

Lagrådsremiss

Ändrad tillsyn över kreditvärderingsinstitut

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 13 oktober 2011

Peter Norman

Katarina Back
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Europaparlamentet och rådet antog den 11 maj 2011 förordning (EU) nr 513/2011 (nedan kallad ”ändringsförordningen”) om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut.

Ändringsförordningen innebär i huvudsak att tillsynen över kreditvärderingsinstitut flyttas över från de nationella behöriga myndigheterna – i Sverige, Finansinspektionen – till en europeisk tillsynsmyndighet, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Esma (European Securities and Markets Authority). Genom en centraliserad tillsyn vill man inom EU uppnå en enhetlig tillämpning av regleringen och en ändamålsenlig och effektiv registrerings- och tillsynsprocess. De behöriga myndigheternas befogenheter och uppgifter som rör tillsynen över kreditvärderingsinstitut upphör enligt ändringsförordningen den 1 juli 2011.

I lagrådsremissen föreslås ändringar av lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut för att anpassa denna till ändringsförordningen. För närvarande saknas dock registrerade kreditvärderingsinstitut med säte i Sverige. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 februari 2012.

Innehållsförteckning

1	Beslut.....	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut.....	4
3	Ärendet och dess beredning.....	5
4	Ändringsförordningen.....	6
4.1	Bakgrund.....	6
4.2	Ändringsförordningens innehåll.....	7
4.2.1	Esmas befogenheter	7
4.2.2	De behöriga myndigheternas befogenheter	11
4.2.3	Övriga frågor.....	12
5	Nationell rätt.....	14
5.1	Tillsynen över kreditvärderingsinstitut	15
5.1.1	Behörig myndighet.....	15
5.1.2	Finansinspektionens befogenheter och möjligheter att ingripa	16
5.1.3	Utbyte av information mellan myndigheter m.m.	18
5.1.4	Uppgifter om tele- och datatrafik	19
5.1.5	Platsundersökningar	20
5.2	Verkställighet.....	22
5.3	Behov av nationella sanktioner	23
6	Ikraftträdande.....	24
7	Förslagets konsekvenser	25
7.1	Allmänt	25
7.2	Konsekvenser för Finansinspektionen	26
7.3	Konsekvenser för Kronofogdemyndigheten	26
7.4	Konsekvenser för domstolarna.....	26
7.5	Övriga konsekvenser.....	27
8	Författningskommentar.....	27
8.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut	27
Bilaga 1 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut		29
Bilaga 2 Europaparlaments och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut...61		
Bilaga 3 Sammanfattning av promemorian Ändrad tillsyn över kreditvärderingsinstitut.....		89
Bilaga 4 Promemorians lagförslag.....		90
Bilaga 5 Förteckning över remissinstanserna		91

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut,

dels att 3–16 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 3, 4, 8, 15 och 16 §§ ska utgå,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 3 och 4 §§, samt närmast före 3 och 4 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Handräckning

3 § Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att en kontroll på plats ska kunna genomföras enligt artikel 23d i förordning (EG) nr 1060/2009.

Vid handräckning gäller bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet eller avhysning. Kronofogdemyndigheten ska dock inte underrätta den hos vilken kontrollen ska genomföras innan verkställighet sker.

Äkthetskontroll

4 § Kronofogdemyndigheten är ansvarig myndighet för äkthetskontroll av beslut enligt artikel 36d i förordning (EG) nr 1060/2009.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2012.

3 Ärendet och dess beredning

Europaparlamentet och rådet antog den 11 maj 2011 förordning (EU) nr 513/2011¹ (nedan kallad ”ändringsförordningen”) om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut. I huvudsak innebär ändringarna att tillsynen över kreditvärderingsinstitut flyttas över från de nationella behöriga myndigheterna – i Sverige, Finansinspektionen – till en europeisk tillsynsmyndighet, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Esma (European Securities and Markets Authority). Ändringsförordningen bifogas denna lagrådsremiss som *bilaga 1*.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut² (nedan kallad ”förordningen om kreditvärderingsinstitut”), vars ursprungliga lydelse framgår av *bilaga 2*, är bindande i sin helhet och direkt tillämplig i Sverige. Med anledning av förordningen om kreditvärderingsinstitut infördes i Sverige kompletterade bestämmelser i lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut.

Under förhandlingarna av ändringsförordningen upprättades och överlämnades en faktapromemoria till riksdagen (2009/10:FPM103). Finansutskottet ansåg vid sitt sammanträde den 24 augusti 2010 att kommissionens förslag inte strider mot den s.k. subsidiaritetsprincipen. Finansutskottet informerades vid samråd den 30 november 2010. Därutöver har EU-nämnden skriftligen informerats om förhandlingarna vid följande tillfällen: den 22 september 2010, den 8 november 2010 (inför beslut om allmän inriktning) samt den 29 mars 2011 (inför beslut om rättsaktens antagande).

I mars 2010 remitterade Finansdepartementet en promemoria med förslag på vilka nationella lagstiftningsåtgärder som bör vidtas med anledning av ändringsförordningen.³ En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 3*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 4*. Promemorian remissbehandlades under sammanlagt två månader, detta sedan remisstiden förlängts efter kritik från bl.a. *Justitiekanslern*. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. En remissammanställning finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2011/1577).

I denna lagrådsremiss tar vi upp de frågor som behandlades i promemorian.

¹ EUT L 145, 31.5.2011, s. 30 (Celex 32011R0513).

² EUT L 302, 17.11.2009, s. 1 (Celex 32009R1060).

³ Promemorian (Ändrad tillsyn över kreditvärderingsinstitut) är baserad på texten enligt det rådsdokument (PE-CONS 70/10), som sedermera antogs av rådet och Europaparlamentet.

4 Ändringsförordningen

4.1 Bakgrund

Ett kreditvärderingsinstitut är en juridisk person vars verksamhet inbegriper yrkesmässigt utfärdande av kreditbetyg.⁴ Ett kreditbetyg är en bedömning av kreditvärdigheten hos t.ex. ett företag eller ett finansiellt instrument. Kreditbetyg används av bl.a. investerare och institut för att bestämma riskvikter och fatta väl underbyggda investeringsbeslut.

I samband med den finansiella krisen fick kreditvärderingsinstitutet mycket kritik inte minst för sin värdering av strukturerade finansiella instrument. I september 2009 antogs en EU-förordning om kreditvärderingsinstitut, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut⁵ (nedan kallad "förordningen om kreditvärderingsinstitut"). Förordningen om kreditvärderingsinstitut syftar till att bidra till bättre kvalitet på de kreditbetyg som utfärdas inom unionen, vilket i sin tur ska bidra till att få den inre marknaden att fungera bättre med en hög skyddsnivå för konsumenter och investerare (se artikel 1). Förordningen innehåller regler om registrering, hantering av intressekonflikter, organisations- och verksamhetskrav, kvalitetssäkring, rapportering och transparens. Till detta kopplas regler om tillsyn, varvid ett betydande samarbete förutsätts äga rum mellan nationella behöriga myndigheter med en koordinerande roll för Europeiska värdepapperstillsynskommittén.

Förordningen om kreditvärderingsinstitut är bindande i sin helhet och direkt tillämplig i Sverige. Med anledning av förordningen infördes i Sverige kompletterande bestämmelser i lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut. Enligt lagen om kreditvärderingsinstitut, som trädde i kraft den 7 september 2010, är Finansinspektionen behörig myndighet. I lagen finns det bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter och möjligheter att ingripa, liksom om Finansinspektionens samarbete med andra behöriga myndigheter inom Europeiska unionen. Det finns för närvarande inga registrerade kreditvärderingsinstitut med säte i Sverige.

I förordningen om kreditvärderingsinstitut konstateras att tillsynsstrukturen inte bör ses som en långsiktig lösning (se skäl 51). Europeiska rådet rekommenderade redan i juni 2009 att det skulle upprättas en ny tillsynsstruktur och att tillsynen över kreditvärderingsinstitutet skulle flyttas över till en europeisk tillsynsmyndighet. Arbetet med den nya tillsynsstrukturen har avslutats och tre nya europeiska tillsynsmyndigheter, däribland Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), finns inrättade sedan den 1 januari 2011⁶.

⁴ Enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut.

⁵ EUT L 302, 17.11.2009, s. 1 (Celex 32009R1060).

⁶ Se t.ex. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om

Den 2 juni 2010 lade kommissionen fram ett förslag till förordning om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut⁷. Kommissionens förslag förhandlades under hösten 2010 och våren 2011 i rådet och med Europaparlamentet, och i maj 2011 antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2011 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (nedan kallad ”ändringsförordningen”)⁸.

4.2 Ändringsförordningens innehåll

Ändringsförordningen innebär i huvudsak att tillsynen över kreditvärderingsinstitut den 1 juli 2011 flyttas över från de nationella behöriga myndigheterna till Esma. Genom en centraliserad tillsyn vill man garantera en effektiv tillsyn över kreditvärderingsinstituten, rationalisera tillsynsstrukturen för kreditvärderingsindustrin och garantera rättslig säkerhet för kreditvärderingsinstitut och marknadsdeltagare. Esma ska överta ansvaret för registrering, certifiering samt för att utfärda och uppdatera olika riktlinjer och rapporter. Esma ska också, för godkännande av kommissionen, föreslå tekniska standarder för tillsyn, t.ex. avseende vilken information som ska lämnas vid en ansökan om registrering eller certifiering.

För att Esma ska kunna utöva tillsyn över kreditvärderingsinstituten får Esma möjlighet att begära in information och att utföra nödvändiga utredningar av en i ändringsförordningen närmare angiven personkrets. Esma får också möjlighet att genomföra platsundersökningar hos vissa företag. Esma ska ingripa med tillsynsåtgärder och sanktioner för det fall ett kreditvärderingsinstitut gör sig skyldigt till en överträdelse. Genom ändringsförordningen tilldelas Esma således olika befogenheter och uppgifter som för närvarande tillkommer de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna ska finnas kvar men deras uppgifter blir begränsade.

Hänvisningarna till olika artiklar i det följande avser, om inget annat framgår av sammanhanget, förordningen om kreditvärderingsinstitut, enligt den lydelse som införs genom ändringsförordningen.

4.2.1 Esmas befogenheter

Allmänna begränsningar av Esmas befogenheter

I ändringsförordningen finns allmänna begränsningar av Esmas befogenheter. Enligt skäl 26 i ändringsförordningen ska förordningen om kreditvärderingsinstitut tolkas och tillämpas i enlighet med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i

upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, Celex 32010R1095).

⁷ KOM(2010) 289 slutlig (Celex 52010PC0289).

⁸ EUT L 145, 31.5.2011, s. 30 (Celex 32011R0513).

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i medlemsstaternas konstitutionella traditioner, t.ex. gällande tryckfrihet och yttrandefrihet i medierna. Av nya artikel 23a i förordningen om kreditvärderingsinstitut följer också att de befogenheter som enligt artiklarna 23b–23d utövas av Esma, dess tjänstemän eller andra personer som bemyndigats av Esma, inte får användas för att kräva röjande av information eller handlingar som omfattas av rättsliga privilegier.

Begära upplysningar

Esma har enligt artikel 23b rätt att begära in alla upplysningar som krävs från den personkrets som framgår av artikel 23b.1 för att Esma ska kunna fullgöra sina uppgifter. Esma får enligt artikel 23b.1 begära information från kreditvärderingsinstitut, personer som medverkar i kreditvärderingsverksamhet, kreditvärderade enheter och anknutna tredje parter och de tredje parter till vilka kreditvärderingsinstituten ger i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller operativ verksamhet. Esma får också begära information från andra personer som på annat sätt har samband med eller är knutna till kreditvärderingsinstitut eller kreditvärderingsverksamhet på ett nära och väsentligt sätt. Om Esma begär in upplysningar, ska Esma informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den berörda personen är bosatt eller etablerad.

Esma kan begära information antingen genom en enkel begäran eller genom ett beslut. Om Esma begär information genom en enkel begäran är det frivilligt att svara. Om svar lämnas får det dock inte vara oriktigt eller vilseledande. Om Esma genom ett beslut ålägger någon att lämna upplysningar finns en skyldighet att svara. Det finns då också en rätt att överklaga beslutet till Esmas överklagandenämnd och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol.

När Esma begär information ska myndigheten t.ex. ange syftet med begäran, specificera vilka uppgifter som krävs, fastställa den tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas och ange de viten och böter som kan följa om ofullständig, oriktig eller vilseledande information lämnas.

Allmänna utredningar

För att Esma ska kunna fullgöra sina uppgifter får Esma, enligt artikel 23c, genomföra alla nödvändiga utredningar av den personkrets som anges i artikel 23b.1. Tjänstemän och andra personer som bemyndigas av Esma har därvid befogenhet att

- granska alla handlingar, uppgifter, förfaranden och annat material som är relevant för utförandet av Esmas uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,
- göra eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, förfaranden och annat material,
- kalla till sig personer som avses i artikel 23b.1, eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller handlingar som rör föremålet för och syftet med utredningen och anteckna svaren,

– höra fysiska personer eller företrädare för juridiska personer som samtycker därtill i syfte att samla in uppgifter som rör föremålet för en utredning och

– begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

De personer som anges i artikel 23b.1 är skyldiga att underkasta sig sådana utredningar som Esma har fattat beslut om. Sådana beslut kan överklagas. De tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigar att genomföra utredningar ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, där bl.a. föremålet och syftet med utredningen ska anges. Av tillståndet ska det också framgå de vite och böter som kan följa om t.ex. efterfrågat material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form.

Esma ska informera den behöriga myndighet i den medlemsstat där utredningen ska genomföras. Den berörda behöriga myndigheten ska på begäran av Esma bistå Esma vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får även på egen begäran närvara vid utredningarna.

Om det enligt nationella bestämmelser krävs ett särskilt tillstånd från en rättslig myndighet för att få tillgång till uppgifter om tele- och datatrafik, ska ett sådant tillstånd begäras. Det är också möjligt att ansöka om ett sådant tillstånd i förebyggande syfte.

Platsundersökningar

Enligt artikel 23d har Esma möjlighet att genomföra nödvändiga kontroller på plats hos de juridiska personer som anges i artikel 23b.1. Esma får genomföra en kontroll utan förhandsanmälan, om det krävs för att kontrollen ska kunna genomföras på ett korrekt och effektivt sätt. De personer som anges i artikel 23b.1 är skyldiga att underkasta sig sådana undersökningar som Esma har fattat beslut om. Ett sådant beslut kan överklagas. Ett beslut om platsundersökning ska t.ex. fastställa den dag då undersökningen ska inledas och ange de vite som kan följa. Innan Esma fattar beslut om platsundersökning ska myndigheten samråda med den behöriga myndighet i den medlemsstat där undersökningen ska genomföras.

Tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat ska få tillträde till alla företagslokaler och mark som tillhör den juridiska person som är föremål för ett utredningsbeslut. De har därvid möjlighet att försegla företagslokaler, räkenskaper och affärshandlingar och har alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 23c.1. Dessa personer kan t.ex. granska och ta bestyrkta kopior av handlingar och be om muntliga eller skriftliga förklaringar. De ska utöva dessa befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, där föremålet för och syftet med undersökningen ska anges liksom de vite och böter som kan följa om de berörda personerna inte underkastar sig undersökningen.

Den berörda behöriga myndigheten ska på begäran aktivt bistå vid platsundersökningen och tjänstemän som är anställda vid eller bemyndigade eller utsedda av den behöriga myndigheten har därvid de befogenheter som tillkommer Esma.

För det fall någon motsätter sig en platsundersökning ska den behöriga myndigheten lämna nödvändigt bistånd och vid behov begära handräckning av polis eller annan verkställande myndighet. Om det enligt nationella bestämmelser krävs ett särskilt tillstånd från en rättslig myndighet för att genomföra en platsundersökning eller för att lämna handräckning ska den behöriga myndigheten ansöka om ett sådant tillstånd. Ett sådant tillstånd får också ansökas om i förebyggande syfte.

Vite

Enligt artikel 36b ska Esma vitesförelägga ett kreditvärderingsinstitut för att få det att upphöra med en överträdelse. Esma ska också vitesförelägga den personkrets som anges i artikel 23b.1 för att få dem att lämna fullständig information, underkasta sig en utredning eller en platsundersökning som begärts genom ett beslut. Vitesföreläggande får avse maximalt sex månader. Vitesbeloppet ska vara begränsat till en viss del av den berörda personens genomsnittliga omsättning eller inkomst. Innan Esma fattar beslut om att utdöma vite ska enligt artikel 36c den berörda personen få tillfälle att höras om de omständigheter som Esma har påtalat. Esma får grunda ett beslut om vite endast på omständigheter som den berörda personen har fått möjlighet att yttra sig över. Rätten till försvar ska iakttas fullt ut under förfarandet. Esma ska också, enligt artikel 23e.8, avstå från att vitesförelägga i de fall där saken redan prövats i ett straffrättsligt förfarande och det finns en dom som vunnit laga kraft.

Tillsynsåtgärder och böter

Esma har, enligt artiklarna 24 och 36a, möjlighet att besluta om tillsynsåtgärder och böter för det fall ett kreditvärderingsinstitut uppsåtligen eller av oaktsamhet begår någon av de överträdelser som anges i bilaga III. Med ”böter” avses i förordningen en administrativ sanktion, inte en straffrättslig (se artikel 36d.2). En överträdelse kan avse materiella bestämmelser i förordningen men också bestå i att kreditvärderingsinstitutet lämnar oriktiga eller vilseledande uppgifter till Esma. För det fall Esma kommer fram till att det finns allvarliga indikationer på att ett kreditvärderingsinstitut har begått en överträdelse ska Esma enligt artikel 23e utse en oberoende utredare inom Esma som ska utreda saken. Denne får inte vara eller ha varit involverad i direkt eller indirekt tillsyn eller registrering av det berörda kreditvärderingsinstitutet och ska utföra sina uppgifter oberoende från Esmas tillsynsstyrelse (det beslutsfattande organet inom Esma). Utredaren har befogenhet att begära upplysningar och att utföra såväl allmänna utredningar som platsundersökningar. Utredaren ska överlämna en dossier med utredningsresultaten till tillsynsstyrelsen. Tillsynsstyrelsen ska ta ställning till om kreditvärderingsinstitutet uppsåtligen eller av oaktsamhet har begått någon av de överträdelser som anges i bilaga III och i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd och utdöma böter. En tillsynsåtgärd kan enligt artiklarna 24.1 d och 36b t.ex. bestå i att ESMA vid vite förelägger ett kreditvärderingsinstitut att upphöra med

en överträdelse. I dessa fall ska Esma således både förelägga kreditvärderingsinstitutet vite och besluta om böter enligt artiklarna 23c.5, 24 och 36b. Esma ska dock avstå från att besluta om böter i de fall där saken redan prövats efter ett straffrättsligt förfarande genom en dom som vunnit laga kraft enligt artikel 23e.8.

De tillsynsåtgärder som kan vidtas är enligt artikel 24 i allt väsentligt desamma som de tillsynsåtgärder som de behöriga myndigheterna för närvarande kan besluta om. Tillsynsstyrelsen kan t.ex. återkalla en registrering eller tillfälligt förbjuda ett kreditvärderingsinstitut att utfärda kreditbetyg enligt artikel 24. I artikel 36a och bilaga IV finns det angivet hur böter ska beräknas.

Innan tillsynsstyrelsen fattar beslut om tillsynsåtgärd och böter ska den enligt artiklarna 25 och 36c ge de personer som är föremål för förfarandena möjlighet att höras om de omständigheter som Esma har påtalat. Tillsynsstyrelsen får endast grunda sina beslut på omständigheter som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över. Rätten till försvar ska respekteras under förfarandena och de kreditvärderingsinstitut som undersöks ska t.ex. få tillgång till Esmas handlingar i ärendet. Enligt artikel 36e har Europeiska unionens domstol obegränsad behörighet att pröva Esmas beslut om böter eller viten. Domstolen får undanröja, sänka eller höja böter eller viten som har beslutats.

4.2.2 De behöriga myndigheternas befogenheter

Av artikel 40a.1 följer att de behöriga myndigheternas befogenheter och uppgifter som rör tillsynen över kreditvärderingsinstitut upphör den 1 juli 2011. Esma kan dock, enligt artikel 30, delegera specifika tillsynsuppgifter till de behöriga myndigheterna t.ex. genomförandet av en platsundersökning. Innan Esma delegerar en uppgift ska samråd ske med den berörda behöriga myndigheten. Esma är också skyldigt att ersätta den behöriga myndigheten för de kostnader som uppgiften medfört.

Av artikel 30.4 följer att Esma annars inte får delegera tillsynsuppgifter enligt förordningen som t.ex. registreringsbeslut. En delegering påverkar, enligt nämnda artikel, inte Esmas ansvar och begränsar inte heller Esmas möjligheter att genomföra och övervaka den delegerade verksamheten.

För det fall Esma begär att en behörig myndighet ska utföra en särskild utredande uppgift eller en platsundersökning å myndighetens vägnar ska, enligt artikel 23d.6, den behöriga myndigheten åtnjuta samma befogenheter som tillkommer Esma. Om Esma begär biträde vid en platsundersökning ska, enligt artikel 23d.5, också de tjänstemän som är anställda vid, bemyndigade eller utsedda av den behöriga myndigheten åtnjuta samma befogenheter som tillkommer Esma:s tjänstemän. Enligt artikel 31 har de behöriga myndigheterna en skyldighet att uppmärksamma Esma på misstänkta överträdelser.

4.2.3 Övriga frågor

Delegerade akter, tekniska standarder, riktlinjer och rapporter

Kommissionen får genom ändringsförordningen möjlighet att, genom delegerade akter, anta ytterligare regler beträffande när ett tredjelands rättsliga och tillsynsmässiga ramar ska anses likvärdiga (artikel 5.6), avgifter (artikel 19.2) och förfarandet för utövandet av befogenheten att besluta om böter och vite (artikel 23e.7). Kommissionen får även möjlighet att göra ändringar i bilagorna I, II och IV till förordningen om kreditvärderingsinstitut (artikel 37) genom delegerade akter.

I och med den nya tillsynsstrukturen har Europeiska värdepappers-tillsynskommittén blivit en del av Esma. Esma övertar därför också Europeiska värdepappers-tillsynskommitténs uppgift att enligt förordningen om kreditvärderingsinstitut utfärda och uppdatera riktlinjer i särskilda frågor (se artikel 21). Esma övertar också uppgiften att skriva olika rapporter. Esma kan därutöver, för godkännande av kommissionen, föreslå tekniska standarder för tillsyn avseende vissa frågor som anges i artikel 21.4.

Samarbete och tystnadsplikt

Enligt artikel 26 har Esma, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa, European Insurance and Occupational Pensions Authority), Europeiska bankmyndigheten (EBA, European Banking Authority), de behöriga myndigheterna och de behöriga sektorsmyndigheterna en allmän skyldighet att samarbeta med varandra. Med behöriga sektorsmyndigheter avses de behöriga nationella myndigheter som utsetts enligt den relevanta sektorslagstiftningen för tillsyn över kreditinstitut, värdepappersföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag, företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), tjänstepensionsinstitut och alternativa investeringsfonder⁹. Samarbetet mellan dessa myndigheter kan t.ex. ske genom utbyte av information eller samråd.

Enligt artikel 32 gäller tystnadsplikt för Esma, de behöriga myndigheterna och alla personer som arbetar eller har arbetat för Esma, för de behöriga myndigheterna eller för andra personer till vilken Esma har delegerat uppgifter, t.ex. revisorer och sakkunniga. Information får dock lämnas ut när det krävs i samband med rättsliga åtgärder.

Som huvudregel gäller också tystnadsplikt och sekretess avseende information som förvärfvas eller utbyts mellan Esma, de behöriga myndigheterna, de behöriga sektorsmyndigheterna samt vissa andra myndigheter och organ. Informationen får dock lämnas ut om det finns ett medgivande eller när det krävs i samband med rättsliga åtgärder.

Av artikel 34 följer att Esma också kan ingå samarbetsavtal om utbyte av information med behöriga myndigheter i tredjeland. Esma är dock behörig att ingå sådana avtal endast om den information som överlämnas

⁹ Se definitionen i artikel 3.1 q i ändringsförordningen.

omfattas av garantier om tystnadsplikt som motsvarar den som följer av artikel 32. Esma har också begränsade möjligheter att lämna ut sådan information som den får från en behörig myndighet i tredjeland.

Rätt att överklaga

Det finns en rätt för den som är föremål för ett beslut av Esma enligt förordningen, eller är direkt berörd personligen av ett sådant, att överklaga beslutet inför en överklagandenämnd och få det prövat av Europeiska unionens domstol. Detta följer av artiklarna 60 och 61 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (se not 6).

Verkställighet

Beslut om böter och vite är verkställbara enligt artikel 36d. Beslut om verkställighet ska kunna ske utan annan formalitet än kontroll av att avgörandet är äkta. Denna kontroll ska göras av en av medlemsstaten särskilt utsedd myndighet. När dessa formaliteter har uppfyllts på begäran av den som vill få verkställighet, får denne fullfölja verkställigheten enligt den nationella lagstiftningen genom att ansöka om verkställighet hos det behöriga organet.

Verkställigheten får skjutas upp endast genom beslut av Europeiska unionens domstol. Nationella domstolar kan dock pröva om verkställigheten utförs på ett felaktigt sätt.

Avgifter

Av artikel 19 följer att Esmas nödvändiga kostnader för registrering och tillsyn ska täckas av avgifter från kreditvärderingsinstitutet. Avgifterna ska också täcka sådana kostnader som uppstår med anledning av att Esma måste ersätta behöriga myndigheter för kostnader som de kan ådra sig när de utför uppgifter i enlighet med förordningen. Kommissionen ska anta en förordning om avgifter som närmare ska ange t.ex. i vilka fall avgifter ska betalas, hur de ska betalas och hur Esma ska ersätta de behöriga myndigheterna för de kostnader som de kan ådra sig.

Tillsynen avseende artikel 4.1

Enligt artikel 25a är det de behöriga sektorsmyndigheterna som är ansvariga för tillsynen och tillämpningen av artikel 4.1. Enligt artikel 4.1 får vissa institut och företag i rättsligt reglerade sammanhang enbart använda sig av kreditbetyg som utfärdats av registrerade kreditvärderingsinstitut som är etablerade inom unionen. Av artikel 4.1. följer också att vissa prospekt som innehåller hänvisningar till kreditbetyg även ska innehålla tydlig information om huruvida kreditbetygen har utfärdats av ett registrerat kreditvärderingsinstitut som är etablerat inom unionen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Ändringsförordningen ska träda i kraft dagen efter att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Av artikel 40a följer dock att de behöriga myndigheternas befogenheter och uppgifter som rör tillsynen över kreditvärderingsinstitut upphör den 1 juli 2011. Vid denna tidpunkt ska också akter och dokument, eller bestyrkta kopior av dessa, övertas av Esma. Esma ska också överta de nationella behöriga myndigheternas roll i alla administrativa och juridiska processer som pågår.

Om en ansökan om registrering har tagits emot senast den 7 september 2010 av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller det relevanta kollegiet ska beslut fattas av dessa myndigheter och det berörda kollegiet. Alla registreringar som skett i enlighet med förordningen ska förbli giltiga även efter det att Esma övertar ansvaret för tillsynen över kreditvärderingsinstituten.

5 Nationell rätt

En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat och varken ska eller får inkorporeras i eller transformeras till nationell rätt. Ändringsförordningen förutsätter dock att vissa nationella regler införs.

För att anpassa svensk lagstiftning till den ursprungliga förordningen om kreditvärderingsinstitut från 2009¹⁰ infördes lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut. I denna lag, som trädde i kraft den 7 september 2010, anges att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordningen om kreditvärderingsinstitut och det finns bestämmelser om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter och möjligheter att ingripa, liksom om Finansinspektionens samarbete med andra behöriga myndigheter inom unionen.

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2011 av den 11 maj 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut¹¹ (nedan kallad "ändringsförordningen") upphör den 1 juli 2011 de nationella behöriga myndigheternas befogenheter och uppgifter som rör tillsyn över kreditvärderingsinstitut. Därav följer också att de bestämmelser i lagen om kreditvärderingsinstitut som t.ex. reglerar Finansinspektionens befogenheter och möjligheter att ingripa blir obsoleta och bör upphävas. Ändringsförordningen förutsätter vidare att det införs vissa nationella bestämmelser t.ex. gällande handräckning vid platsundersökningar. Viss anpassning måste därför ske av nationell lagstiftning.

Hänvisningarna till olika artiklar i det följande avser, om inget annat framgår av sammanhanget, förordningen om kreditvärderingsinstitut, enligt den lydelse som införs genom ändringsförordningen.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1, Celex 32009R1060).

¹¹ EUT L 145, 31.5.2011, s. 30 (Celex 32011R0513).

5.1 Tillsynen över kreditvärderingsinstitut

5.1.1 Behörig myndighet

Regeringens bedömning: Finansinspektionen bör även fortsättningsvis vara behörig myndighet enligt förordningen om kreditvärderingsinstitut.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna, förutom *Svenska Journalistförbundet* (*Journalistförbundet*), tillstyrker bedömningen eller har ingen erinran mot den. Journalistförbundet avvisar förslagen i promemorian med hänvisning till att Esma genom ändringsförordningen får omfattande befogenheter och dessa befogenheter kan kränka svensk grundlag. Det lämnas dock inga synpunkter avseende de i promemorian gjorda bedömningarna eller lämnade förslagen. Man säger sig inte ha haft möjlighet att avgöra om vissa centrala undantag i ändringsförordningen är tillräckliga för att försvara grundläggande rättigheter enligt svensk lag. Även *Svenska Tidningsutgivareföreningen* (*Tidningsutgivarna*) framför att det är viktigt att säkerställa att promemorians förslag inte innebär att Esma och andra myndigheter får ingripa på ett sätt som står i strid med svenska konstitutionella regler i tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt ändringsförordningen ska Esma överta ansvaret för tillsynen över kreditvärderingsinstitut, men de nationella behöriga myndigheterna kommer fortfarande att ha kvar vissa uppgifter. Av nya artikel 23d i förordningen om kreditvärderingsinstitut följer att Esma kan begära att de behöriga myndigheterna ska bistå Esma vid utredningar och platsundersökningar och att de ska utföra särskilda utredningsuppgifter och platsundersökningar åt Esma. Esma kan också enligt artikel 30 delegera specifika tillsynsuppgifter.

Med anledning av *Journalistförbundets* och *Tidningsutgivarnas* remissynpunkter vill regeringen erinra om att ändringsförordningen har förhandlats i rådet och med Europaparlamentet. Vid förhandlingarna har regeringen framgångsrikt verkat för att processerna hos Esma ska vara rättssäkra och respektera grundläggande fri- och rättigheter. Ändringsförordningen är nu antagen. En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat och varken ska eller får inkorporeras i eller transformeras till nationell rätt. Regeringen kan således inte i svensk lag begränsa Esmas eller de nationella myndigheternas befogenheter utöver vad som följer av ändringsförordningen. Regeringen återkommer under avsnitt 5.1.2 till frågan om hur dessa befogenheter förhåller sig till svensk grundlag.

Sedan tidigare gäller enligt 2 § lagen om kreditvärderingsinstitut att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordningen om kreditvärderingsinstitut och inspektionen har därmed haft ansvaret för tillsynen över kreditvärderingsinstitut.

I och med att Esma övertar ansvaret för tillsynen över kreditvärderingsinstitut försvinner en stor del av Finansinspektionens

uppgifter i detta avseende. Finansinspektionen bedöms av regeringen fortfarande vara den myndighet som är mest lämpad att hantera frågor gällande kreditvärderingsinstitut och bör därför kvarstå som behörig myndighet. Finansinspektionen är därtill ansvarig för tillsynen över kreditinstitut, värdepappersföretag, livförsäkringsföretag, återförsäkringsföretag m.m. och därmed den myndighet som ansvarar för att utöva tillsyn över att dessa institut och företag i rättsligt reglerade sammanhang enbart använder sig av tillåtna kreditbetyg.

Enligt uppgift från Finansinspektionen saknas det för närvarande registrerade kreditvärderingsinstitut med säte i Sverige; det finns dock en filial till ett sådant institut här i landet. Arbetsinsatsen för Finansinspektionen vid utförandet av uppgifter hänförliga till tillsynen över kreditvärderingsinstitut förväntas därför bli marginell.

5.1.2 Finansinspektionens befogenheter och möjligheter att ingripa

Regeringens förslag: Bestämmelserna i lagen om kreditvärderingsinstitut om Finansinspektionens befogenheter och möjligheter att ingripa mot kreditvärderingsinstitut ska upphävas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna, förutom *Journalistförbundet*, tillstyrker förslaget eller har ingen erinran mot det. Se ovan under avsnitt 5.1.1 för en närmare redogörelse för Journalistförbundets synpunkter. *Tidningsutgivarna* framför att promemorians förslag inte får innebära att Esma eller den nationella myndigheten ges några befogenheter som står i strid med tryck- och yttrandefriheten. *Justitiekanslern (JK)* ger stöd för regeringens bedömning i frågorna om sekretess och informationsutbyte.

Skälen för regeringens förslag: Av artikel 40a.1, som införs genom ändringsförordningen, följer att de behöriga myndigheternas befogenheter och uppgifter som rör tillsynen över kreditvärderingsinstitut upphör den 1 juli 2011. Det är Esma som övertar ansvaret avseende tillsynen och som ska ingripa mot kreditvärderingsinstitut med tillsynsåtgärder och sanktioner. Esma är också enligt artikel 34 den myndighet som kan ingå samarbetsavtal med tredjeland om utbyte av information.

Om Esma delegerar en uppgift till en behörig myndighet, t.ex. utförandet av en platsundersökning, så följer det av artikel 30 jämförd med artikel 23d.6 att den behöriga myndigheten erhåller samma befogenheter som tillkommer Esma i detta avseende. Detta gäller även för det fall Esma begär att en behörig myndighet ska utföra en särskild utredningsuppgift å myndighetens vägnar. Om Esma begär bistånd av en behörig myndighet vid en platsundersökning åtnjuter också de tjänstemän som är anställda vid, bemyndigade eller utsedda av den behöriga myndigheten de befogenheter som tillkommer Esma.

I lagen om kreditvärderingsinstitut har det införts bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter och möjligheter att ingripa liksom om Finansinspektionens samarbete med andra behöriga myndigheter inom unionen. Dessa bestämmelser blev obsoleta den 1 juli 2011 när Esma

övertog ansvaret för tillsynen över kreditvärderingsinstitut och de behöriga myndigheternas befogenheter och möjligheter att ingripa upphörde. Finansinspektionens befogenheter vid utförandet av särskilda uppgifter enligt ändringsförordningen och vid delegation framgår direkt av förordningen. Som en allmän princip gäller att EU-rätten inte tillåter nationell reglering av sådant som redan följer av en EU-förordning. De bestämmelser som införts i lagen om kreditvärderingsinstitut om Finansinspektionens befogenheter och möjligheter att ingripa liksom om Finansinspektionens samarbete med andra behöriga myndigheter bör därför upphävas.

Journalistförbundet och *Tidningsutgivarna* har framfört viss tvekan till om de befogenheter som enligt ändringsförordningen tillkommer nationella behöriga myndigheter och Esmas står i strid med tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen. När det gäller de befogenheter som nationella behöriga myndigheter, för Sveriges del Finansinspektionen, ges genom ändringsförordningen följer det av förordningen att samma generella begränsningar som för Esmas befogenheter ska gälla, nämligen att de inte får användas för att kräva röjande av information eller handlingar som omfattas av rättsliga privilegier (artikel 23a). Av skäl 26 i ändringsförordningen följer vidare att förordningen ska tolkas och tillämpas i enlighet med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i medlemsstaternas konstitutionella traditioner, t.ex. gällande tryckfrihet och yttrandefrihet i medierna. De nämnda bestämmelserna ger enligt regeringen utrymme för att hävda bl.a. det skydd för tryck- och yttrandefriheten som följer av tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen, t.ex. meddelarskyddet. Dessa grundlagar kan aktualiseras i sådana fall där ett kreditvärderingsinstitut offentliggör kreditbetygen i sådana medier som omfattas av tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen, t.ex. i tryckta skrifter eller på hemsidor med grundlagsskydd men också, såsom *Tidningsutgivarna* påpekat, när uppgifter lämnas till medieföretag. *Justitiekanslern (JK)* menar att rättsläget när det gäller meddelarfrihetsregleringen, och hur den står sig i förhållande till ändringsförordningens tystnadspliktsreglering, visserligen är något osäkert, men godtar ändå slutsatsen att Sverige kan förlita sig på tolkningsregeln i skäl 26. Härutöver vill regeringen framhålla det skydd som också ges i artikel 23a.

Av 4 § andra stycket förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen framgår att Finansinspektionen får ingå sådana internationella överenskommelser som följer av förordningen om kreditvärderingsinstitut och som inte kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan. Denna bestämmelse infördes för att Finansinspektionen skulle kunna ingå de överenskommelser om delegation som föreskrevs i förordningen (se Ds 2010:7 s. 28 och prop. 2009/10:217 s. 30). Genom ändringsförordningen har de behöriga myndigheternas möjlighet att ingå överenskommelser om delegation tagits bort och regeringen ska därför överväga om 4 § andra stycket i förordningen med instruktion för Finansinspektionen bör utgå.

5.1.3 Utbyte av information mellan myndigheter m.m.

Regeringens bedömning: Det informationsutbyte mellan myndigheter som ändringsförordningen föreskriver kan komma till stånd inom ramen för gällande svensk rätt.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har ingen erinran mot den. *Journalistförbundet* hävdar dock att ändringsförordningens regler om tystnadsplikt och sekretess kan medföra att det blir svårt att granska Esma och dess verksamhet.

Skälen för regeringens bedömning: I artiklarna 27 och 32–35 i förordningen om kreditvärderingsinstitut finns bestämmelser om tystnadsplikt och utbyte av information mellan behöriga myndigheter (även i tredjeland) och med vissa andra organ som är verksamma inom finanssektorn. Genom ändringsförordningen sker vissa mindre justeringar av dessa bestämmelser. De behöriga myndigheterna ska fortfarande förse varandra och vissa andra myndigheter och organ med information. Därtill kommer att det också ska ske ett informationsutbyte med Esma och behöriga sektorsmyndigheter. Det ska alltså kunna ske överlämnande av information som omfattas av sekretess. Som huvudregel gäller fortfarande tystnadsplikt och sekretess avseende information som utbyts. Esma övertar ansvaret för att ingå samarbetsavtal om utbyte av information med tillsynsmyndigheter i tredjeland.

Finansinspektionen har enligt 8 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) goda möjligheter att i tillsynsarbetet lämna ut sekretessbelagda handlingar och uppgifter till behöriga utländska myndigheter (jfr bedömningen i t.ex. prop. 2009/10:217 s. 27 f. och prop. 2006/07:5 s. 350). Enligt nämnda paragraf kan en svensk myndighet inte lämna ut sekretessbelagda uppgifter till en utländsk myndighet i andra fall än då utlämnandet sker i enlighet med föreskrift i lag eller förordning eller då uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten.

För information som Finansinspektionen tar emot och som inte får lämnas ut enligt förordningen om kreditvärderingsinstitut gäller sekretess enligt 30 kap. 7 § första stycket första meningen offentlighets- och sekretesslagen. Av denna bestämmelse följer att sekretess gäller hos en statlig myndighet i verksamhet som bl.a. består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bank- och kreditväsendet, värdepappersmarknaden eller försäkringsväsendet i den utsträckning riksdagen godkänt avtal om detta med en annan stat eller en mellanfolklig organisation för uppgift om affärs- eller driftsförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden som myndigheten har fått enligt avtalet. I begreppet avtal anses ingå bl.a. rättsakter som gäller till följd av Sveriges medlemskap i EU, dvs. anslutningsfördragen, förordningar och direktiv som beslutats av EU:s institutioner (se bl.a. prop. 2006/07:110 s. 38 och 41, prop. 2006/07:5 s. 350 och RÅ 2007 ref. 45).

Den tystnadsplikt som gäller enligt artikel 32 för personer som på olika sätt är knutna till bl.a. den behöriga myndigheten har sin motsvarighet i 2 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen. Det gäller ett förbud att röja eller utnyttja sekretessbelagd uppgift både för myndigheten där uppgiften är sekretessbelagd och för de personer som fått kännedom om uppgiften genom att för det allmännas räkning delta i myndighetens verksamhet på grund av anställning eller uppdrag hos myndigheten, tjänsteplikt eller annan liknande grund.

I förarbetena till lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut gjordes bedömningen att det informationsutbyte och den tystnadsplikt som föreskrivs i förordningen om kreditvärderingsinstitut inte står i strid med svensk nationell rätt (prop. 2009/10:217 s. 26 ff.). De ändringar som nu är aktuella föranleder inte någon ändrad bedömning i denna del.

Journalistförbundet har hävdade att ändringsförordningens regler om tystnadsplikt och sekretess kan medföra att det blir svårt att granska Esma och dess verksamhet. Regeringen påminner om att de aktuella bestämmelserna, i materiellt hänseende, är desamma som de tidigare gällande. En följd av den nya ordningen är dock att svenska regler om allmänna handlingar i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), inte ska tillämpas beträffande Esma. När det gäller allmänhetens tillgång till handlingar hos Esma tillämpas i stället Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar.¹²

5.1.4 Uppgifter om tele- och datatrafik

Regeringens bedömning: Det bör inte införas något krav på att Esma ska ansöka om tillstånd från domstol eller annan rättslig myndighet innan Esma begär in uppgifter om tele- och datatrafik.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna, förutom *Journalistförbundet* och *Post- och telestyrelsen*, tillstyrker bedömningen eller har ingen erinran mot den. Se ovan under avsnitt 5.1.1 för en närmare redogörelse för Journalistförbundets synpunkter. *Post- och telestyrelsen* framför att de har invändningar mot Esmas och Finansinspektionens möjligheter att utan särskilt tillstånd från domstol eller annan rättslig myndighet inhämta uppgifter om tele- och datatrafik som omfattas av tystnadsplikt enligt lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation. *Tidningsutgivarna* anför att de utgår från att möjligheterna att begära in uppgifter om tele- och datatrafik begränsas av artikel 23a och att det innebär att så snart det står klart att man befattat sig med t.ex. ett tystnadspliktigt meddelande till en tidning så ska man avhända sig och förstöra uppgiften.

¹² EGT L 145, 31.5.2001, s. 43 (Celex 32001R1049). Detta följer av artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84, Celex 32010R1095).

Skälen för regeringens bedömning: För att Esma ska kunna fullgöra sina uppgifter kan Esma enligt artikel 23c bl.a. begära in uppgifter om tele- och datatrafik från den personkrets som anges i artikel 23b.1 dvs. kreditvärderingsinstitut, personer som medverkar i kreditvärderingsverksamhet, kreditvärderade enheter och anknutna tredje parter, de tredje parter till vilka kreditvärderingsinstituten ger i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller operativ verksamhet och andra personer som på annat sätt har ett samband med eller är knutna till kreditvärderingsinstitut eller kreditvärderingsverksamhet på ett nära och väsentligt sätt. Om det krävs ett tillstånd från en rättslig myndighet enligt nationell rätt, ska Esma ansöka om ett sådant. Esma får också ansöka om ett sådant tillstånd i förebyggande syfte.

Med anledning av *Post- och telestyrelsens* remissynpunkter kan konstateras att det enligt ändringsförordningen endast är de personer som avses i artikel 23 b.1 som ska underkasta sig utredningar och som Esma har möjlighet att förelägga vite. Möjligheterna att begära information från de personer som omfattas av tystnadsplikt enligt lagen om elektronisk kommunikation är därför ytterst begränsade. Det finns inte heller för närvarande någon skyldighet för Finansinspektionen att begära tillstånd från en domstol eller annan rättslig myndighet innan Finansinspektionen begär in uppgifter om tele- och datatrafik. Regeringen delar därför promemorians bedömning att det inte finns skäl att föreskriva en annan ordning avseende Esma, som endast kan begära uppgifter från en begränsad personkrets.

Esmas möjlighet att begära in uppgifter begränsas också av det skydd som föreskrivs i artikel 23a för sådan information och sådana handlingar som omfattas av rättsliga privilegier och det skydd som följer av skäl 26 i ändringsförordningen avseende grundläggande rättigheter och principer som kan följa av medlemsstaternas konstitutionella traditioner. Information och handlingar som omfattas av rättsliga privilegier torde t.ex. innefatta information eller handlingar som är sekretessbelagda enligt lag. I avsnitt 5.1.2 redovisas andra begränsningar som kan följa av de nämnda bestämmelserna. I den mån Esma ändå skulle komma att ta del av sådan information eller sådana handlingar får det förutsättas att informationen inte utnyttjas och att handlingarna återlämnas.

5.1.5 Platsundersökningar

Regeringens förslag: Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att en platsundersökning ska kunna genomföras.

Regeringens bedömning: Det bör inte införas något krav på ett tillstånd från en domstol innan det sker en platsundersökning med eller utan handräckning av Kronofogdemyndigheten.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna, förutom *Journalistförbundet*, tillstyrker förslaget och bedömningen eller har ingen erinran mot dessa. Se ovan under avsnitt 5.1.1 för en närmare redogörelse för Journalistförbundets

synpunkter. *Tidningsutgivarna* framför att det är viktigt att säkerställa att promemorians förslag inte innebär att Esma och andra myndigheter får ingripa på ett sätt som står i strid med svenska konstitutionella regler i tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt artikel 23d, har Esma möjlighet att genomföra nödvändiga platsundersökningar hos de juridiska personer som anges i artikel 23b.1. Tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en platsundersökning ska därvid få tillträde till alla företagslokaler och mark som tillhör den berörda juridiska personen. De har även befogenhet att försegla företagslokaler, räkenskaper och affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för undersökningen. Esma är inte skyldig att i förväg underrätta berört företag om en förestående undersökning, eftersom det kan spoliera syftet med undersökningen.

De juridiska personer som anges i artikel 23b.1 är vid vite skyldiga att underkasta sig sådana undersökningar som Esma beordrat genom ett beslut. Innan Esma fattar ett beslut om att genomföra en platsundersökning ska myndigheten samråda med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där platsundersökningen ska genomföras.

Den berörda behöriga myndigheten ska på begäran aktivt bistå Esma. För det fall ett företag motsätter sig en platsundersökning som beslutats ska, enligt artikel 23d.7, den behöriga myndigheten lämna nödvändigt bistånd för att undersökningen ska kunna genomföras och vid behov begära handräckning av en verkställande myndighet. Enligt artikel 23d.8 ska även, om det enligt nationella bestämmelser krävs ett särskilt tillstånd från en rättslig myndighet för att genomföra en platsundersökning eller lämna sådan handräckning som följer av artikel 23d.7, den behöriga myndigheten ansöka om ett sådant tillstånd. Ansökan om ett sådant tillstånd får också göras i förebyggande syfte.

För att Sverige ska leva upp till sitt åliggande enligt artikel 23d är det nödvändigt att införa en bestämmelse om att Finansinspektionen ska kunna begära handräckning av en verkställande myndighet för det fall någon motsätter sig en platsundersökning. Kronofogdemyndigheten bör, i likhet med vad som gäller enligt 5 kap. 10, 16 och 17 §§ konkurrenslagen (2008:579), utses till den myndighet som ska lämna handräckning för att platsundersökningar ska kunna genomföras.

Vid handräckning bör bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet eller avhysning gälla. Kronofogdemyndigheten bör dock inte underrätta den hos vilken undersökningen ska genomföras innan verkställighet sker eftersom Esma, enligt ändringsförordningen, ska kunna genomföra platsundersökningar utan att i förväg meddela detta till det berörda företaget. Kronofogdemyndigheten har med stöd av reglerna i utsökningsbalken befogenhet att vidta behövliga tvångsåtgärder och myndigheten kan också vid behov begära biträde av polismyndigheten¹³.

¹³ Se 2 kap. 17 § utsökningsbalken (1981:774) och 3 kap. 3 § utsökningsförordningen (1981:981).

Frågan är om det ska införas krav på ett tillstånd från en domstol innan det genomförs en platsundersökning eller innan handräckning lämnas vid en platsundersökning. Av artikel 23d.9 följer att en domstolsprövning i så fall ska ta sikte på användningen av tvångsåtgärder och inte får avse behovet av platsundersökning. Behovet av platsundersökning kan dock prövas av Esmas överklagandenämnd och Europeiska unionens domstol enligt artikel 23d.4. Med hänsyn till den begränsade prövning som kan ske och då ett beslut om platsundersökning kan överklagas i annan ordning instämmer regeringen i promemorians bedömning att det inte framstår som motiverat att införa krav på en nationell domstolsprövning vid platsundersökningar.

Journalistförbundet och *Tidningsutgivarna* har betonat vikten av att Esmas befogenheter inte står i strid med tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen. Som nämnts följer av skäl 26 i ändringsförordningen att förordningen ska tolkas och tillämpas i enlighet med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i medlemsstaternas konstitutionella traditioner, t.ex. gällande tryckfrihet och yttrandefrihet i medierna. Det finns i sammanhanget även skäl att peka på att Esmas möjlighet att begära platsundersökningar och därmed Finansinspektionens utrymme att begära handräckning är begränsad av det skydd som föreskrivs i artikel 23a och som innebär att Esma inte får använda sig av några utredningsbefogenheter för att avkräva sådan information och sådana handlingar som omfattas av rättsliga privilegier. Av detta torde följa att några platsundersökningar inte får göras om detta skulle leda till röjandet av sådan information som omfattas av rättsligt skydd. Det kan t.ex. gälla platsundersökningar hos medieföretag. Enligt regeringen finns därmed utrymme att hävda det skydd för tryck- och yttrandefriheten som följer av tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen. *Justitiekanslern (JK)* har i sitt remissyttrande godtagit denna slutsats (se vidare avsnitt 5.1.2).

5.2 Verkställighet

<p>Regeringens förslag: Kronofogdemyndigheten anges som ansvarig myndighet för äkthetskontroll enligt nya artikel 36d i förordningen om kreditvärderingsinstitut.</p>
--

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har ingen erinran mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt nya artikel 36d i förordningen om kreditvärderingsinstitut är Esmas beslut om böter och vite verkställbara. Verkställigheten ska följa nationella civilprocessrättsliga bestämmelser. Beslutet om verkställighet ska kunna ske utan annan formalitet än kontroll av att avgörandet är äkta. Denna kontroll ska göras av en av medlemsstaten särskilt utsedd myndighet. När dessa formaliteter har uppfyllts på begäran av den som vill få verkställighet, får denne fullfölja verkställigheten enligt den nationella lagstiftningen genom att ansöka om verkställighet hos det behöriga organet.

Verkställigheten får skjutas upp endast genom beslut av Europeiska unionens domstol. Nationella domstolar kan dock pröva om verkställigheten genomförs på ett felaktigt sätt.

Enligt artikel 36d är medlemsstaterna skyldiga att utse ett myndighet som ska pröva om ett beslut av Esma om böter eller vite är äkta. Den prövning som ska göras är mycket begränsad och en domstolsprövning framstår därför inte som befogad. Kronofogdemyndigheten har i flera fall ansetts vara den lämpligaste myndigheten för att ta ställning till om ett utländskt avgörande kan verkställas här i landet, se t.ex. lagen (2009:1427) om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen och lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område liksom de överväganden som görs i prop. 2010/11:43 om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen. Vid Kronofogdemyndigheten finns således kompetens och viss vana vid likartade frågor. Kronofogdemyndigheten är också den myndighet som kommer att ansvara för den praktiska verkställigheten. Enligt regeringens mening bör därför Kronofogdemyndigheten utses till behörig myndighet för äkthetskontroll enligt artikel 36d.

5.3 Behov av nationella sanktioner

Regeringens bedömning: Skyldigheten att införa sanktioner för överträdelser av artikel 4.1 i förordningen om kreditvärderingsinstitut föranleder inte någon lagstiftningsåtgärd.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringen.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har ingen erinran mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Medlemsstaterna är enligt den nya lydelsen av artikel 36 i förordningen om kreditvärderingsinstitut skyldiga att fastställa regler om sanktioner vid överträdelser av artikel 4.1 och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de tillämpas. I artikel 4.1 föreskrivs en skyldighet för vissa institut och företag att i rättsligt reglerade sammanhang enbart använda sig av kreditbetyg som utfärdats av registrerade kreditvärderingsinstitut som är etablerade inom unionen. Det föreskrivs även en skyldighet för bl.a. emittenter att säkerställa att vissa prospekt, som innehåller hänvisningar till kreditbetyg, också ska innehålla tydlig information om kreditbetygen. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Enligt artikel 25a är det de behöriga sektorsmyndigheterna som är ansvariga för tillsynen och tillämpningen av artikel 4.1. Dessa myndigheter har då tillgång till de befogenheter som följer av relevant sektorslagstiftning.

Av sektorslagstiftningen följer Finansinspektionens befogenheter och möjlighet att ingripa mot de institut och företag som i rättslig reglerade sammanhang är skyldiga att använda sig av kreditbetyg som utfärdas av registrerade kreditvärderingsinstitut som är etablerade inom unionen. Finansinspektionen kan t.ex. beträffande kreditinstitut ingripa med de befogenheter och sanktioner som följer av lagen (2004:297) om bank-

och finansieringsrörelse om institutet inte använder tillåtna kreditbetyg i rättsligt reglerade sammanhang. Regeringen instämmer i promemorians bedömning att det i sektorslagstiftningen redan finns effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner för berörda institut och företag som inte följer den reglering som gäller för verksamheten. Ändringsförordningen föranleder därför ingen lagstiftningsåtgärd i detta avseende.

I 2 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument finns bestämmelser om t.ex. när ett prospekt ska upprättas och vad ett prospekt ska innehålla. Av 2 kap. 11 § följer att ett prospekt också ska innehålla den information som anges i artikel 4.1 i förordningen om kreditvärderingsinstitut. Finansinspektionen har, enligt 6 kap. 1 c § lagen om handel med finansiella instrument, möjlighet att tillfälligt förbjuda ett erbjudande av finansiella instrument till allmänheten, ett upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad eller ett offentligt uppköpserbjudande. En förutsättning för det är att inspektionen har skälig anledning att anta att erbjudandet, upptagandet till handel eller uppköpserbjudandet strider mot bestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument eller prospektförordningen¹⁴. Finansinspektionen får i fråga om ett erbjudande av överlåtbara värdepapper till allmänheten även meddela ett permanent förbud, om inspektionen finner att bestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument eller prospektförordningen har överträtts. En särskild avgift för den som begår överträdelser mot bestämmelserna gällande prospekt har endast bedömts befogad för det fall den som är prospektskyldig inte ansöker om godkännande av ett prospekt, inte ansöker om godkännande av ett tillägg till ett prospekt eller inte offentliggör ett prospekt eller tillägg till ett prospekt (se övervägandena i prop. 2004/05:158 s. 141 ff. med hänvisningar). Det finns således möjlighet för Finansinspektionen att vidta sanktioner för det fall någon bryter mot bestämmelserna om vilken information ett prospekt ska innehålla. Några ytterligare sanktioner bedöms inte nödvändiga. Ändringsförordningen föranleder därför inte heller i denna del någon lagstiftningsåtgärd.

6 Ikraftträdande

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 februari 2012.

Promemorians förslag avviker från regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig i den specifika frågan om lämpligt datum för ikraftträdande. Dock anser *Sveriges advokatsamfund* att rådet och Europaparlamentet inte ska genomdriva så

¹⁴ Kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, dessas format, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering (EUT L 149, 30.4.2004, s.1, Celex 32004R0809).

korta tidsfrister att dessa hamnar i konflikt med de konstitutionella kraven för lagstiftningens beredning i de olika medlemsstaterna. Man uppmanar regeringen att i EU-förhandlingar om rättsakter som ska genomföras i Sverige, noggrant sörja för att regeringsformens regler och principer kan uppfyllas.

Skälen för regeringens förslag: Som framgått i avsnitt 5 behöver svensk lagstiftning ändras i anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2011 av den av den 11 maj 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut¹⁵ (nedan kallad ”ändringsförordningen”). Flertalet bestämmelser i lagen om kreditvärderingsinstitut (2010:1010) har blivit obsoleta. Tillsynsbefogenheterna för Finansinspektionen upphörde redan den 1 juli 2011. De nya bestämmelserna i lagen om kreditvärderingsinstitut – som möjliggör delegation, handräckning och äkthetskontroll – bör med andra ord träda i kraft snarast möjligt. Detta kan ske tidigast den 1 februari 2012.

Regeringen håller med *Sveriges advokatsamfund* i dess kritik av de snäva tidsramarna. Regeringen har också, med hänvisning till den nationella lagstiftningsproceduren, i de aktuella förhandlingarna begärt ett senare datum för ändringsförordningens ikraftträdande och för övergången av tillsynsbefogenheterna till Esma, men har inte vunnit tillräckligt stöd för detta. Följdriktigt har de svenska lagstiftningsåtgärderna inte heller kunnat få verkan fr.o.m. den tidpunkt som förutsätts i ändringsförordningen (dvs. den 1 juli 2011).

7 Förslagets konsekvenser

7.1 Allmänt

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2011 av den av den 11 maj 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut¹⁶ (nedan kallad ”ändringsförordningen”) medför i sig olika konsekvenser för främst kreditvärderingsinstitut, Esma och de nationella tillsynsmyndigheterna. Konsekvenserna av ändringsförordningen framgår av Europeiska kommissionens konsekvensanalys.¹⁷ Ändringsförordningen syftar till att uppnå en effektiv tillsyn över kreditvärderingsinstituten, att rationalisera tillsynsstrukturen och garantera rättslig säkerhet för kreditvärderingsinstituten och marknadsdeltagarna. De förslag som lämnas i lagrådsremissen har till syfte att anpassa svensk lagstiftning till ändringsförordningen, eftersom ändringsförordningen förutsätter att det

¹⁵ EUT L 145, 31.5.2011, s. 30 (Celex 32011R0513).

¹⁶ EUT L 145, 31.5.2011, s. 30 (Celex 32011R0513).

¹⁷ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar – Sammanfattning av konsekvensanalysen – som åtföljer förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (SEK(2010) 679, Celex 52010SC0679).

införs vissa nationella regler om handräckning vid platsundersökningar och äkthetskontroll. I detta kapitel kommer det att redogöras för vilka konsekvenser de förslag som lämnas i lagrådsremissen medför. Inledningsvis kan dock noteras att det för närvarande saknas registrerade kreditvärderingsinstitut med säte i Sverige.

7.2 Konsekvenser för Finansinspektionen

Enligt ändringsförordningen upphör Finansinspektionens befogenheter och uppgifter som rör tillsynen över kreditvärderingsinstitut den 1 juli 2011. Finansinspektionens tillsynsbefogenheter och möjligheter att ingripa tas därför bort från lagen om kreditvärderingsinstitut. Finansinspektionens kvarstående uppgifter liksom myndighetens befogenheter när dessa utförs framgår direkt av ändringsförordningen. Finansinspektionen ska t.ex. utföra sådana uppgifter som Esma delegerar till Finansinspektionen och Finansinspektionen ska också ge Esma nödvändigt bistånd om någon motsätter sig en platsundersökning. Dessa uppgifter torde dock bli av begränsad omfattning (se avsnitt 5.1.1) och medföra endast marginella arbetsinsatser. Av artiklarna 19 och 30 i ändringsförordningen framgår att de kostnader som Finansinspektionen kan åsamkas när de utför uppgifter enligt förordningen ska ersättas av Esma.

7.3 Konsekvenser för Kronofogdemyndigheten

Kronofogdemyndigheten ska, på ansökan av Finansinspektionen, kunna besluta om handräckning om någon motsätter sig en platsundersökning. Vilka överväganden som gjorts vid val av myndighet framgår av avsnitt 5.1.5. För Kronofogdemyndighetens del antas förslaget inte innebära mer än en marginell ökning av arbetsbelastningen. Platsundersökningar förväntas inte ske med någon större frekvens och det får förutsättas att de som berörs av inspektionerna normalt underkastar sig dessa frivilligt.

Kronofogdemyndigheten utses också till ansvarig myndighet för äkthetskontroll av beslut om böter eller vite. Vilka överväganden som gjorts vid val av myndighet framgår av avsnitt 5.2. Inte heller denna uppgift antas innebära mer än en mycket marginell ökning av arbetsbelastningen. Som nämnts saknas registrerade kreditvärderingsinstitut i Sverige och verkställighet av beslut om böter eller vite torde bli aktuellt endast i undantagsfall.

Regeringens bedömning är, mot bakgrund av det nyss sagda, att Kronofogdemyndighetens eventuella merkostnader till följd av den föreslagna bestämmelsen, är sådana att de ska täckas med befintliga resurser.

7.4 Konsekvenser för domstolarna

För närvarande kan Finansinspektionens olika beslut överklagas till domstol. Ändringsförordningen innebär att tillsynen flyttas över till Esma

och att överprövning av Esmas beslut kommer att ske av en överprövningsnämnd och av Europeiska unionens domstol. Detta torde innebära en marginell minskning av antalet mål hos domstolarna. Den nu föreslagna lagstiftningen innebär dock att Kronofogdemyndighetens beslut dels vid handräckningsärenden, dels vid ansökningar om äkthetskontroll kan komma att överklagas till domstol. Kronofogdemyndigheten förväntas endast i undantagsfall fatta sådana beslut. De budgetära konsekvenserna för domstolarna ska därför hanteras inom Sveriges Domstolars befintliga ramar.

7.5 Övriga konsekvenser

De förslag som lämnas i lagrådsremissen bedöms inte ge några omedelbara effekter på samhällsekonomin eller miljön. Förslagen i lagrådsremissen förväntas inte heller ge några ytterligare effekter för stat, kommuner, landsting, företag eller enskilda.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut

3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.1.5.

Paragrafen är ny. I den finns bestämmelser om handräckning vid genomförande av platsundersökningar. Av nya artikel 23d framgår att det endast är i de fall som Esma beslutat om en platsundersökning som olika företag är skyldiga att underkasta sig en sådan undersökning och som handräckning kan komma i fråga. Även de platsundersökningar som t.ex. Finansinspektionen utför efter delegation av Esma omfattas av handräckningsreglerna i denna paragraf, vilket framgår av nya artikel 23d.6.

Av *andra stycket* framgår att bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet eller avhysning gäller vid handräckning. Av 2 kap. 17 § utsökningsbalken följer t.ex. vilka befogenheter förrättningsmannen har och av 3 kap. 3 § utsökningsförordningen (1981:981) framgår att Kronofogdemyndigheten också kan begära biträde av polismyndigheten under vissa förutsättningar. Enligt ändringsförordningen ska Esma kunna genomföra platsundersökningar utan att i förväg underrätta det berörda företaget. Det har därför föreskrivits att Kronofogdemyndigheten inte ska underrätta den hos vilken kontrollen ska genomföras innan verkställighet sker.

4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

Paragrafen är ny. I bestämmelsen utses Kronofogdemyndigheten till ansvarig myndighet för äkthetskontroll av Esmas beslut om böter eller vite enligt nya artikel 36d.3. Med "böter" avses i förordningen en administrativ sanktion, inte en straffrättslig.

Kronofogdemyndigheten ska pröva om beslutet är äkta. Efter ansökan av den som vill få verkställighet ska därefter Kronofogdemyndigheten kunna fatta beslut om verkställighet.

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1060/2009

av den 16 september 2009

om kreditvärderingsinstitut

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kreditvärderingsinstitutet har en viktig uppgift på de inter-
nationella värdepappers- och kreditmarknaderna, eftersom
de kreditbetyg de utfärdar används av investerare, lånta-
gare, emittenter och stater som en del av informationen för
att fatta väl underbyggda investerings- och finansierings-
beslut. Kreditinstitut, värdepappersföretag, försäkrings-
och återförsäkringsföretag, företag för kollektiva investe-
ringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och tjänste-
pensionsinstitut kan använda sådana kreditbetyg som
referenser för beräkning av sina kapitalkrav i solvensavse-
ende eller för att beräkna placeringsrisker. Kreditbetygen
påverkar följaktligen i väsentlig grad hur marknaden

fungerar och investerares och konsumenters tillit och för-
troende. Det är därför av avgörande betydelse att kreditvär-
deringsverksamheten utövas i enlighet med principerna
om integritet, transparens, ansvar och goda styrelseformer,
för att säkerställa att de kreditbetyg som används inom
gemenskapen är oberoende, objektiva och av fullgod
kvalitet.

- (2) För närvarande har de flesta kreditvärderingsinstitut sina
huvudkontor utanför gemenskapen. De flesta medlemssta-
ter reglerar inte kreditvärderingsinstitutets verksamhet
eller villkoren för utfärdande av kreditbetyg. Trots kredit-
värderingsinstitutets väsentliga betydelse för de finansiella
marknadernas funktion omfattas de endast inom begrän-
sade områden av gemenskapslagstiftning, däribland Euro-
parlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den
28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig mark-
nadspåverkan (marknadsmisshandling) ⁽⁴⁾. Dessutom behand-
las kreditvärderingsinstitutet i Europaparlamentets och
rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rät-
ten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽⁵⁾ och
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av
den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag
och kreditinstitut ⁽⁶⁾. Det är därför viktigt att fastställa
bestämmelser som säkerställer att alla kreditbetyg som
utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är registrerade i
gemenskapen är av fullgod kvalitet och utfärdas av kredit-
värderingsinstitut som är föremål för strikta krav. Kommis-
sionen kommer att fortsätta sitt samarbete med
internationella organ för att skapa samstämmighet mellan
reglerna för kreditvärderingsinstitut. Det bör vara möjligt
att undanta vissa centralbanker som utfärdar kreditbetyg
från denna förordnings tillämpning, förutsatt att de upp-
fyller relevanta, tillämpliga villkor för att säkerställa kredit-
värderingsverksamhetens oberoende och integritet, och att
dessa villkor är lika strikta som kraven i denna förordning.

⁽¹⁾ Yttrande av den 13 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 115, 20.5.2009, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 april 2009 (ännu ej offentlig-
gjort i EUT) och rådets beslut av den 27 juli 2009.

⁽⁴⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (3) Bestämmelserna i denna förordning bör inte skapa någon allmän skyldighet att kreditvärdera finansiella instrument eller finansiella förpliktelser enligt denna förordning. Framför allt bör företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾ eller tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ⁽²⁾ inte vara skyldiga att endast investera i finansiella instrument som är kreditvärderade enligt denna förordning.
- (4) Denna förordning bör inte skapa ett generellt krav för finansiella institut eller investerare att endast investera i värdepapper för vilka prospekt har offentliggjorts i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel ⁽³⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, dessas format, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering ⁽⁴⁾ och som har värderats enligt den här förordningen. Dessutom bör den här förordningen inte kräva att emittenter eller erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad ska skaffa kreditbetyg för värdepapper som omfattas av skyldigheten att offentliggöra prospekt enligt direktiv 2003/71/EG och förordning (EG) nr 809/2004.
- (5) Ett prospekt som offentliggörs enligt direktiv 2003/71/EG och förordning (EG) nr 809/2004 bör innehålla tydlig information på framträdande plats om huruvida kreditbetygen för de respektive värdepappren utfärdats av ett kreditvärderingsinstitut som är etablerat i gemenskapen och registrerat enligt den här förordningen. Ingenting i den här förordningen bör dock förhindra att personer ansvariga för offentliggörandet av prospekt enligt direktiv 2003/71/EG och förordning (EG) nr 809/2004 inkluderar annan viktig information i prospektet, bland annat kreditbetyg som utfärdats i tredjeland och därtill knuten information.
- (6) Utöver att utfärda kreditbetyg och utföra kreditvärderingsverksamhet, bör kreditvärderingsinstitut yrkesmässigt kunna utföra verksamhetsanknutna aktiviteter. De verksamhetsanknutna aktiviteterna får inte inkräkta på kreditvärderingsverksamhetens oberoende eller integritet.
- (7) Denna förordning bör gälla för kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är registrerade inom gemenskapen. Det främsta syftet med förordningen är att skydda stabiliteten på finansmarknaderna och investerarna. Kreditpoäng, kreditpoängssystem och likartade bedömningar knutna till förpliktelser som uppstår i en kund-, affärs- eller branschförbindelse bör inte omfattas av denna förordning.
- (8) Kreditvärderingsinstitut bör på frivillig grund tillämpa den uppförandekod för kreditvärderingsinstitut som utfärdats av Internationella organisationen av institutioner för reglering av värdepappersmarknaden (Iosco) (nedan kallad *Iosco-koden*). Under 2006 uppmanades, genom ett meddelande från kommissionen om kreditvärderingsinstitut ⁽⁵⁾, Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR), inrättad genom kommissionens beslut 2009/77/EG ⁽⁶⁾, att övervaka efterlevnaden av Iosco-koden och årligen rapportera till kommissionen.
- (9) Vid Europeiska rådet den 13 och 14 mars 2008 enades man om ett antal slutsatser för att åtgärda de huvudsakliga svagheter som påvisats i det finansiella systemet. Ett av målen var att förbättra marknadens funktion och dess belöningsstrukturer, inbegripet kreditvärderingsinstitutens uppgifter.
- (10) Kreditvärderingsinstitutet anses för det första ha misslyckats med att tillräckligt tidigt låta de förvärrade förhållandena på marknaden återspeglas i kreditbetygen, och för det andra ha misslyckats med att anpassa sina kreditbetyg i tid efter det att krisen på marknaden hade förvärrats. Detta misslyckande kan bäst korrigeras genom åtgärder som rör intressekonflikter, kreditvärderingarnas kvalitet, möjligheterna att överblicka kreditvärderingsinstitutens verksamhet samt deras interna företagsstyrning och övervakningen av deras verksamheter. Användarna av kreditbetyg bör inte ensidigt förlita sig på dem, utan de bör lägga ner största omsorg på egna analyser och fortlöpande genomföra en tillfredsställande "due diligence" beträffande dessa värderingar tillförlitlighet.
- (11) Det är nödvändigt att fastställa ett gemensamt regelverk för att förbättra kvaliteten på kreditbetygen, särskilt kreditbetyg som ska användas av både finansiella institut och personer som omfattas av harmoniserade bestämmelser inom gemenskapen. Utan sådana ramar finns det risk för att medlemsstaterna vidtar sinsemellan skiljaktiga åtgärder på nationell nivå, vilket direkt skulle få negativa följder för den inre marknaden och hindra den från att fungera väl, eftersom olika bestämmelser skulle gälla i de enskilda medlemsstaterna för institut som utfärdar kreditbetyg som är avsedda att användas av finansiella institut överallt inom hela gemenskapen. Skilda kvalitetskrav för kreditbetyg skulle dessutom kunna komma att leda till skillnader i skyddsnivå för investerare och konsumenter. Användarna bör dessutom kunna jämföra kreditbetyg som utfärdats i gemenskapen med internationellt utfärdade kreditbetyg.

(1) EGT L 375, 31.12.1985, s. 3. Direktivet ersatt, med verkan från och med den 1 juli 2011, av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG (Se sidan 32 i detta nummer av EUT).

(2) EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

(3) EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

(4) EUT L 149, 30.4.2004, s. 1.

(5) EUT C 59, 11.3.2006, s. 2.

(6) EUT L 25, 29.1.2009, s. 18.

- (12) Denna förordning bör inte påverka hur kreditbetyg används av andra personer än de som avses i denna förordning.
- (13) Det är önskvärt att kreditbetyg som utfärdas i tredjeland kan användas i rättsligt reglerade sammanhang inom gemenskapen under förutsättning att de uppfyller krav som är lika stränga som de som föreskrivs i denna förordning. Genom denna förordning införs ett system för godkännande som gör det möjligt för kreditvärderingsinstitut som är etablerade i gemenskapen och registrerade i enlighet med gemenskapsrätten att godkänna kreditbetyg som utfärdats i tredjeland. Kreditvärderingsinstituten bör, när de godkänner ett kreditbetyg som utfärdats i ett tredjeland, fastställa och löpande kontrollera om kreditvärderingsverksamhet som leder till utfärdandet av ett sådant kreditbetyg uppfyller krav för utfärdande av kreditbetyg som är lika stränga som de som föreskrivs i denna förordning och som gör att man uppnår samma mål och effekter i praktiken.
- (14) För att ta hänsyn till oron över att kreditvärderingsinstitut som inte är etablerade inom gemenskapen skulle kunna utgöra ett allvarligt hinder för effektiv tillsyn i finansmarknadernas bästa intresse inom gemenskapen, bör ett sådant system för godkännande införas för kreditvärderingsinstitut som är närstående företag till eller som har ett nära samarbete med kreditvärderingsinstitut etablerade inom gemenskapen. Det kan dock vara nödvändigt att anpassa kraven på fysisk närvaro i gemenskapen i vissa fall, särskilt för mindre kreditvärderingsinstitut från tredjeland utan någon närvaro eller anknytning inom gemenskapen. Ett särskilt certifieringssystem bör därför inrättas för sådana kreditvärderingsinstitut, under förutsättning att de inte är systemviktiga för finansmarknadernas finansiella stabilitet eller integritet i en eller flera medlemsstater.
- (15) Certifiering bör vara möjlig efter det att kommissionen fastställt att de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna i ett tredjeland är likvärdiga med kraven i denna förordning. Det planerade systemet för likvärdighet bör inte innebära ett automatiskt tillträde till gemenskapen men bör erbjuda en möjlighet för kvalificerade kreditvärderingsinstitut från ett tredjeland att bedömas från fall till fall och beviljas ett undantag från vissa av de organisatoriska krav som gäller för kreditvärderingsinstitut inom gemenskapen, bland annat kravet på fysisk närvaro i gemenskapen.
- (16) Denna förordning bör även innehålla krav på att kreditvärderingsinstituten i tredjeland uppfyller kriterier som utgör generella förutsättningar för integritet i dess kreditvärderingsverksamhet, för att förebygga att behöriga myndigheter eller andra offentliga myndigheter i tredjelandet ingriper när det gäller kreditbetygens innehåll och för att sörja för en lämplig strategi för intressekonflikter, rotation av kreditvärderingsanalytiker och regelbundet och fortlöpande informationslämnande.
- (17) En annan viktig förutsättning för ett sunt system för godkännande och ett system för likvärdighet är också att det finns goda samarbetsarrangemang mellan de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna och de behöriga myndigheterna för kreditvärderingsinstitut i tredjeland.
- (18) Det kreditvärderingsinstitut som godkänner kreditbetyg som utfärdats i tredjeland bör vara helt och ovillkorligt ansvarigt för de godkända kreditbetygen och för att villkoren för godkännande i denna förordning är uppfyllda.
- (19) Denna förordning bör inte gälla kreditbetyg som kreditvärderingsinstituten tar fram på enskild begäran och uteslutande ger till den person som beställde det och som inte är avsett för offentliggörande eller distribution till abonnenter.
- (20) Investeringsanalyser, investeringsrekommendationer och andra utlåtanden om ett värde eller ett pris för ett finansiellt instrument eller en finansiell förpliktelse bör inte anses utgöra kreditbetyg.
- (21) Ett kreditbetyg som utfärdas på eget initiativ, nämligen ett kreditbetyg som inte utfärdats på begäran av emittenten eller den kreditvärderade enheten, bör tydligt identifieras som sådant och skilja sig från begärda kreditbetyg på lämpligt sätt.
- (22) För att undvika eventuella intressekonflikter bör kreditvärderingsinstituten inrikta sin yrkesmässiga verksamhet på utfärdande av kreditbetyg. Kreditvärderingsinstitut bör inte få utföra konsult- eller rådgivningstjänster. Ett kreditvärderingsinstitut bör i synnerhet inte lämna förslag eller rekommendationer om utformningen av strukturerade finansiella instrument. De bör dock få tillhandahålla verksamhetsanknutna tjänster, om detta inte kan komma att skapa intressekonflikter med utfärdandet av kreditbetyg.
- (23) Kreditvärderingsinstitut bör använda värderingsmetoder som är rigorösa, systematiska och kontinuerliga och som valideras på grundval av historiska erfarenheter, inklusive utfallstest. Detta krav bör emellertid inte ligga till grund för ett ingripande från de behöriga myndigheternas och medlemsstaternas sida när det gäller kreditbetygens och värderingsmetodernas innehåll. På samma sätt bör kravet för kreditvärderingsinstituten att minst en gång om året se över kreditbetygen inte påverka deras skyldighet att regelbundet övervaka kreditbetygen och vid behov revidera kreditbetyg. Dessa krav bör inte tillämpas på ett sätt som hindrar nya kreditvärderingsinstitut från att komma in på marknaden.
- (24) Kreditbetygen bör vara välgrundade och ordentligt motiverade för att undvika kompromisser vid kreditvärderingen.
- (25) Kreditvärderingsinstitut bör offentliggöra information om de metoder, modeller och grundläggande antaganden som de använder i sin kreditvärderingsverksamhet. Detaljgraden när det gäller de offentliggjorda uppgifterna om modellerna bör vara sådan att det ges tillräcklig information till användarna av kreditbetyg för att de själva ska kunna genomföra en "due diligence" i syfte att bedöma om de kan förlita sig på dessa kreditbetyg eller inte. Offentliggörande av uppgifterna om modellerna får emellertid inte avslöja känslig affärsinformation eller allvarligt hindra innovation.

- (26) Kreditvärderingsinstitut bör utarbeta lämpliga riktlinjer och förfaranden när det gäller anställda och andra personer som medverkar i kreditvärderingsprocessen i syfte att förhindra, upptäcka, undanröja eller hantera och rapportera om intressekonflikter och fortlöpande säkerställa kvalitet, integritet och noggrannhet i kreditvärderings- och översynsprocesser. Dessa riktlinjer och förfaranden bör särskilt inbegripa en intern kontrollmekanism och en funktion för regelefterlevnad.
- (27) Kreditvärderingsinstituten bör undvika intressekonflikter och, om de är oundvikliga, hantera dem effektivt för att slå vakt om sitt oberoende. De bör i tid rapportera om intressekonflikter. De bör också dokumentera alla väsentliga hot mot oberoendet - avseende såväl själva institutet som dem av dess anställda eller andra personer som medverkar i kreditvärderingsprocessen - samt de skyddsåtgärder som tillämpas för att mildra sådana hot.
- (28) Varje kreditvärderingsinstitut eller grupp av kreditvärderingsinstitut bör fortlöpande präglas av sunda styrelseformer. Vid fastställandet av sådana bolagsstyrningsarrangemang bör ett kreditvärderingsinstitut eller en grupp av kreditvärderingsinstitut ta hänsyn till behovet av att säkerställa att det kommer att göra kreditvärderingar som är oberoende, objektiva och av fullgod kvalitet.
- (29) För att säkerställa att kreditvärderingsprocessen inte påverkas av kreditvärderingsinstitutets kommersiella företagsintressen bör kreditvärderingsinstituten se till att minst en tredjedel, men inte färre än två, av ledamöterna i styrelsen är oberoende på ett sätt som överensstämmer med punkt 13 i avsnitt III i kommissionens rekommendation 2005/162/EG av den 15 februari 2005 om uppgifter för företagsexterna styrelseledamöter eller styrelseledamöter med tillsynsfunktion i börsnoterade bolag och om styrelsekommittéer⁽¹⁾. Det är dessutom nödvändigt att majoriteten i den högsta ledningen, däribland alla oberoende ledamöter av styrelsen, har tillräckligt kunnande om relevanta områden inom finansiella tjänster. Den ansvarige för kontroll av regelefterlevnaden bör regelbundet rapportera om fullgörandet av sitt uppdrag till den högsta ledningen och de oberoende ledamöterna i styrelsen.
- (30) För att undvika intressekonflikter bör ersättningen till de oberoende ledamöterna i styrelsen inte vara beroende av kreditvärderingsinstitutets affärsmässiga resultat.
- (31) Varje kreditvärderingsinstitut bör anslå ett tillräckligt antal anställda med tillfredsställande kunnande och erfarenhet till sin kreditvärderingsverksamhet. Det bör i synnerhet säkerställa att tillräckliga personresurser och medel anslås till utfärdande, övervakning och uppdatering av kreditbetyg.
- (32) För att beakta de särskilda förhållandena i kreditvärderingsinstitut som sysselsätter färre än 50 anställda bör de behöriga myndigheterna ha möjlighet att undanta sådana kreditvärderingsinstitut från vissa av de skyldigheter som fastställs i denna förordning när det gäller rollen för oberoende ledamöter i styrelsen, funktionen för regelefterlevnad och rotationssystemet, och i den mån nämnda institut kan visa att de uppfyller vissa villkor. Ett av de kriterier som de behöriga myndigheterna särskilt bör undersöka är huruvida storleken på ett kreditvärderingsinstitut har fastställts på ett sätt som gör att kreditvärderingsinstitutet eller en grupp av kreditvärderingsinstitut kan undvika att uppfylla kraven i denna förordning. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör tillämpa undantagen på ett sätt som gör att risken för en uppsplittring av den inre marknaden undviks och att en enhetlig tillämpning av gemenskapsrätten säkerställs.
- (33) Långvariga relationer med samma kreditvärderade enheter eller deras anknutna tredje parter kan komma att inverka negativt på oberoendet hos kreditvärderingsanalytiker och hos de personer som godkänner kreditbetygen. Dessa kreditvärderingsanalytiker och personer bör därför omfattas av ett lämpligt rotationssystem som möjliggör en gradvis ändring av analysgrupperna och kreditvärderingskommittéerna.
- (34) Kreditvärderingsinstituten bör se till att de metoder, modeller och grundläggande antaganden, såsom matematiska antaganden eller korrelationsantaganden, som de tillämpar vid fastställandet av kreditbetygen underhålls, uppdateras och regelbundet ses över i sin helhet samt att deras beskrivningar offentliggörs på ett sådant sätt att en fullständig översyn blir möjlig. I fall där brist på tillförlitliga uppgifter eller strukturens komplexitet hos ett nytt slags finansieringsinstrument, särskilt strukturerade finansiella instrument, gör att man allvarligt måste ifrågasätta om kreditvärderingsinstitutet förmår att ta fram en trovärdig kreditvärdering, bör detta inte utfärda kreditbetyg eller bör återkalla ett befintligt kreditbetyg. Förändringar av kvaliteten på den information som finns tillgänglig för att övervaka ett gällande kreditbetyg bör offentliggöras tillsammans med denna översyn och, i tillämpliga fall, bör en revidering av kreditbetyget ske.
- (35) För att säkerställa kreditbetygens kvalitet bör varje kreditvärderingsinstitut vidta åtgärder för att se till att den information det använder när det tilldelar kreditbetyg är tillförlitlig. I detta syfte bör ett kreditvärderingsinstitut bland annat kunna utnyttja finansiella rapporter, som granskats av oberoende revisorer, och offentliga undererrättelser, kontroller genomförda av ansedda tredje parter, egen granskning av ett slumpmässigt urval av den mottagna informationen eller avtalsbestämmelser som klart föreskriver ansvar för den kreditvärderade enheten eller dess anknutna tredje parter om information lämnas enligt avtalet i medvetande om att den är materiellt felaktig eller vilseledande, eller om den kreditvärderade enheten eller dess anknutna tredje parter inte genomför en rimlig "due diligence" när det gäller att kontrollera korrektheten i informationen i enlighet med avtalsvillkoren.

(1) EUT L 52, 25.2.2005, s. 51.

- (36) Denna förordning påverkar inte kreditvärderingsinstitutens skyldighet att skydda fysiska personers rätt till privatliv när det gäller behandling av personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾.
- (37) Det är nödvändigt att kreditvärderingsinstituten inrättar ordentliga förfaranden för en regelbunden översyn av de metoder, modeller och grundläggande värderingsantaganden de använder för att dessa ska kunna tillfredsställande återspegla ändrade förhållanden på de underliggande värdepappersmarknaderna. För att säkerställa transparens bör varje materiell ändring av kreditvärderingsinstitutens metoder och praxis eller förfaranden och processer offentliggöras innan den genomförs, såvida inte extrema marknadsförhållanden kräver omedelbar ändring av kreditvärderingen.
- (38) Ett kreditvärderingsinstitut bör alltid ange lämpliga riskvarningar, inbegripet en känslighetsanalys av relevanta antaganden. Den analysen bör förklara hur olika utvecklingar på marknaden som påverkar de parametrar som är inbyggda i modellen kan påverka ändringar av kreditbetyg (exempelvis volatilitet). Kreditvärderingsinstitutet bör säkerställa att informationen om den historiska andelen fallissemang inom varje betygskategori kan verifieras och kvantifieras och ger tillräckligt underlag för berörda parter för att klart uppfatta varje betygskategoriens historiska resultat och om, och i så fall på vilket sätt, betygskategorierna har ändrats. Om det på grund av arten hos ett kreditbetyg eller andra förhållanden är olämpligt eller statistiskt insignifikant eller på annat sätt skulle kunna vilseleda användarna av kreditbetyget att ange historisk andel fallissemang, bör kreditvärderingsinstitutet lämna tillfredsställande förklaringar. Sådan information bör i största möjliga utsträckning vara jämförbar med eventuella förekommande modeller inom branschen så att investerarna får stöd för jämförelser mellan olika kreditvärderingsinstituts resultat.
- (39) För att göra kreditbetygen mer överblickbara och bidra till skyddet av investerarna bör CESR upprätta ett centralt arkiv med information om kreditvärderingsinstitutens tidigare prestationer och information om tidigare utfärdade kreditbetyg. Kreditvärderingsinstituten bör lämna information till detta arkiv i en standardiserad form. CESR bör offentliggöra denna information och årligen offentliggöra sammanfattande information om de huvudsakliga utvecklingstendenser som observerats.
- (40) Under vissa förhållanden kan strukturerade finansiella instrument ge effekter av annat slag än traditionella företagslåneinstrument. Det skulle kunna vara vilseledande för investerarna att, utan ytterligare förklaring, använda samma betygskategorier för båda dessa slag av instrument. Kreditvärderingsinstituten bör i väsentlig grad bidra till att öka medvetenheten hos användarna av kreditbetyg om de särskiljande egenskaperna hos strukturerade finansiella produkter i förhållande till deras traditionella motsvarigheter. Kreditvärderingsinstituten bör därför hålla de betygskategorier som används vid kreditvärdering av strukturerade finansiella instrument, å ena sidan, klart åtskilda från de betygskategorier som kan användas för andra finansiella instrument eller finansiella förpliktelser, å andra sidan, genom att lägga till en lämplig symbol till betygskategorierna.
- (41) Kreditvärderingsinstituten bör vidta åtgärder för att undvika situationer där emittenter begär preliminära bedömningar av kreditvärdigheten hos ett visst strukturerat finansiellt instrument av ett antal kreditvärderingsinstitut i syfte att kunna välja det som ger det bästa kreditbetyget för den produkt som de avser att erbjuda. Även emittenter bör undvika sådana metoder.
- (42) Varje kreditvärderingsinstitut bör dokumentera de metoder som används vid kreditvärderingarna och regelbundet uppdatera dokumentationen då ändringar görs av dem samt också dokumentera materiella inslag i dialogen mellan kreditvärderingsanalytikern och den kreditvärderade enheten eller någon av dess anknutna tredje parter.
- (43) För att skapa en hög grad av förtroende för den inre marknaden hos investerare och konsumenter bör det krävas registrering av kreditvärderingsinstitut som utfärdar kreditbetyg inom gemenskapen. En sådan registrering är den viktigaste förutsättningen för att kreditvärderingsinstitut ska kunna utfärda kreditbetyg avsedda att användas i rättsligt reglerade sammanhang i gemenskapen. Det är därför nödvändigt att fastställa harmoniserade villkor och förfaranden för beviljande, upphävande och återkallande av sådan registrering.
- (44) Denna förordning bör inte ersätta de etablerade förfarandena för erkännande av externa ratinginstitut (ECAI) i enlighet med direktiv 2006/48/EG. Externa ratinginstitut som redan erkänts i gemenskapen bör ansöka om registrering enligt denna förordning.
- (45) Ett kreditvärderingsinstitut som registrerats av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten bör ha tillstånd att utfärda kreditbetyg inom hela gemenskapen. Det är därför nödvändigt att fastställa ett enda registreringsförfarande för varje kreditvärderingsinstitut som har verkan inom hela gemenskapen. Registreringen av ett kreditvärderingsinstitut bör ha verkan så snart det registreringsbeslut som har utfärdats av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har trätt i kraft enligt relevant nationell lagstiftning.
- (46) Det är nödvändigt att fastställa en central instans till vilken registreringsansökningarna ska lämnas. CESR bör ta emot registreringsansökningarna och se till att de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater underrättas om dem. CESR bör också ge råd till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten om huruvida ansökan är fullständig. Granskningen av dessa ansökningar bör dock utföras på nationell nivå av den relevanta behöriga myndigheten. För att kunna behandla kreditvärderingsinstituten på ett effektivt sätt bör de behöriga myndigheterna upprätta operativa nätverk (kollegier) som stöds av en effektiv it-infrastruktur. CESR bör inrätta en underkommitté som är specialiserad på var och en av de tillgångsklasser som bedöms av kreditvärderingsinstituten.

(1) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (47) Vissa kreditvärderingsinstitut består av flera juridiska personer som tillsammans bildar en grupp av kreditvärderingsinstitut. Vid registreringen av vart och ett av de kreditvärderingsinstitut som ingår i en sådan grupp bör de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna samordna bedömningen av de ansökningar som lämnats in av kreditvärderingsinstitut som ingår i samma grupp samt beslutsfattandet när det gäller beviljande av registrering. Det bör dock vara möjligt att avslå registrering av ett kreditvärderingsinstitut inom en grupp av kreditvärderingsinstitut om kreditvärderingsinstitutet i fråga inte uppfyller kraven för registrering medan de andra medlemmarna i gruppen uppfyller alla registreringskrav enligt denna förordning. Eftersom kollegiet inte har befogenhet att utfärda rättsligt bindande beslut, bör de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna för medlemmarna i gruppen av kreditvärderingsinstitut var och en utfärda ett enskilt beslut om det kreditvärderingsinstitut som är etablerat på den berörda medlemsstatens territorium.
- (48) Kollegiet bör utgöra en effektiv plattform för utbyte av tillsynsinformation mellan behöriga myndigheter, samordning av verksamhet och de tillsynsåtgärder som krävs för en effektiv tillsyn av kreditvärderingsinstitut. Kollegiet av behöriga myndigheter bör särskilt underlätta kontrollen av uppfyllandet av villkoren för godkännande av kreditbetyg som utfärdats i tredjeland, certifiering, arrangemang för utkontraktering och de undantag som föreskrivs i denna förordning. Kollegiets verksamhet bör bidra till en harmoniserad tillämpning av bestämmelserna i denna förordning och en ökad samstämmighet i tillsynspraxis.
- (49) För att förbättra den praktiska samordningen av kollegiets verksamhet bör medlemmarna i kollegiet bland sig själva utse en kontaktperson. Kontaktpersonen bör vara ordförande för kollegiets möten, upprätta skriftliga samordningsarrangemang för kollegiet och samordna verksamheten inom kollegiet. Under registreringsförfarandet bör kontaktpersonen bedöma behovet av att förlänga granskningsperioden för en ansökan, samordna en sådan granskning och ha kontakt med CESR.
- (50) Kommissionen inrättade i november 2008 en högnivå-grupp som ska se över den kommande strukturen för tillsynen på området för finansiella tjänster i Europa, däribland även CESR:s uppgifter.
- (51) Den befintliga tillsynsstrukturen bör inte ses som en långsiktig lösning för kontrollen av kreditvärderingsinstitutet. Kollegier av behöriga myndigheter, som förväntas effektivisera tillsynssamarbetet och samstämmigheten inom detta område inom gemenskapen, är ett betydande steg framåt men kan inte ersätta alla fördelar med en mer konsoliderad tillsyn av kreditvärderingsbranschen. Krisen på de internationella finansmarknaderna har tydligt visat att man mer ingående behöver undersöka behovet av långtgående reformer av reglerings- och tillsynsmodellen för gemenskapens finanssektor. Ytterligare och omfattande reformer av reglerings- och tillsynsmodellen för gemenskapens finanssektor är absolut nödvändiga om man ska kunna nå den nivå som behövs för samstämmighet och samarbete i gemenskapstillsynen och för att underbygga stabiliteten i det finansiella systemet. Dessa reformer bör snarast genomföras av kommissionen med vederbörlig hänsyn till de slutsatser som lades fram av expertgruppen under ledning av Jacques de Larosière den 25 februari 2009. Kommissionen bör så snart som möjligt, och under alla omständigheter före den 1 juli 2010, rapportera till Europaparlamentet och rådet och andra berörda institutioner om eventuella iakttagelser i detta avseende, och bör lägga fram de lagförslag som krävs för att ta itu med de brister som man konstaterat i samband med arrangemang för tillsynssamordning och tillsynssamarbete.
- (52) Väsentliga förändringar i godkännandesystemet, arrangemangen för utkontraktering och etablering och avveckling av filialer är exempel på vad som bör anses utgöra väsentliga förändringar av villkoren för ursprunglig registrering av kreditvärderingsinstitut.
- (53) Tillsynen över kreditvärderingsinstitut bör utföras av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten i samarbete med de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater genom anlitan av det relevanta kollegiet och med lämplig involvering av CESR.
- (54) Förmågan hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och andra medlemmar av det relevanta kollegiet att bedöma och övervaka att ett kreditvärderingsinstitut efterlever skyldigheterna i denna förordning bör inte begränsas av ett arrangemang för utkontraktering som gjorts av det berörda kreditvärderingsinstitutet. Kreditvärderingsinstitutet bör även i fortsättningen ha ansvaret för alla sina skyldigheter enligt denna förordning när det använder sig av utkontrakterade tjänster.
- (55) För att bibehålla en hög nivå på förtroendet hos investerare och konsumenter och möjliggöra kontinuerlig tillsyn av de kreditbetyg som utfärdas i gemenskapen bör det krävas att kreditvärderingsinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen upprättar ett dotterföretag i gemenskapen så att en effektiv tillsyn kan utövas över deras verksamhet i gemenskapen och så att systemet för godkännande kan användas på ett effektivt sätt. Framväxten av nya aktörer på kreditvärderingsmarknaden bör också uppmuntras.
- (56) De behöriga myndigheterna bör kunna utnyttja de befogenheter som fastställs i denna förordning när det gäller kreditvärderingsinstitut, personer som medverkar i kreditvärderingsverksamheten, kreditvärderade enheter och anknutna tredje parter, de tredje parter till vilka kreditvärderingsinstitutet utkontrakterar vissa uppgifter eller viss verksamhet och andra personer som på annat sätt har anknytning eller är anslutna till kreditvärderingsinstitutet eller kreditvärderingsverksamhet. Dessa personer bör omfatta aktieägare eller ledamöter i styrelsen för kreditvärderingsinstitut och kreditvärderade enheter.
- (57) Bestämmelserna i denna förordning om tillsynsavgifter bör inte påverka tillämpningen av relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning om tillsynsavgifter eller liknande avgifter.

- (58) Det bör inrättas ett system för att säkerställa att denna förordning genomförs på ett effektivt sätt. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör förfoga över nödvändiga resurser för att säkerställa att kreditbetyg som utfärdas i gemenskapen utfärdas i enlighet med denna förordning. Vidtagande av sådana tillsynsåtgärder bör alltid samordnas inom det relevanta kollegiet. Åtgärder såsom återkallande av registrering eller tillfälligt upphävande av användningen av kreditbetyg i rättsligt reglerade sammanhang bör vidtas i de fall dessa anses stå i proportion till underlåtet att uppfylla skyldigheterna enligt denna förordning. De behöriga myndigheterna bör vid utövningen av sina tillsynsbefogenheter ta vederbörlig hänsyn till investerarnas intressen och marknadsstabiliteten. Eftersom kreditvärderingsinstitutens utfärdande av kreditbetyg fortsatt bör bygga på oberoende, bör varken de behöriga myndigheterna eller medlemsstaterna ingripa i fråga om underlagen för kreditbetygen och de metoder instituten använder för att fastställa dem för att undvika att kompromettera kreditvärderingarna. Om ett kreditvärderingsinstitut skulle utsättas för påtryckningar bör det underrätta kommissionen och CESR. Kommissionen bör bedöma från fall till fall huruvida ytterligare åtgärder ska vidtas gentemot den berörda medlemsstaten vid underlåtet att uppfylla skyldigheterna enligt denna förordning.
- (59) Det är önskvärt att se till att det beslutsfattande som avses i denna förordning bygger på ett nära samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter, och beslut om registrering bör därför fattas på grundval av en överenskommelse. Detta är en nödvändig förutsättning för ett effektivt registreringsförfarande och en effektiv tillsyn. Beslutsprocessen bör vara effektiv och snabb samt ske i samförstånd.
- (60) Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör samarbeta för att göra tillsynen effektivare och undvika dubbelarbete.
- (61) Det är också viktigt att sörja för informationsutbyte mellan de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsyn av kreditvärderingsinstitut enligt denna förordning och de behöriga myndigheter som övervakar finansiella institut, särskilt de som ansvarar för tillsyn av kreditinstitut eller är ansvariga för den finansiella stabiliteten i medlemsstaterna.
- (62) Andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna än de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten bör kunna ingripa och vidta lämpliga tillsynsåtgärder efter att ha informerat CESR och den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten samt efter samråd med det relevanta kollegiet om de har konstaterat att ett registrerat kreditvärderingsinstitut vars kreditbetyg används inom deras territorium underlåter att uppfylla de skyldigheter som följer av denna förordning.
- (63) Om det inte i denna förordning föreskrivs ett särskilt förfarande för registrering, certifiering eller återkallande av registrering och certifiering, antagande av tillsynsåtgärder och utövande av tillsynsbefogenheter, bör den nationella lagstiftning som reglerar sådana förfaranden, inklusive språk, tystnadsplikt och yrkesmässiga privilegier, gälla och rättigheterna för kreditvärderingsinstitut och andra personer som omfattas av denna lagstiftning bör inte påverkas.
- (64) För att uppnå ett likvärdigt genomförande på hela den inre marknaden är det nödvändigt att få till stånd en bättre samordning av de behöriga myndigheternas befogenheter.
- (65) CESR bör se till att denna förordning tillämpas på ett enhetligt sätt. CESR bör intensifiera och underlätta samarbetet och samordningen mellan behöriga myndigheter i tillsynsverksamheten och vid behov utfärda riktlinjer. Den bör därför upprätta ett medlingssystem och system för inbördes granskning för att underlätta för de behöriga myndigheterna att nå inbördes överensstämmelse mellan sina metoder.
- (66) Medlemsstaterna bör fastställa regler för vilka sanktioner som ska gälla vid överträdelse av bestämmelserna i förordningen samt se till att de tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande och bör minst omfatta fall av allvarligt fel i yrkesutövningen och bristande uppfyllelse av kravet på "due diligence". Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att föreskriva administrativa eller straffrättsliga sanktioner. CESR bör utarbeta riktlinjer för ökad samstämmighet när det gäller sådana sanktioner.
- (67) Varje utbyte eller överföring av information mellan behöriga myndigheter eller myndigheter, organ eller personer bör ske i enlighet med bestämmelserna för överföring av personuppgifter i enlighet med direktiv 95/46/EG.
- (68) Denna förordning bör också innehålla bestämmelser om informationsutbyte med behöriga myndigheter i tredjeland, särskilt med myndigheter som ansvarar för tillsyn av de kreditvärderingsinstitut som deltar i godkännande och certifiering.
- (69) Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapslagstiftningen bör alla krav gentemot kreditvärderingsinstitut gällande överträdelser av bestämmelserna i denna förordning göras i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning om civilrättsligt ansvar.
- (70) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (71) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att, med beaktande av den internationella utvecklingen, ändra bilagorna I och II som innehåller specifika kriterier för bedömningen av huruvida ett kreditvärderingsinstitut uppfyller kraven på intern organisation, operativa rutiner, personalbestämmelser, presentation av kreditvärderingar och offentliggöranden, och att ange eller ändra kriterierna för att fastställa likvärdighet mellan rättsliga och tillsynsmässiga ramar i tredjeland och bestämmelserna i denna förordning. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den med nya icke väsentliga

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

- (72) För att ta hänsyn till den framtida utvecklingen av finansmarknaderna bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av tillämpningen av denna förordning, framför allt utnyttjandet av kreditbetyg i rättsligt reglerade sammanhang och lämpligheten av att kreditvärderingsinstitutet får ersättning av den kreditvärderade enheten. Kommissionen bör i ljuset av denna bedömning lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag.
- (73) Kommissionen bör också lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av incitamenten för emittenter att använda kreditvärderingsinstitut etablerade i gemenskapen för en del av sina kreditbetyg, möjliga alternativ till modellen där emittenten betalar, inklusive inrättandet av ett offentligt kreditvärderingsinstitut inom gemenskapen, och samstämmighet mellan nationella regler om överträdelse av bestämmelserna i denna förordning. Kommissionen bör i ljuset av denna bedömning lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag.
- (74) Kommissionen bör också lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av utvecklingen av reglerings- och tillsynsramar för kreditvärderingsinstitut i tredjeland och om följderna av denna utveckling och av de övergångsbestämmelser som avses i denna förordning om finansmarknadernas stabilitet inom gemenskapen.
- (75) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att säkerställa en hög nivå på skyddet av konsumenter och investerare genom att fastställa gemensamma rättsliga ramar för kvaliteten på de kreditbetyg som ska utfärdas på den inre marknaden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av den brist som råder på nationell lagstiftning och det faktum att en majoritet av de befintliga kreditvärderingsinstituten är etablerade utanför gemenskapen, och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning införs gemensamma regleringsmetoder för att främja integritet, transparens, ansvar, goda styrelseformer och tillförlitlighet inom kreditvärderingsverksamhet och därmed bidra till bättre kvalitet på de kreditbetyg som utfärdas inom

gemenskapen, vilket bidrar till att få den inre marknaden att fungera friktionsfritt samtidigt som en hög nivå uppnås på skyddet av konsumenter och investerare. Det fastställs villkor för utfärdande av kreditbetyg och bestämmelser om kreditvärderingsinstitutens organisation och uppförande för att främja deras oberoende och undvika intressekonflikter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är registrerade i gemenskapen och som offentliggörs eller distribueras till abonnenter.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på
 - a) privata kreditbetyg som tas fram på enskild begäran och utslutande ges till den person som beställde dem och som inte är avsedda för offentliggörande eller distribution till abonnenter,
 - b) kreditpoäng, kreditpoängssystem och likartade bedömningar knutna till förpliktelser som uppstår i en kund-, affärs- eller branschförbindelse,
 - c) kreditbetyg som tas fram av exportkreditorgan i enlighet med punkt 1.3 i del 1 i bilaga VI till direktiv 2006/48/EG, eller
 - d) kreditbetyg som tas fram av centralbankerna och som
 - i) inte betalas av den kreditvärderade enheten,
 - ii) inte offentliggörs,
 - iii) utfärdas enligt principer, normer och förfaranden som säkerställer tillräcklig integritet och oberoende för kreditvärderingsverksamhet enligt denna förordning, och
 - iv) inte avser finansiella instrument som utfärdats av respektive centralbankers medlemsstater.
3. Ett kreditvärderingsinstitut ska ansöka om registrering enligt denna förordning som ett villkor för att erkännas som externt ratinginstitut (ECAI) i enlighet med bestämmelserna i del 2 i bilaga VI till direktiv 2006/48/EG, såvida det inte enbart utfärdar kreditbetyg enligt punkt 2.

4. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av punkt 2 d får kommissionen på begäran av en medlemsstat, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 38.3 och i enlighet med kriterierna i punkt 2 d i den här artikeln, anta ett beslut som fastställer att en centralbank uppfyller kraven i den punkten och att dess kreditvärderingar därför inte omfattas av denna förordnings tillämpning.

Kommissionen ska på sin hemsida offentliggöra listan över de centralbanker som omfattas av tillämpningsområdet för punkt 2 d i denna artikel.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning avses med

- a) *kreditbetyg*: en bedömning av kreditvärdigheten hos en enhet, en skuld eller finansiell förpliktelse, räntebärande värdepapper, preferensaktier eller andra finansiella instrument, eller en emittent av en skuld eller finansiell förpliktelse, räntebärande värdepapper, preferensaktier eller andra finansiella instrument, som genomförts med hjälp av ett etablerat och definierat rangordningssystem med olika betygs kategorier,
- b) *kreditvärderingsinstitut*: en juridisk person vars verksamhet inbegriper yrkesmässigt utfärdande av kreditbetyg,
- c) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där ett kreditvärderingsinstitut har sitt stadgeenliga säte,
- d) *kreditvärderingsanalytiker*: en person som utför analysuppgifter som är nödvändiga för utfärdandet av kreditbetyg,
- e) *ledande kreditvärderingsanalytiker*: den person som har huvudansvaret för utarbetandet av ett kreditbetyg eller för kommunikationerna med en emittent beträffande ett visst kreditbetyg, eller allmänt beträffande kreditvärderingen av ett finansiellt instrument som utfärdats av den emittenten och, i förekommande fall, för utfärdande av rekommendationer till kreditvärderingskommittén gällande ett sådant betyg,
- f) *kreditvärderad enhet*: en juridisk person vars kreditvärdighet explicit eller implicit värderas genom kreditbetyget, oavsett om denna juridiska person själv har begärt kreditbetyget eller ej eller tillhandahållit information för fastställandet av det eller ej,
- g) *rättsligt reglerade sammanhang*: användning av kreditbetyg för det specifika ändamålet att följa en bestämmelse i gemenskapslagstiftningen, såsom den genomförts i medlemsstaternas nationella lagstiftning,
- h) *betygskategori*: symbol, i form av en bokstav eller en siffra, eventuellt åtföljd av ytterligare särskiljande tecken, som används i ett kreditbetyg för att ange ett relativt riskmått för att särskilja de olika riskegenskaperna hos kreditvärderade enheter, emittenter och finansiella instrument eller andra tillgångar,
- i) *anknuten tredje part*: originator, arrangör, sponsor, serviceföretag eller varje annan part som har kontakt med ett kreditvärderingsinstitut på en kreditvärderad enhets vägnar, däribland även varje person som är direkt eller indirekt knuten till den kreditvärderade enheten genom kontroll,
- j) *kontroll*: förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag enligt vad som beskrivs i artikel 1 i rådets direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning ⁽¹⁾ eller en nära koppling mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag,

⁽¹⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

- k) *finansiella instrument*: instrument som förtecknas i avsnitt C i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ⁽²⁾,
- l) *strukturerat finansiellt instrument*: ett finansiellt instrument eller andra tillgångar som skapats genom en värdepapperiseringstransaktion eller ett värdepapperiseringsprogram enligt artikel 4.36 i direktiv 2006/48/EG,
- m) *grupp av kreditvärderingsinstitut*: en grupp av företag som är etablerade inom gemenskapen och som består av ett moderföretag och dess dotterföretag enligt artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG eller av företag som är anknutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG och vars verksamhet inbegriper utfärdande av kreditbetyg. Vid tillämpningen av artikel 4.3 ska en grupp av kreditvärderingsinstitut även inbegripa kreditvärderingsinstitut som är etablerade i tredjeland,
- n) *företagsledning*: den eller de personer som leder kreditvärderingsinstitutets verksamhet samt ledamoten eller ledamöterna i styrelsen,
- o) *kreditvärderingsverksamhet*: analys av data och information samt bedömning, godkännande, utfärdande och översyn av kreditbetyg.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a ska följande inte betraktas som kreditbetyg:

- a) Rekommendationer i den mening som avses i artikel 1.3 i kommissionens direktiv 2003/125/EG ⁽³⁾.
- b) Investeringsanalyser enligt definitionen i artikel 24.1 i direktiv 2006/73/EG ⁽⁴⁾ och andra former av allmänna rekommendationer, såsom "köp", "sälj" eller "behåll", när det gäller handel med finansiella instrument eller finansiella förpliktelser.
- c) Utlåtanden om värdet av ett finansiellt instrument eller en finansiell förpliktelse.

Artikel 4

Användning av kreditbetyg

1. Kreditinstitut enligt definitionen i direktiv 2006/48/EG, värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2004/39/EG, försäkringsföretag som omfattas av rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 339, 24.12.2003, s. 73.

⁽⁴⁾ Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 26).

⁽⁵⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

livförsäkringsföretag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ⁽¹⁾, återförsäkringsföretag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring ⁽²⁾, företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i direktiv 85/611/EEG och tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i direktiv 2003/41/EG får i rättsligt reglerade sammanhang endast använda kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är etablerade inom gemenskapen och registrerade i enlighet med denna förordning.

Om ett prospekt som offentliggjorts i enlighet med direktiv 2003/71/EG och förordning (EG) nr 809/2004 innehåller en hänvisning till ett eller flera kreditbetyg ska emittenten, erbjudaren eller en person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad säkerställa att prospektet också innehåller tydlig information på framträdande plats om huruvida kreditbetygen har utfärdats av ett kreditvärderingsinstitut som är etablerat i gemenskapen och registrerat enligt denna förordning.

2. Varje kreditvärderingsinstitut som är etablerat i gemenskapen och registrerat i enlighet med denna förordning ska anses ha utfärdat ett kreditbetyg om kreditbetyget har offentliggjorts på kreditvärderingsinstitutets webbplats eller på något annat sätt eller distribuerats till abonnenter och presenterats och offentliggjorts i enlighet med skyldigheterna i artikel 10 och det tydligt framgår att kreditbetyget är godkänt i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

3. Kreditvärderingsinstitut som är etablerade i gemenskapen och registrerade i enlighet med denna förordning får godkänna ett kreditbetyg som utfärdats i tredjeland endast om den kreditvärderingsverksamhet som ledde till att ett sådant kreditbetyg utfärdades uppfyller följande villkor:

- a) Kreditvärderingsverksamheten som ledde till utfärdandet av det kreditbetyg som ska godkännas har helt eller delvis utförts av det godkännande kreditvärderingsinstitutet eller av kreditvärderingsinstitut som tillhör samma grupp.
- b) Kreditvärderingsinstitutet har kontrollerat och kan fortlöpande visa för de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten att den kreditvärderingsverksamhet som utförs av kreditvärderingsinstitutet i tredjeland och som leder till utfärdande av de kreditbetyg som ska godkännas uppfyller krav som är minst lika stränga som de krav som anges i artiklarna 6–12.
- c) Förmågan hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för det godkännande kreditvärderingsinstitutet eller kollegiet av behöriga myndigheter som avses i artikel 29 (kollegium) att bedöma och övervaka efterlevnaden av de krav som anges i led b av kreditvärderingsinstitutet etablerat i tredjeland är inte begränsad.

- d) Kreditvärderingsinstitutet ska på begäran göra all information tillgänglig för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten som denna behöver för att regelbundet övervaka efterlevnaden av kraven i denna förordning.
- e) Det finns en saklig grund till att kreditbetyget utarbetas i ett tredjeland.
- f) Kreditvärderingsinstitutet som är etablerat i tredjelandet är auktoriserat eller registrerat och är föremål för tillsyn i detta tredjeland.
- g) Lagstiftningen i det tredjelandet förhindrar att de behöriga myndigheterna och andra offentliga myndigheter i detta tredjeland ingriper när det gäller kreditbetygens innehåll och kreditvärderingsmetoder.
- h) Det finns lämpliga samarbetsarrangemang mellan den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för det godkännande kreditvärderingsinstitutet och den relevanta behöriga myndigheten för kreditvärderingsinstitutet etablerat i tredjeland. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska se till att sådana samarbetsarrangemang minst fastställer
 - i) en mekanism för informationsutbyte mellan de berörda behöriga myndigheterna, och
 - ii) förfaranden för samordning av tillsynsverksamheten för att göra det möjligt för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för det godkännande kreditvärderingsinstitutet att fortlöpande övervaka den kreditvärderingsverksamhet som ledde till utfärdandet av det godkända kreditbetyget.

4. Ett kreditbetyg som godkänts i enlighet med punkt 3 ska anses vara ett kreditbetyg som utfärdats av ett kreditvärderingsinstitut som är etablerat inom gemenskapen och registrerat i enlighet med denna förordning.

Ett kreditvärderingsinstitut som är etablerat inom gemenskapen och registrerat i enlighet med denna förordning får inte använda ett sådant system för godkännande i syfte att kringgå kraven i denna förordning.

5. Det kreditvärderingsinstitut som godkände ett kreditbetyg som utfärdats i ett tredjeland i enlighet med punkt 3 ska bära det fulla ansvaret för ett sådant kreditbetyg och för att de villkor som anges där uppfylls.

6. Om kommissionen, i enlighet med artikel 5.6, har erkänt att ett tredjeland rättsliga och tillsynsmässiga ramar motsvarar kraven i denna förordning och att de arrangemang som avses i artikel 5.7 tagits i funktion, ska det kreditvärderingsinstitut som godkänner kreditbetyg som utfärdas i detta tredjeland inte längre vara skyldigt att verifiera eller visa att det villkor som anges i punkt 3 g i den här artikeln är uppfyllt.

⁽¹⁾ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

Artikel 5

Likvärdighet och certifiering baserad på likvärdighet

1. Kreditbetyg för enheter som är etablerade eller finansiella instrument som utfärdats i tredjeland och utfärdats av ett kreditvärderingsinstitut som är etablerat i ett tredjeland får användas i gemenskapen i enlighet med artikel 4.1 utan att det godkänns i enlighet med artikel 4.3, under förutsättning att

- a) kreditvärderingsinstitutet är auktoriserat eller registrerat och är föremål för tillsyn i detta tredjeland,
- b) kommissionen har antagit ett beslut om likvärdighet i enlighet med punkt 6 i denna artikel, och därmed erkänt att de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna i ett tredjeland är likvärdiga med kraven i denna förordning,
- c) de samarbetsarrangemang som avses i punkt 7 i den här artikeln tagits i funktion,
- d) de kreditbetyg som utfärdas av kreditvärderingsinstitutet och dess kreditvärderingsverksamhet inte är systemviktiga för den finansiella stabiliteten eller integriteten på finansmarknaderna i en eller flera medlemsstater, och
- e) kreditvärderingsinstitutet är certifierat i enlighet med punkt 2 i denna här artikeln.

2. Det kreditvärderingsinstitut som avses i punkt 1 får ansöka om certifiering. Ansökan ska lämnas in till Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i artikel 15. Inom fem arbetsdagar från mottagande av ansökan ska CESR översända ansökan till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater och uppmana dem att överväga att bli medlemmar av det relevanta kollegiet i enlighet med kriterierna i artikel 29.3 b. De behöriga myndigheter som har beslutat att bli medlemmar i kollegiet ska underrätta CESR om detta inom tio arbetsdagar från mottagande av inbjudan från CESR. De behöriga myndigheter som meddelar CESR i enlighet med denna punkt ska vara medlemmar i kollegiet. Inom tjugo arbetsdagar från mottagandet av ansökan om certifiering ska CESR utarbeta och på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som är medlemmar i kollegiet. Inom tio arbetsdagar från offentliggörandet ska kollegiets medlemmar välja en kontaktperson i enlighet med kriterierna i artikel 29.5. Efter inrättandet av kollegiet ska dess sammansättning och funktionssätt styras av de tillämpliga bestämmelserna i artikel 29.

3. Behandlingen av ansökan om certifiering ska ske i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 16. Beslutet om certifiering ska baseras på de kriterier som anges i punkt 1 a–d i den här artikeln.

Beslutet om certifiering ska meddelas och offentliggöras i enlighet med artikel 18.

4. Kreditvärderingsinstitutet får även ansöka separat om att undantas

- a) från fall till fall från skyldigheten att uppfylla några eller samtliga krav i avdelning A i bilaga I och artikel 7.4 om det kan visa att kraven inte är proportionella, mot bakgrund av

institutets verksamhets art, storlek och komplexitet, och arten och omfattningen av dess utfärdande av kreditbetyg,

- b) från kravet på fysisk närvaro i gemenskapen när ett sådant krav skulle vara alltför betungande och oproportionellt mot bakgrund av verksamhetens art, storlek och komplexitet, och arten och omfattningen av dess utfärdande av kreditbetyg.

Vid bedömning av ansökan ska de behöriga myndigheterna ta hänsyn till det ansökande kreditvärderingsinstitutets storlek, med beaktande av dess verksamhets art, omfattning och komplexitet, och arten och omfattningen av dess utfärdande av kreditbetyg, såväl som inverkan av kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitutet på finansmarknadernas finansiella stabilitet eller integritet i en eller flera medlemsstater. På grundval av dessa överväganden får den behöriga myndigheten bevilja kreditvärderingsinstitutet ett sådant undantag.

5. Besluten om undantag enligt punkt 4 i denna artikel ska omfattas av de tillämpliga bestämmelser och förfaranden som anges i artikel 16 med undantag för andra stycket i punkt 7 i den artikeln. Om medlemmarna i det relevanta kollegiet inte lyckas nå någon överenskommelse om huruvida de ska bevilja ett undantag till kreditvärderingsinstitutet ska kontaktpersonen anta ett beslut med fullständig motivering.

För certifiering, inbegripet beviljande av undantag, och tillsyn ska kontaktpersonen i tillämpliga fall utföra uppgifterna som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har när detta är relevant.

6. Kommissionen får anta beslut om likvärdighet i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 38.3, och ange att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att de kreditvärderingsinstitut som är auktoriserade eller registrerade i detta tredjeland efterlever de rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som härrör ur denna förordning och som är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i detta tredjeland.

Ett tredjelandets rättsliga och tillsynsmässiga ramar får anses vara likvärdiga med denna förordning om tredjelandets ramar uppfyller minst följande villkor:

- a) Kreditvärderingsinstitutet i tredjelandet är föremål för auktorisering eller registrering och är fortlöpande föremål för effektiv tillsyn och tillämpning.
- b) Kreditvärderingsinstitutet i det tredjelandet är föremål för rättsligt bindande bestämmelser som är likvärdiga med dem som anges i artiklarna 6–12 och i bilaga I.
- c) Lagstiftningen i det tredjelandet förhindrar att tillsynsmyndigheterna och andra offentliga myndigheter ingriper när det gäller kreditbetygens innehåll och kreditvärderingsmetoderna.

Kommissionen ska närmare ange eller ändra kriterierna som avses i andra stycket leden a–c för att ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 38.2.

7. Kontaktpersonen ska upprätta samarbetsavtal med de berörda behöriga myndigheter i tredjeländer vars rättsliga och tillsynsmässiga ramar har bedömts vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 6. I sådana arrangemang ska minst anges

- a) mekanismen för informationsutbyte mellan de berörda behöriga myndigheterna, och
- b) förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet.

CESR ska samordna utarbetandet av samarbetsavtal med de berörda behöriga myndigheter i medlemsstaterna och tredjeländer vars rättsliga och tillsynsmässiga ramar har bedömts vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 6.

8. Artiklarna 20, 24 och 25 ska i tillämpliga delar gälla certifierade kreditvärderingsinstitut och kreditbetyg som utfärdats av dem.

AVDELNING II

UTFÄRDANDE AV KREDITBETYG

Artikel 6

Oberoende och undvikande av intressekonflikter

1. Varje kreditvärderingsinstitut ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de kreditbetyg det utfärdar inte har påverkats av någon faktiskt förekommande eller möjlig intressekonflikt eller affärsrelation som berör det utfärdande kreditvärderingsinstitutet, dess ledning, kreditanalytiker, anställda och andra fysiska personer vars tjänster står till kreditvärderingsinstitutets förfogande eller under dess kontroll eller någon person som direkt eller indirekt är knuten till det genom kontroll.

2. För att säkerställa att punkt 1 iaktas ska varje kreditvärderingsinstitut uppfylla kraven i avsnitten A och B i bilaga I.

3. På begäran av ett kreditvärderingsinstitut får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten undanta ett kreditvärderingsinstitut från skyldigheten att uppfylla kraven i bilaga I avsnitt A punkterna 2, 5 och 6 och artikel 7.4, om kreditvärderingsinstitutet kan visa att kraven inte är proportionella med hänsyn till verksamhetens art, omfattning och komplexitet, och till arten och omfattningen av utfärdandet av kreditbetyg och att

- a) kreditvärderingsinstitutet har färre än 50 anställda,
- b) kreditvärderingsinstitutet har genomfört åtgärder och förfaranden, i synnerhet mekanismer för intern kontroll, rapporteringssystem och åtgärder för att säkerställa oberoende för kreditvärderingsanalytiker och personer som godkänner kreditbetyg, och som säkerställer efterlevnad av de mål som fastställs i denna förordning, och

c) storleken på kreditvärderingsinstitutet inte har fastställts på ett sådant sätt som gör att ett kreditvärderingsinstitut eller en grupp av kreditvärderingsinstitut kan undvika att uppfylla kraven i denna förordning.

När det gäller en grupp av kreditvärderingsinstitut ska de behöriga myndigheterna säkerställa att minst ett av kreditvärderingsinstitutet i gruppen inte är undantaget från att uppfylla kraven i bilaga I avsnitt A punkterna 2, 5 och 6 och artikel 7.4.

Artikel 7

Kreditvärderingsanalytiker, anställda och andra personer som medverkar vid utfärdandet av kreditbetyg

1. Varje kreditvärderingsinstitut ska se till att kreditvärderingsanalytiker, dess anställda och andra fysiska personer vars tjänster ställts till förfogande för kreditvärderingsinstitutet eller som står under dess kontroll och som direkt medverkar i kreditvärderingsverksamheten har tillfredsställande kunskaper och erfarenhet för de uppgifter de tilldelas.

2. Varje kreditvärderingsinstitut ska se till att de personer som avses i punkt 1 inte tillåts inleda eller delta i förhandlingar om avgifter eller betalningar med någon kreditvärderad enhet, dess anknutna tredje part eller personer som direkt eller indirekt är knutna till den kreditvärderade enheten genom kontroll.

3. Varje kreditvärderingsinstitut ska se till att de personer som avses i punkt 1 uppfyller kraven i avsnitt C i bilaga I.

4. Varje kreditvärderingsinstitut ska upprätta ett lämpligt system för gradvis rotation för kreditanalytiker och personer som beslutar om kreditbetyg enligt avsnitt C i bilaga I. Detta rotations-system ska fungera så att enskilda personer ersätts successivt och inte hela team samtidigt.

5. Den bedömning som görs av kreditvärderingsanalytiker och personer som godkänner kreditbetyg med avseende på deras prestationer och ersättningsnivåer får inte vara beroende av de intäkter som kreditvärderingsinstitutet får från kreditvärderade enheter eller anknutna tredje parter.

Artikel 8

Metoder, modeller och grundläggande antaganden

1. Varje kreditvärderingsinstitut ska offentliggöra de metoder, modeller och grundläggande antaganden som det använder i sin kreditvärderingsverksamhet enligt bilaga I avsnitt E punkt 5.

2. Varje kreditvärderingsinstitut ska anta, införa och tillämpa lämpliga åtgärder för att se till att de kreditbetyg det utfärdar byggs på en genomgripande analys av all den information som är tillgänglig för institutet och som är relevant för dess analys inom ramen för dess värderingsmetoder. Det ska vidta alla nödvändiga

åtgärder och förfaranden för att se till att den information det används för utfärdandet av kreditbetyg är av tillfredsställande kvalitet och kommer från tillförlitliga källor.

3. Varje kreditvärderingsinstitut ska använda värderingsmetoder som är rigorösa, systematiska, konsekventa och som valideras på grundval av historiska erfarenheter, inklusive utfallstest.

4. Om ett kreditvärderingsinstitut använder ett befintligt kreditbetyg som utfärdats av ett annat kreditvärderingsinstitut beträffande underliggande tillgångar eller strukturerade finansiella instrument, får det inte vägra att utfärda ett kreditbetyg av en enhet eller ett finansiellt instrument med hänvisning till att en del av enheten eller det finansiella instrumentet tidigare har värderats av ett annat kreditvärderingsinstitut.

Varje kreditvärderingsinstitut ska dokumentera alla tillfällen då det under sin kreditvärderingsprocess avviker från befintliga kreditbetyg som utarbetats av något annat kreditvärderingsinstitut i fråga om underliggande tillgångar eller strukturerade finansiella instrument och därvid ange motiven till denna avvikande bedömning.

5. Varje kreditvärderingsinstitut ska bevaka sina kreditbetyg och se över dem och sina värderingsmetoder fortlöpande och minst en gång om året, särskilt när det sker väsentliga förändringar som kan ha en inverkan på kreditbetyget. Varje kreditvärderingsinstitut ska upprätta interna rutiner för att bevaka hur kreditbetygen påverkas av ändringar i den makroekonomiska utvecklingen eller av ändrade förhållanden på de finansiella marknaderna.

6. När ett kreditvärderingsinstitut ändrar de metoder, modeller eller grundläggande antaganden som används för kreditvärderingsverksamheten, ska det

- a) omedelbart, med samma kommunikationsmedium som användes för distributionen av de berörda kreditbetygen, upplysa om i vilken omfattning kreditbetygen förväntas påverkas,
- b) snarast möjligt och senast inom sex månader efter ändringen se över de berörda kreditbetygen samt under mellantiden hålla dessa kreditbetyg under observation, och
- c) ompröva alla kreditbetyg som bygger på metoder, modeller eller grundläggande antaganden som berörs av ändringen om det efter översynen visar sig att den totala kombinerade effekten av ändringarna påverkar dessa kreditbetyg.

Artikel 9

Utkontraktering

Utkontraktering av viktiga operativa funktioner får inte ske på så sätt att det väsentligt försämrar kvaliteten på kreditvärderingsinstitutets interna kontroll och de behöriga myndigheternas möjligheter att bevaka att kreditvärderingsinstitutet fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning.

Artikel 10

Offentliggörande och presentation av kreditbetyg

1. Varje kreditvärderingsinstitut ska offentliggöra alla sina kreditbetyg och eventuella beslut om att upphöra att utfärda kreditbetyg utan dröjsmål och inskränkningar av offentligheten. Om man beslutar att avbryta en kreditvärdering ska den information som lämnas innehålla fullständiga skäl för beslutet.

Första stycket ska även gälla kreditbetyg som distribueras till abonnenter.

2. Kreditvärderingsinstitutet ska se till att presentationen och behandlingen av kreditbetygen sker i enlighet med kraven i bilaga I avsnitt D.

3. När ett kreditvärderingsinstitut utfärdar kreditbetyg för strukturerade finansiella instrument ska det se till att de betygskategorier som tilldelas strukturerade finansiella instrument hålls klart åtskilda genom ytterligare symboler som särskiljer dem från betygskategorier som används för andra kreditvärderade enheter, finansiella instrument eller finansiella förpliktelser.

4. Varje kreditvärderingsinstitut ska informera om sina riktlinjer och förfaranden när det gäller kreditbetyg som det utfärdar på eget initiativ.

5. När ett kreditvärderingsinstitut utfärdar ett kreditbetyg på eget initiativ ska det på framträdande plats ange huruvida den kreditvärderade enheten respektive en anknuten tredje part deltog i kreditvärderingsprocessen eller inte och huruvida kreditvärderingsinstitutet hade tillgång till den kreditvärderade enhetens eller en anknuten tredje parts redovisning eller andra relevanta interna dokument.

Kreditbetyg som utfärdas på institutets eget initiativ ska anges som sådana.

6. Ett kreditvärderingsinstitut får inte använda namnet på en behörig myndighet på ett sätt som anger eller antyder att myndigheten stöder eller godkänner kreditvärderingsinstitutets kreditbetyg eller kreditvärderingsverksamhet.

Artikel 11

Allmän och periodisk information

1. Varje kreditvärderingsinstitut ska ge fullständig offentlig information om de förhållanden som anges i del I i avsnitt E i bilaga I och omedelbart uppdatera den då ändringar skett.

2. Kreditvärderingsinstitutet ska göra information om sina historiska resultat, inbegripet hur ofta kreditbetygen ändrats, och tidigare utfärdade kreditbetyg och ändringar av dessa tillgänglig i ett centralt arkiv som ska upprättas av CESR. Kreditvärderingsinstitutet ska lämna information till detta arkiv i en standardiserad

form som föreskrivs av CESR. CESR ska göra denna information tillgänglig för allmänheten och offentliggöra sammanfattande information om de huvudsakliga utvecklingstendenser som observerats på årlig basis.

3. Varje kreditvärderingsinstitut ska årligen tillhandahålla information om de förhållanden som anges i punkt 2 i del II i avsnitt E i bilaga I till den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat och till CESR. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna ska meddela denna information till medlemmarna i det relevanta kollegiet.

Artikel 12

Rapport om institutets interna organisation

Varje kreditvärderingsinstitut ska årligen offentliggöra en rapport om sin interna organisation som innehåller information om de förhållanden som anges i del III i avsnitt E i bilaga I. Offentliggörandet ska ske senast tre månader efter utgången av varje räkenskapsår, och institutet ska hålla rapporten om institutets interna organisation tillgänglig på sin webbplats under minst fem år.

Artikel 13

Avgifter för offentliggörande av information

Ett kreditvärderingsinstitut får inte ta ut någon avgift för information som lämnas i enlighet med artiklarna 8–12.

AVDELNING III

ÖVERVAKNING AV KREDITVÄRDERINGSVERKSAMHET

KAPITEL I

Registreringsförfarande

Artikel 14

Registreringskrav

1. Under förutsättning att ett det är en juridisk person som är etablerad inom gemenskapen ska ett kreditvärderingsinstitut ansöka om den registrering som avses i artikel 2.1.

2. Registreringen ska få verkan inom hela gemenskapens territorium så snart det registreringsbeslut som avses i artikel 16.7 eller artikel 17.7 som har utfärdats av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har fått verkan enligt relevant nationell lagstiftning.

3. Ett registrerat kreditvärderingsinstitut ska fortlöpande uppfylla villkoren för den ursprungliga registreringen.

Kreditvärderingsinstitutet ska utan otillbörligt dröjsmål underrätta CESR, den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och kontaktpersonen om varje materiell ändring avseende villkoren för den ursprungliga registreringen, inklusive varje etablering eller avveckling av en filial inom gemenskapen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16 eller 17 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten registrera kreditvärderingsinstitutet om den efter bedömningen av ansökan finner att kreditvärderingsinstitutet uppfyller de villkor för utfärdande av kreditbetyg som anges i denna förordning, med beaktande av artiklarna 4 och 6.

5. De behöriga myndigheterna får inte införa några ytterligare krav för registrering än de som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 15

Registreringsansökan

1. Kreditvärderingsinstitut ska lämna en registreringsansökan till CESR. Ansökan ska innehålla uppgifter om de förhållanden som anges i bilaga II.

2. Om en grupp av kreditvärderingsinstitut ansöker om registrering ska instituten i gruppen inom sig utse ett institut som ska lämna alla ansökningar till CESR på gruppens vägnar. Det utsedda kreditvärderingsinstitutet ska lämna uppgifter om de förhållanden som anges i bilaga II för samtliga institut inom gruppen.

3. Kreditvärderingsinstitut ska lämna in sin ansökan på det språk som krävs enligt lag i deras respektive medlemsstater och dessutom på ett språk som är vanligt i internationella finanskretsar.

En registreringsansökan som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får från CESR ska betraktas som inlämnad av det berörda kreditvärderingsinstitutet.

4. Inom fem arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska CESR överlämna kopior av ansökan till de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater.

Inom tio dagar från mottagande av ansökan ska CESR ge den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ett utlåtande om huruvida ansökan är fullständig.

5. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och medlemmarna av det relevanta kollegiet ska inom 25 arbetsdagar efter mottagandet av registreringsansökan bedöma huruvida ansökan är fullständig, och därvid beakta det utlåtande från CESR som avses i punkt 4. Om ansökan inte är fullständig ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ange en tidsfrist inom vilken kreditvärderingsinstitutet ska överlämna ytterligare information till myndigheten och till CESR samt anmäla detta till medlemmarna i kollegiet och CESR.

När den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har försäkrat sig om att ansökan är fullständig ska myndigheten anmäla detta till kreditvärderingsinstitutet, medlemmarna i kollegiet och CESR.

6. Inom fem arbetsdagar efter mottagandet av ytterligare information enligt punkt 5 ska CESR överlämna denna tilläggsinformation till de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater.

Artikel 16

De behöriga myndigheternas granskning av ett kreditvärderingsinstituts registreringsansökan

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och de behöriga myndigheter som är medlemmar i det relevanta kollegiet ska inom 60 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.5 andra stycket

- a) tillsammans granska registreringsansökan, och
- b) göra alla rimliga insatser för att nå en överenskommelse om huruvida registrering av kreditvärderingsinstitutet ska beviljas eller avslås, på grundval av kreditvärderingsinstitutets uppfyllande av de villkor som anges i denna förordning.

2. Kontaktpersonen får förlänga granskningsperioden med 30 arbetsdagar, särskilt om kreditvärderingsinstitutet

- a) avser att godkänna ett kreditbetyg som avses i artikel 4.3,
- b) avser att använda sig av utkontrakterade tjänster, eller
- c) begär undantag från krav på efterlevnad i enlighet med artikel 6.3.

3. Kontaktpersonen ska samordna granskningen av den ansökan som lämnats av kreditvärderingsinstitutet och se till att medlemmarna i det relevanta kollegiet får all den information som är nödvändig för granskningen av ansökan.

4. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska efter den överenskommelse som avses i punkt 1 b utarbeta ett utkast till beslut med fullständig motivering, och överlämna det till kontaktpersonen.

Om medlemmarna i kollegiet inte når någon överenskommelse ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten utarbeta ett utkast till beslut om avslag på registreringsansökan med fullständig motivering på grundval av skriftliga synpunkter från de medlemmar i det relevanta kollegiet som motsätter sig registrering och överlämna det till kontaktpersonen. De medlemmar i kollegiet som anser att registrering bör beviljas ska utarbeta och överlämna en ingående förklaring beträffande sina synpunkter till kontaktpersonen.

5. Inom 60 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.5 andra stycket, och under alla omständigheter inom 90 arbetsdagar när punkt 2 är tillämplig, ska kontaktpersonen till CESR överlämna det fullständigt motiverade utkastet till beslut om registrering eller avslag på ansökan, tillsammans med den ingående förklaring som avses i punkt 4 andra stycket.

6. CESR ska inom 20 dagar från mottagandet av det meddelande som avses i punkt 5 ge råd till medlemmarna i det relevanta kollegiet om kreditvärderingsinstitutets uppfyllande av kraven för registrering. Efter det att de mottagit CESR:s råd ska kollegiets medlemmar på nytt granska utkastet till beslut.

7. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska anta ett fullständigt motiverat beslut om registrering eller avslag på ansökan inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av CESR:s råd. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har en annan

uppfattning än CESR ska den redovisa den fullständiga motiveringen till detta. Om CESR inte givit några råd, ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anta sitt beslut inom 30 arbetsdagar efter det att utkastet till beslut överlämnats till CESR enligt punkt 5.

Om medlemmarna i det relevanta kollegiet fortfarande inte når någon överenskommelse ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anta ett beslut om avslag på registreringsansökan med fullständig motivering, i vilket de behöriga myndigheterna med avvikande åsikter ska anges tillsammans med en beskrivning av deras synpunkter.

Artikel 17

De behöriga myndigheternas granskning av en registreringsansökan från en grupp av kreditvärderingsinstitut

1. Kontaktpersonen och de behöriga myndigheter som är medlemmar i det relevanta kollegiet ska inom 60 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.5 andra stycket

- a) tillsammans granska registreringsansökningarna, och
- b) göra alla rimliga insatser för att nå en överenskommelse om huruvida registrering för gruppen av kreditvärderingsinstitut ska beviljas eller avslås, på grundval av kreditvärderingsinstitutets uppfyllande av de villkor som anges i denna förordning.

2. Kontaktpersonen får förlänga granskningsperioden med 30 arbetsdagar, särskilt om något av kreditvärderingsinstitutet i gruppen

- a) avser att godkänna kreditbetyg som avses i artikel 4.3,
- b) avser att använda sig av utkontrakterade tjänster, eller
- c) begär undantag från krav på efterlevnad i enlighet med artikel 6.3.

3. Kontaktpersonen ska samordna granskningen av den ansökan som lämnats av gruppen av kreditvärderingsinstitut och se till att medlemmarna i det relevanta kollegiet får all information som är nödvändig för granskningen av ansökningarna.

4. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna ska efter den överenskommelse som avses i punkt 1 b utarbeta separata utkast till beslut med fullständig motivering för vart och ett av kreditvärderingsinstitutet i gruppen, och överlämna dem till kontaktpersonen.

Om medlemmarna i kollegiet inte når någon överenskommelse ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna utarbeta utkast till beslut om avslag på registreringsansökan med fullständig motivering på grundval av skriftliga synpunkter från de medlemmar i kollegiet som motsätter sig registrering, och överlämna dem till kontaktpersonen. De medlemmar i kollegiet som anser att registrering bör beviljas ska utarbeta och överlämna en ingående förklaring beträffande sina synpunkter till kontaktpersonen.

5. Inom 60 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.5 andra stycket, och under alla omständigheter inom 90

arbetsdagar när punkt 2 är tillämplig, ska kontaktpersonen till CESR överlämna det fullständigt motiverade utkastet till beslut om registrering eller avslag på ansökan, tillsammans med den ingående förklaring som avses i punkt 4 andra stycket.

6. CESR ska inom 20 dagar från mottagandet av det meddelande som avses i punkt 5 ge råd till medlemmarna i det relevanta kollegiet om de kreditvärderingsinstitut som ingår i gruppen uppfyllande av kraven för registrering. Efter det att de mottagit CESR:s råd ska kollegiets medlemmar på nytt granska utkastet till beslut.

7. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska anta ett fullständigt motiverat beslut om registrering eller avslag på ansökan inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av CESR:s råd. Om de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna har en annan uppfattning än CESR ska de redovisa den fullständiga motiveringen till detta. Om CESR inte givit några råd, ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna anta sitt beslut inom 30 arbetsdagar efter det att utkastet till beslut överlämnats till CESR enligt punkt 5.

Om medlemmarna i det relevanta kollegiet fortfarande inte når någon överenskommelse om huruvida ett enskilt kreditvärderingsinstitut ska registreras eller ej ska de behöriga myndigheterna i ett sådant kreditvärderingsinstituts hemmedlemsstat anta beslut om avslag på registreringsansökan med fullständig motivering, i vilket de behöriga myndigheterna med avvikande åsikter anges tillsammans med en beskrivning av deras synpunkter.

Artikel 18

Meddelande om beslut om registrering, avslag på registreringsansökan eller återkallande av registrering av kreditvärderingsinstitut

1. Det berörda kreditvärderingsinstitutet ska underrättas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om huruvida det har registrerats eller ej inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett registreringsbeslut enligt artikel 16 eller 17. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vägrar att registrera kreditvärderingsinstitutet ska den i beslutet lämna en fullständig motivering till detta.

2. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta kommissionen, CESR och övriga behöriga myndigheter om ett beslut enligt artikel 16, 17 eller 20.

3. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över registrerade kreditvärderingsinstitut i enlighet med denna förordning i *Europeiska unionens officiella tidning* och på sin webbplats. Denna förteckning ska uppdateras inom 30 dagar från den underrättelse som avses i punkt 2.

Artikel 19

Registrerings- och tillsynsavgifter

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får ta ut registrerings- och/eller tillsynsavgifter av kreditvärderingsinstitutet. Registrerings- och/eller tillsynsavgifterna ska stå i proportion till de kostnader som uppkommit för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

Artikel 20

Återkallande av registrering

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska återkalla ett kreditvärderingsinstituts registrering, om detta

- a) uttryckligen avstår från registreringen eller inte har utfärdat några kreditbetyg under de senaste sex månaderna,
- b) har beviljats registrering efter att ha lämnat falska uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder,
- c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för registreringen, eller
- d) allvarligt eller upprepade gånger har överträtt bestämmelserna i denna förordning om villkoren för kreditvärderingsinstitutens verksamhet.

2. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anser att ett av villkoren i punkt 1 har uppfyllts ska den underrätta kontaktpersonen och nära samarbeta med medlemmarna i det relevanta kollegiet för att besluta huruvida registreringen för kreditvärderingsinstitutet ska återkallas eller ej.

Medlemmarna i kollegiet ska utföra gemensamma bedömningar och göra alla rimliga insatser för att nå en överenskommelse om huruvida registreringen för kreditvärderingsinstitutet bör återkallas.

Om ingen överenskommelse kan nås ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten på begäran av någon av de övriga medlemmarna i kollegiet eller på eget initiativ begära råd från CESR. CESR ska ge sitt råd inom 15 arbetsdagar från mottagandet av en sådan begäran.

Den behöriga myndigheten i varje hemmedlemsstat ska anta ett enskilt beslut om återkallande av registrering på grundval av överenskommelsen i kollegiet.

Om medlemmarna i kollegiet inte når någon överenskommelse inom 30 arbetsdagar efter det att kontaktpersonen underrättades om ärendet enligt första stycket får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anta ett enskilt beslut om återkallande av registrering. Alla avvikelser i beslutet från de synpunkter som de övriga medlemmarna i kollegiet framfört och, i tillämpliga fall, CESR:s råd, ska motiveras fullständigt.

3. Om en behörig myndighet i en medlemsstat där kreditbetyg utfärdade av det berörda kreditvärderingsinstitutet används anser att ett av de villkor som avses i punkt 1 har uppfyllts får den begära att det relevanta kollegiet ska granska om villkoren för återkallande av registrering är uppfyllda. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten beslutar att inte återkalla registreringen för kreditvärderingsinstitutet i fråga, ska den lämna en fullständig motivering.

4. Beslutet om återkallande av registreringen ska få verkan omedelbart inom hela gemenskapen, med förbehåll för den övergångsperiod för användningen av kreditbetyg som avses i artikel 24.2.

KAPITEL II

CESR och behöriga myndigheter

Artikel 21

Europeiska värdepapperstillsynskommittén

1. I de fall då så föreskrivs genom denna förordning ska CESR ge råd till de behöriga myndigheterna. Dessa ska beakta CESR:s råd innan de fattar något slutgiltigt beslut enligt denna förordning.

2. Senast den 7 juni 2010 ska CESR utfärda vägledning om

- a) registreringsprocessen och formerna för samordningen mellan behöriga myndigheter och med CESR, inbegripet om den information som anges i bilaga II, och språk för ansökningar som lämnas till CESR,
- b) kollegiernas operativa funktion, inbegripet förfaranden för fastställande av kollegiernas sammansättning, tillämpningen av urvalskriterierna för den kontaktperson som avses i artikel 29.5 a–d och de skriftliga arrangemangen för kollegiernas verksamhet och arrangemangen för samordning mellan kollegier,
- c) behöriga myndigheters tillämpning av systemet för godkännande enligt artikel 4.3, och
- d) gemensamma normer för presentationen av den information, inklusive struktur, format, metod och rapporteringsperiod, som kreditvärderingsinstitutet ska offentliggöra enligt artikel 11.2 och punkt 1 i del II av avsnitt E i bilaga I.

3. Senast den 7 september 2010 ska CESR utfärda vägledning om

- a) tillämpningspraxis och -verksamheter som de behöriga myndigheterna ska utföra enligt denna förordning,
- b) gemensamma normer för bedömning av huruvida kreditvärderingsmetoderna uppfyller kraven i artikel 8.3,
- c) slag av åtgärder som avses i artikel 24.1 d för att säkerställa att kreditvärderingsinstitutet fortsätter att iaktta rättsliga krav, och
- d) information som kreditvärderingsinstitutet ska tillhandahålla för ansökan om certifiering och för bedömningen av dess systemvikt för finansmarknadernas finansiella stabilitet eller integritet som avses i artikel 5.

4. CESR ska årligen och för första gången den 7 december 2010 offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning. Rapporten ska särskilt innehålla en bedömning av hur de kreditvärderingsinstitut som registrerats enligt denna förordning har genomfört bilaga I.

5. CESR ska samarbeta med kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter (CEBS), som inrättades genom kommissionens beslut 2009/78/EG ⁽¹⁾, och kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (CEIOPS), som inrättades genom kommissionens beslut 2009/79/EG ⁽²⁾ och ska samråda med dessa kommittéer före offentliggörande av de riktlinjer som avses i punkterna 2 och 3.

Artikel 22

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet för genomförandet av denna förordning senast den 7 juni 2010.

2. De behöriga myndigheterna ska ha tillräckligt stor och kun-
ing personal för att kunna tillämpa denna förordning.

Artikel 23

De behöriga myndigheternas befogenheter

1. Varken de behöriga myndigheterna eller några andra offentliga myndigheter i medlemsstaterna får, när de utför sina uppgifter enligt denna förordning, göra ingrepp i innehållet i kreditbetygen eller kreditvärderingsmetoderna.

2. De berörda myndigheterna ska, i enlighet med nationell lagstiftning, tilldelas alla de tillsyns- och undersökningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning. De ska utöva dessa befogenheter

- a) direkt,
- b) i samarbete med andra myndigheter, eller
- c) genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

3. För att utföra sina uppgifter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt ha befogenhet att vid utövandet av sina tillsynsbefogenheter

- a) få tillgång till varje slag av dokument och att infordra kopior av eller själva kopiera sådana dokument,
- b) begära upplysningar från varje person och vid behov kalla in och fråga ut personer för att inhämta upplysningar,
- c) genomföra kontroller på plats med eller utan förannmälan, och
- d) begära uppgifter över tele- och datatrafik.

De behöriga myndigheterna får utnyttja de befogenheter som avses i första stycket endast i förhållande till kreditvärderingsinstitut, personer som medverkar i kreditvärderingsverksamhet, kreditvärderade enheter och anknutna tredje parter, de tredje parter till vilka kreditvärderingsinstitutet kontrakterar ut vissa uppgifter eller viss verksamhet och andra personer som på annat sätt har

⁽¹⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 28.

samband med eller är knutna till kreditvärderingsinstitut eller kreditvärderingsverksamhet.

Artikel 24

Tillsynsåtgärder som utförs av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten

1. Om hemmedlemsstatens behöriga myndighet har konstaterat att ett registrerat kreditvärderingsinstitut bryter mot de skyldigheter som följer av denna förordning får den

- a) återkalla registrering av det kreditvärderingsinstitutet i enlighet med artikel 20,
- b) tillfälligt förbjuda det kreditvärderingsinstitutet att utfärda kreditbetyg med verkan inom hela gemenskapen,
- c) tillfälligt upphäva användningen, i rättsligt reglerade sammanhang, av kreditbetyg som utfärdats av det kreditvärderingsinstitutet med verkan inom hela gemenskapen,
- d) vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att kreditvärderingsinstitutet fortsätter att iakttäta rättsliga krav,
- e) utfärda offentliga underrättelser,
- f) överlämna ärenden till åtal till behöriga nationella myndigheter.

2. Kreditbetyg får fortsätta att användas i rättsligt reglerade sammanhang efter antagandet av åtgärderna i punkt 1 a och c under en tidsperiod som inte överstiger

- a) tio arbetsdagar om det finns kreditbetyg för samma finansiella instrument eller enhet vilka utfärdats av andra kreditvärderingsinstitut som är registrerade i enlighet med denna förordning, eller
- b) tre månader om det inte finns några kreditbetyg för samma instrument eller enhet vilka utfärdats av andra kreditvärderingsinstitut som är registrerade i enlighet med denna förordning.

En behörig myndighet får förlänga den period som föreskrivs i led b i första stycket med tre månader i undantagsfall om det föreligger risk för marknadsstörningar eller finansiell instabilitet.

3. Innan den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vidtar några av de åtgärder som anges i punkt 1 ska den underrätta kontaktpersonen och samråda med medlemmarna i det relevanta kollegiet. Medlemmarna i kollegiet ska göra alla rimliga insatser för att nå en överenskommelse om huruvida några av de åtgärder som anges i punkt 1 bör vidtas.

Om medlemmarna i kollegiet inte når någon överenskommelse ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten på begäran av någon av medlemmarna i kollegiet eller på eget initiativ begära råd från CESR. CESR ska ge sitt råd inom tio arbetsdagar från mottagandet av en sådan begäran.

Om medlemmarna i kollegiet inte når någon överenskommelse om huruvida några av de åtgärder som anges i punkt 1 ska vidtas inom 15 arbetsdagar efter det att kontaktpersonen underrättades om ärendet enligt första stycket får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anta ett beslut. Alla avvikelser i beslutet från de synpunkter som de övriga medlemmarna i kollegiet framfört och, i tillämpliga fall, CESR:s råd ska motiveras fullständigt. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska utan otillbörligt dröjsmål underrätta kontaktpersonen och CESR om sitt beslut.

Denna punkt ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.

Artikel 25

Tillsynsåtgärder av annan behörig myndighet än hemmedlemsstatens

1. Om en medlemsstats behöriga myndighet har konstaterat att ett registrerat kreditvärderingsinstitut vars kreditbetyg används inom dess territorium bryter mot sina skyldigheter enligt denna förordning får den

- a) anta alla de tillsynsåtgärder som anges i artikel 24.1 e och f,
- b) anta de åtgärder som anges i artikel 24.1 d inom dess jurisdiktion; och, när den gör detta, på lämpligt sätt beakta de åtgärder som redan vidtagits eller planeras av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten,
- c) tillfälligt upphäva användningen av kreditbetyg utgivna av kreditvärderingsinstitutet i rättsligt reglerade sammanhang av de institut som avses i artikel 4.1 vars stadgeenliga säte är beläget inom dess jurisdiktion enligt den övergångsperiod som avses i artikel 24.2,
- d) begära att det relevanta kollegiet ska granska om de åtgärder som avses i artikel 24.1 b, c eller d är nödvändiga.

2. Innan den behöriga myndigheten antar de åtgärder som anges i punkt 1 a, b eller c ska den underrätta kontaktpersonen och samråda med medlemmarna i det relevanta kollegiet. Medlemmarna i kollegiet ska göra alla rimliga insatser för att nå en överenskommelse om huruvida några av de åtgärder som anges i punkt 1 a och b ska vidtas. Om ingen enighet uppnås ska kontaktpersonen på begäran av någon av medlemmarna i kollegiet eller på eget initiativ begära råd från CESR. CESR ska ge sitt råd inom tio arbetsdagar från mottagandet av en sådan begäran.

3. Om medlemmarna i det relevanta kollegiet inte når någon överenskommelse inom 15 arbetsdagar efter det att kontaktpersonen underrättades om ärendet enligt punkt 2 får den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten anta ett beslut. Alla avvikelser i beslutet från de synpunkter som de övriga medlemmarna i kollegiet framfört och, i tillämpliga fall, CESR:s råd, ska motiveras fullständigt. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten ska utan otillbörligt dröjsmål underrätta kontaktpersonen och CESR om sitt beslut.

4. Denna artikel ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.

KAPITEL III

Samarbete mellan behöriga myndigheter

Artikel 26

Skyldighet att samarbeta

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska samarbeta när så krävs för tillämpningen av denna förordning, och detta även i fall då ett beteende som undersöks inte strider mot någon gällande bestämmelse i lag eller annan författning i en berörd medlemsstat.

2. De behöriga myndigheterna ska även ha ett nära samarbete med de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över de företag som avses i artikel 4.1.

Artikel 27

Utbyte av information

1. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med de upplysningar som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. De behöriga myndigheterna får till de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsyn av de företag som avses i artikel 4.1, till centralbankerna, Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, i deras egenskap av monetära myndigheter och, där så är lämpligt, till andra offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem överlämna konfidentiell information som ska användas för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Dessa myndigheter eller organ ska inte heller hindras från att meddela de behöriga myndigheterna de uppgifter dessa eventuellt behöver för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 28

Samarbete vid en begäran som rör kontroller på plats eller utredningar

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får begära bistånd av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat när det gäller kontroller på plats eller utredningar.

Den begärande behöriga myndigheten ska underrätta CESR om varje sådan begäran som avses i första stycket. Om utredningen eller kontrollen har gränsöverskridande verkningar får de behöriga myndigheterna begära att CESR åtar sig att samordna åtgärden.

2. Om en behörig myndighet tar emot en begäran från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om utförande av en kontroll på plats eller utredning ska den vidta någon av följande åtgärder:

- a) Självt utföra kontrollen på plats eller utredningen.
- b) Låta den behöriga myndighet som lämnat begäran delta i en kontroll på plats eller utredning.

- c) Låta den behöriga myndighet som lämnat begäran själv utföra en kontroll på plats eller utredning.
- d) Utse revisorer eller andra sakkunniga för att utföra kontrollen på plats eller utredningen.
- e) Samverka med övriga behöriga myndigheter vid utförandet av vissa tillsynsuppgifter.

Artikel 29

Kollegier av behöriga myndigheter

1. Inom tio arbetsdagar efter mottagandet av den registreringsansökan som avses i artikel 15 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller, för en grupp av kreditvärderingsinstitut, den behöriga myndigheten i kreditvärderingsinstitutets hemmedlemsstat som utsetts enligt artikel 15.2, inrätta ett kollegium av behöriga myndigheter för att underlätta utövandet av de uppgifter som avses i artiklarna 4, 5, 6, 16, 17, 20, 24, 25 och 28.

2. Kollegiet ska bestå av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och av de behöriga myndigheter som avses i punkt 3, om det rör sig om ett enda institut, eller av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna och de behöriga myndigheter som avses i punkt 3, om det är fråga om en grupp av kreditvärderingsinstitut.

3. En annan behörig myndighet än den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får när som helst besluta att bli medlem i kollegiet förutsatt att

- a) en filial som utgör en del av kreditvärderingsinstitutet eller av ett av företagen i gruppen av kreditvärderingsinstitut är etablerat inom dess jurisdiktion, eller
- b) användningen i rättsligt reglerade sammanhang av kreditbetyg utfärdade av det berörda kreditvärderingsinstitutet eller den berörda gruppen av kreditvärderingsinstitut är omfattande eller har eller skulle kunna ha en väsentlig inverkan inom dess jurisdiktion.

4. Andra behöriga myndigheter än medlemmarna i det kollegium som avses i punkt 3 inom vilkas jurisdiktion kreditbetyg som är utfärdade av det berörda kreditvärderingsinstitutet eller den berörda gruppen av kreditvärderingsinstitut används får delta i ett möte eller en verksamhet inom kollegiet.

5. Inom 15 arbetsdagar efter det att kollegiet inrättades ska dess medlemmar utse en kontaktperson, och samråda med CESR om en överenskommelse inte kan nås. I detta syfte ska minst följande kriterier beaktas:

- a) Förhållandet mellan den behöriga myndigheten och kreditvärderingsinstitutet eller gruppen av kreditvärderingsinstitut.
- b) I vilken utsträckning kreditbetyg kommer att användas i rättsligt reglerade sammanhang inom ett visst territorium eller inom vissa territorier.
- c) Den plats inom gemenskapen där kreditvärderingsinstitutet eller gruppen av kreditvärderingsinstitut utför eller avser att utföra den största delen av sin kreditvärderingsverksamhet.

- d) Administrativa hänsyn, optimering av bördorna och en lämplig fördelning av arbetsbördan.

Medlemmarna i kollegiet ska se över valet av kontaktperson minst vart femte år för att säkerställa att den utsedda kontaktpersonen fortfarande är den mest lämpliga enligt de kriterier som avses i det första stycket.

6. Kontaktpersonen ska vara ordförande för kollegiets möten, samordna dess verksamhet och säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan medlemmarna i kollegiet.

7. För att säkerställa ett nära samarbete mellan de behöriga myndigheterna inom kollegiet ska kontaktpersonen inom tio arbetsdagar upprätta skriftliga samordningsarrangemang inom kollegiet i följande avseenden:

- Information som ska utbytas mellan de behöriga myndigheterna.
- Beslutsprocessen mellan de behöriga myndigheterna utan att detta påverkar tillämpningen av artiklarna 16, 17 och 20.
- De fall då de behöriga myndigheterna ska samråda med varandra.
- De fall då de behöriga myndigheterna ska tillämpa det medlingssystem som avses i artikel 31.
- De fall då de behöriga myndigheterna får delegera tillsynsuppgifter enligt artikel 30.

8. Om ingen överenskommelse kan nås beträffande de skriftliga samordningsarrangemangen enligt punkt 7 kan vilken medlem i kollegiet som helst hänskjuta ärendet till CESR. Kontaktpersonen ska på lämpligt sätt beakta CESR:s råd beträffande de skriftliga samordningsarrangemangen innan den godkänner deras slutliga utformning. De skriftliga samordningsarrangemangen ska redovisas i ett dokument som innehåller fullständiga motiveringar till varje betydande avvikelse från CESR:s råd. Kontaktpersonen ska översända de skriftliga samordningsarrangemangen till kollegiets medlemmar och till CESR.

Artikel 30

Delegering av uppgifter mellan behöriga myndigheter

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får delegera någon eller några av sina uppgifter till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, förutsatt att denna myndighet godkänner detta. En sådan delegering ska inte påverka den delegerande behöriga myndighetens ansvar.

Artikel 31

Medling

- CESR ska upprätta en medlingsmekanism som ska bidra till att nå samsyn mellan berörda behöriga myndigheter.
- Om behöriga myndigheter har skiljaktiga meningar om en bedömning eller åtgärd enligt denna förordning ska de begära råd

från CESR. De berörda behöriga myndigheterna ska på lämpligt sätt beakta CESR:s råd och ska utförligt motivera varje avvikelse från detta råd.

Artikel 32

Tystnadsplikt

1. Tystnadsplikt ska gälla alla personer som arbetar eller har arbetat för CESR, för den behöriga myndigheten eller för en myndighet eller person till vilken den behöriga myndigheten delegerat uppgifter, inbegripet revisorer och andra sakkunniga som arbetar på dess uppdrag. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till en annan person eller myndighet utom när så krävs i samband med rättsliga åtgärder.

2. All information som utbyts mellan CESR och behöriga myndigheter och behöriga myndigheter sinsemellan enligt denna förordning ska anses omfattas av tystnadsplikt, utom då CESR eller den berörda behöriga myndigheten i samband med utbytet anger att informationen får utlämnas eller då så krävs i samband med rättsliga åtgärder.

Artikel 33

Utlämnande av information från en annan medlemsstat

En medlemsstats behöriga myndighet får endast utlämna information som den mottagit från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om den har fått uttryckligt medgivande i fråga om detta av den behöriga myndighet som överlämnade informationen och, i tillämpliga fall, om informationen endast utlämnas i de syften för vilka den behöriga myndigheten gav sitt medgivande, eller när sådant utlämnande krävs i samband med rättsliga åtgärder.

KAPITEL IV

Samarbete med tredjeland

Artikel 34

Avtal om informationsutbyte

De behöriga myndigheterna får endast ingå samarbetsavtal om utbyte av information med behöriga myndigheter i tredjeland om den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som föreskrivs i artikel 32.

Sådant informationsutbyte ska vara avsett för dessa behöriga myndigheter för fullgörandet av deras uppgifter.

I fråga om överföring av personuppgifter till tredjeland ska medlemsstaterna tillämpa direktiv 95/46/EG.

Artikel 35

Utlämnande av information från tredjeländer

En medlemsstats behöriga myndighet får endast utlämna information som den mottagit från behöriga myndigheter i tredjeländer om den har fått uttryckligt medgivande i fråga om detta av

den behöriga myndighet som överlämnade informationen och, i tillämpliga fall, om informationen endast utlämnas i de syften för vilka den behöriga myndigheten gav sitt medgivande, eller när sådant utlämnande krävs i samband med rättsliga åtgärder.

AVDELNING IV

SANKTIONER, KOMMITTÉFÖRFARANDE, RAPPORTER SAMT ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Sanktioner, kommittéförfarande och rapporter

Artikel 36

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla erforderliga åtgärder för att se till att de tillämpas. De ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndigheten offentliggör varje sanktion som har beslutats vid överträdelse av denna förordning, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionellt stor skada.

Medlemsstaterna ska anmäla de regler som avses i första stycket till kommissionen senast den 7 december 2010 och ska utan dröjsmål anmäla varje följande ändring som påverkar dem.

Artikel 37

Ändringar av bilagorna

Kommissionen får ändra bilagorna för att ta hänsyn till utvecklingen, däribland den internationella utvecklingen, på de finansiella marknaderna, särskilt i fråga om nya finansiella instrument och samstämmighet mellan tillsynsmetoder.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 38.2.

Artikel 38

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2001/528/EG⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 191, 13.7.2001, s. 45.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 39

Rapporter

1. Senast den 7 december 2012 ska kommissionen bedöma tillämpningen av denna förordning, däribland i fråga om utnyttjandet av kreditbetyg inom gemenskapen, effekten på koncentrationnivån på marknaden för kreditbetyg, kostnader och fördelar som uppstår genom effekterna av denna förordning och om lämpligheten av att kreditvärderingsinstitutet får ersättning från den kreditvärderade enheten ("issuer-pays"-modellen), och överlämna en rapport om detta till Europaparlamentet och Europeiska unionens råd.

2. Senast den 7 december 2010 ska kommissionen mot bakgrund av diskussioner med de behöriga myndigheterna göra en bedömning av hur avdelning III i denna förordning tillämpats, i synnerhet när det gäller tillsynsmyndigheternas samarbete, CESR:s rättsliga status samt tillsynspraxis. Kommissionen ska överlämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av förslag till en översyn av den avdelningen.

Den rapporten ska innehålla en hänvisning till kommissionens förslag av den 12 november 2008 till förordning om kreditvärderingsinstitut och rapporten från Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor om detta förslag av den 23 mars 2009.

3. Senast den 7 december 2010 ska kommissionen mot bakgrund av utvecklingen på reglerings- och tillsynsområdet för kreditvärderingsinstitut i tredjeländer överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om följderna av denna utveckling och av de övergångsbestämmelser som avses i artikel 40 för finansmarknadernas stabilitet inom gemenskapen.

KAPITEL II

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 40

Övergångsbestämmelser

Kreditvärderingsinstitut som bedrev verksamhet inom gemenskapen före den 7 juni 2010 (befintliga kreditvärderingsinstitut) som avser att ansöka om registrering enligt denna förordning ska anta alla nödvändiga åtgärder för att följa dess bestämmelser senast den 7 september 2010.

Kreditvärderingsinstitut ska tidigast den 7 juni 2010 ansöka om registrering. Befintliga kreditvärderingsinstitut ska ansöka om registrering senast den 7 september 2010.

Befintliga kreditvärderingsinstitut får fortsätta att utfärda kreditbetyg som får användas i rättsligt reglerade sammanhang av finansinstitut enligt artikel 4.1, såvida inte registreringen avslås. Om registreringen avslås ska artikel 24.2 tillämpas.

Artikel 41

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från dagen för dess ikraftträdande. Emellertid ska

- artikel 4.1 tillämpas från och med den 7 december 2010, och
- artikel 4.3 f, g och h tillämpas från och med den 7 juni 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 september 2009.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
C. MALMSTRÖM
Ordförande

BILAGA I

OBEROENDE OCH UNDVIKANDE AV INTRESSEKONFLIKTER

Avsnitt A

Organisatoriska krav

1. Kreditvärderingsinstitutet ska ha en styrelse. Företagsledningen ska se till att
 - a) kreditvärderingsverksamheten är oberoende och inte är föremål för politisk och ekonomisk påverkan eller politiskt och ekonomiskt tvång,
 - b) intressekonflikter upptäcks, hanteras och rapporteras på ett korrekt sätt,
 - c) kreditvärderingsinstitutet uppfyller de övriga kraven i denna förordning.
2. Ett kreditvärderingsinstitut ska ha en organisation som säkerställer att dess affärsmässiga intressen inte äventyrar oberoendet och noggrannheten i kreditvärderingsverksamheten.

Företagsledningen i ett kreditvärderingsinstitut ska ha gott anseende och besitta tillfredsställande kunskaper och erfarenheter samt säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av kreditvärderingsinstitutet.

Minst en tredjedel och minst två av ledamöterna i styrelsen i ett kreditvärderingsinstitut ska vara oberoende ledamöter, som inte direkt medverkar i kreditvärderingsverksamheten.

Ersättningen till de oberoende ledamöterna i styrelsen ska inte vara kopplad till kreditvärderingsinstitutets affärsmässiga resultat och ha en sådan konstruktion att den säkerställer att deras bedömningar är oberoende. Förordnandet av de oberoende ledamöterna i styrelsen ska avse en på förhand överenskommen period som inte överstiger fem år och inte kan förnyas. De oberoende ledamöterna i styrelsen får endast avsättas på grund av tjänstefel eller otillräcklighet i tjänsten.

Majoriteten av ledamöterna i styrelsen, däribland dess oberoende ledamöter, ska ha tillräckligt kunskaper om finansiella tjänster. Förutsatt att kreditvärderingsinstitutet utfärdar kreditbetyg för strukturerade finansiella instrument bör minst en oberoende ledamot och en annan ledamot i styrelsen ha djupgående kunskaper och erfarenhet på företagsledningsnivå av marknaderna för strukturerade finansiella instrument.

Utöver sitt övergripande ansvar som styrelseledamöter ska de oberoende ledamöterna i styrelsen ha den särskilda uppgiften att övervaka

- a) utvecklingen av kreditvärderingspolicyn och av de metoder som kreditvärderingsinstitutet använder i kreditvärderingsverksamheten,
- b) effektiviteten i kreditvärderingsinstitutets interna system för kvalitetskontroll i samband med kreditvärderingsverksamheten,
- c) effektiviteten i de åtgärder och förfaranden som inrättats för att säkerställa att eventuella intressekonflikter upptäcks, undanröjs eller hanteras och rapporteras på ett korrekt sätt,
- d) i regelefterlevnads- och bolagsstyrningsförfaranden, däribland ändamålsenligheten av den översynsfunktion som avses i punkt 9 i detta avsnitt.

Yttranden från de oberoende ledamöterna i styrelsen i de frågor som avses i leden a–d ska regelbundet läggas fram för styrelsen och göras tillgängliga för den behöriga myndigheten när den så begär.

3. Ett kreditvärderingsinstitut ska fastställa lämpliga riktlinjer och rutiner som säkerställer att det uppfyller sina skyldigheter enligt denna förordning.
4. Ett kreditvärderingsinstitut ska tillämpa sunda förfaranden för förvaltning och redovisning samt ha mekanismer för internkontroll och effektiva riskbedömningsmetoder samt effektiva kontroll- och skyddssystem för sina informationsbehandlingssystem.

Dessa interna kontrollmekanismer ska vara utformade så att de säkerställer att beslut och förfaranden efterlevs på alla nivåer inom kreditvärderingsinstitutet.

Ett kreditvärderingsinstitut ska tillämpa och upprätthålla beslutsförfaranden och organisationsstrukturer där rapporteringsvägar anges klart och tydligt och på ett dokumenterat sätt samt funktioner och ansvarsområden fördelas.

5. Ett kreditvärderingsinstitut ska införa och upprätthålla en permanent och effektiv funktion för regelefterlevnad som arbetar oberoende. Denna funktion för regelefterlevnad ska övervaka och rapportera om i vilken mån kreditvärderingsinstitutet och dess anställda efterlever kreditvärderingsinstitutets skyldigheter enligt denna förordning. Funktionen för regelefterlevnad ska:
 - a) Övervaka och regelbundet bedöma om de åtgärder och förfaranden som inrättats i enlighet med punkt 3 är lämpliga och effektiva samt utvärdera de åtgärder som vidtagits för att avhjälpa eventuella brister i kreditvärderingsinstitutets efterlevnad av sina skyldigheter.
 - b) Råda och stödja ledningen, kreditvärderingsanalytiker, anställda och alla andra fysiska personer som ställer sina tjänster till kreditvärderingsinstitutets förfogande eller som står under dess kontroll samt alla personer som genom kontroll direkt eller indirekt är knutna till kreditvärderingsinstitutet och som ansvarar för kreditvärderingsverksamhet, så att de alla uppfyller kreditvärderingsinstitutets skyldigheter enligt denna förordning.
6. För att funktionen för regelefterlevnad ska kunna fullgöra sina uppgifter korrekt och på ett oberoende sätt ska kreditvärderingsinstitutet säkerställa att följande villkor är uppfyllda:
 - a) Funktionen för regelefterlevnad har de befogenheter och resurser och den sakkunskap som krävs samt tillgång till all relevant information.
 - b) En person utses att ansvara för funktionen för regelefterlevnad och för all rapportering i fråga om regelefterlevnad som krävs i punkt 3.
 - c) Ledningen, kreditvärderingsanalytiker, anställda och alla andra fysiska personer som ställer sina tjänster till kreditvärderingsinstitutets förfogande eller som står under dess kontroll samt alla personer som genom kontroll direkt eller indirekt är knutna till kreditvärderingsinstitutet och som deltar i funktionen för regelefterlevnad ska inte delta i den kreditvärderingsverksamhet som de övervakar.
 - d) Ersättningen till personen som ansvarar för regelefterlevnaden är inte kopplad till kreditvärderingsinstitutets affärsmässiga resultat och har en sådan konstruktion att den säkerställer oberoendet i hans eller hennes bedömningar.

Personen som ansvarar för regelefterlevnaden ska se till att eventuella intressekonflikter bland de personer som står till förfogande för funktionen för regelefterlevnad upptäcks och undanröjs på ett korrekt sätt.

Personen som ansvarar för regelefterlevnaden ska regelbundet rapportera om fullgörandet av sitt uppdrag till företagsledningen och till de oberoende ledamöterna i styrelsen.

7. Ett kreditvärderingsinstitut ska införa lämpliga och effektiva organisatoriska och administrativa arrangemang för att förebygga, upptäcka, undanröja eller hantera och rapportera eventuella intressekonflikter som avses i punkt 1 i avsnitt B. Det ska se till att alla väsentliga hot mot kreditvärderingsverksamhetens oberoende dokumenteras, inklusive hot mot de bestämmelser om kreditvärderingsanalytiker som avses i avsnitt C, liksom de skyddsåtgärder som tillämpats för att mildra hoten.
8. Ett kreditvärderingsinstitut ska använda lämpliga system, resurser och förfaranden för att säkerställa kontinuitet och regelbundenhet i utförandet av sin kreditvärderingsverksamhet.
9. Ett kreditvärderingsinstitut ska upprätta en översynsfunktion som ska ansvara för att periodiskt se över dess metoder, modeller och grundläggande antaganden, såsom matematiska antaganden eller korrelationsantaganden, och eventuella väsentliga ändringar av dem samt dessa metoders, modellens och grundläggande antagandens lämplighet om de används eller avses att användas för bedömningen av nya finansiella instrument.

Denna översynsfunktion ska vara oberoende i förhållande till de företagsavdelningar som ansvarar för kreditvärderingsverksamheten och rapportera till ledamöterna i den styrelse som avses i punkt 2 i detta avsnitt.

10. Ett kreditvärderingsinstitut ska övervaka och utvärdera lämpligheten och effektiviteten i sina system, interna kontrollmekanismer och övriga rutiner som upprättats i enlighet med denna förordning och vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister.

Avsnitt B**Operativa krav**

1. Ett kreditvärderingsinstitut ska tydligt påvisa och undanröja eller på ett tillfredsställande sätt hantera samt på framträdande plats rapportera om eventuella faktiskt förekommande eller möjliga intressekonflikter som kan påverka de analyser och bedömningar som görs av dess kreditanalytiker och anställda liksom av alla andra fysiska personer vars tjänster står till kreditvärderingsinstitutets förfogande eller under dess kontroll och som direkt medverkar i utfärdandet av kreditbetyg samt personer som godkänner kreditbetyg.
2. Ett kreditvärderingsinstitut ska offentliggöra namnen på de kreditvärderade enheter eller anknutna tredje parter från vilka det erhåller mer än 5 % av sina årliga intäkter.
3. Ett kreditvärderingsinstitut ska inte utfärda något kreditbetyg under någon av följande omständigheter, eller ska när det gäller ett befintligt kreditbetyg omedelbart redovisa att kreditbetyget eventuellt har påverkats om
 - a) kreditvärderingsinstitutet eller personer som avses i punkt 1 äger, direkt eller indirekt, finansiella instrument i den kreditvärderade enheten eller i en anknuten tredje part eller har något annat direkt eller indirekt ägarintresse i denna enhet eller part med undantag av innehav genom diversifierade fondprogram eller förvaltade medel, inbegripet pensionsfonder och livförsäkring,
 - b) kreditbetyget har utfärdats för den kreditvärderade enheten eller en anknuten tredje part som direkt eller indirekt är knuten till kreditvärderingsinstitutet genom kontroll,
 - c) den person som avses i punkt 1 är ledamot i den kreditvärderade enhetens eller anknutna tredje partens styrelse, eller
 - d) en kreditvärderingsanalytiker som deltagit i fastställandet av ett kreditbetyg eller en person som godkänt kreditbetyget har haft en sådan relation till den kreditvärderade enheten eller till tredje parter som är anknutna till denna som eventuellt kan orsaka en intressekonflikt.

Ett kreditvärderingsinstitut ska också omedelbart bedöma om det finns skäl att ompröva eller dra tillbaka ett befintligt kreditbetyg.

4. Ett kreditvärderingsinstitut ska inte tillhandahålla konsult- eller rådgivningstjänster till den kreditvärderade enheten eller en anknuten tredje part i fråga om dennas företagsstruktur, juridiska struktur, tillgångar, skulder eller verksamheter.

Ett kreditvärderingsinstitut får tillhandahålla andra tjänster än utfärdande av kreditbetyg (nedan kallade *verksamhetsanknutna tjänster*). Verksamhetsanknutna tjänster utgör inte en del av kreditvärderingsverksamheten. De omfattar marknadsprognoser, uppskattningar av ekonomiska trender, prissättningsanalyser och andra allmänna analyser av data samt tillhörande distributionstjänster.

Ett kreditvärderingsinstitut ska säkerställa att tillhandahållandet av verksamhetsanknutna tjänster inte medför intressekonflikter med dess kreditvärderingsverksamhet och ska i de slutgiltiga kreditvärderingsrapporterna redovisa de verksamhetsanknutna tjänster som tillhandahållits för den kreditvärderade enhetens eller anknuten tredje parts räkning.

5. Ett kreditvärderingsinstitut ska säkerställa att dess kreditvärderingsanalytiker eller personer som godkänner kreditbetyg varken formellt eller informellt ger förslag eller rekommendationer om utformningen av strukturerade finansiella instrument för vilka institutet förväntas utfärda kreditbetyg.
6. Ett kreditvärderingsinstitut ska utforma sina rapporterings- och kommunikationsvägar så att de säkerställer att de personer som avses i punkt 1 är oberoende av kreditvärderingsinstitutets övriga verksamhet som sker på affärsmässig basis.
7. Ett kreditvärderingsinstitut ska se till att det finns tillfredsställande dokumentation, och vid behov verifieringskedjor för dess kreditvärderingsverksamhet. Denna dokumentation ska omfatta följande:
 - a) För varje beslut om kreditbetyg, uppgifter om vilka kreditvärderingsanalytiker som deltagit i fastställandet av kreditbetyget, vilka som godkänt kreditbetyget, huruvida kreditbetyget begärts av en utomstående part eller har utfärdats på kreditvärderingsinstitutets eget initiativ samt det datum då kreditvärderingen gjordes.
 - b) Räkenskaper över avgifter som mottagits från kreditvärderade enheter eller anknutna tredje parter eller från användare av kreditbetyg.
 - c) Räkenskaper för varje abonnent av kreditbetyg eller tillhörande tjänster.

- d) Dokumentation över de etablerade förfaranden och metoder som kreditvärderingsinstitutet använder för att fastställa kreditbetyg.
 - e) Den interna dokumentation och de interna akter, inklusive icke-offentliga uppgifter och arbetsdokument, som fungerat som underlag för beslut om kreditbetyg.
 - f) Kreditanalysrapporter, kreditbedömningsrapporter samt privata kreditvärderingsrapporter och intern dokumentation inklusive icke-offentliga uppgifter och arbetsdokument, som fungerat som underlag för yttrandena i dessa rapporter.
 - g) Dokumentation över de förfaranden och åtgärder som kreditvärderingsinstitutet genomfört för att uppfylla bestämmelserna i denna förordning.
 - h) Kopior av interna och externa meddelanden, inklusive e-postmeddelanden, som mottagits och sänts av kreditvärderingsinstitutet och dess anställda och som rör kreditvärderingsverksamheten.
8. Dokumentation och verifieringskedjor som avses i punkt 7 ska förvaras i det registrerade kreditvärderingsinstitutets lokaler under minst fem år och på begäran göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten.
- Om kreditvärderingsinstitutets registrering återkallas ska dokumentationen bevaras under en ytterligare period på minst tre år.
9. Dokumentation över handlingar i vilka anges de respektive rättigheterna och skyldigheterna enligt avtal om tillhandahållande av kreditvärderingstjänster för kreditvärderingsinstitutet och den kreditvärderade enheten eller dess anknutna tredje parter ska bevaras minst under den tid som relationen med den enheten eller dess anknutna tredje parter varar.

Avsnitt C

Regler om kreditvärderingsanalytiker och andra personer som direkt medverkar i kreditvärderingsverksamhet

1. Kreditanalytiker och kreditvärderingsinstitutets anställda samt andra fysiska personer som ställt sina tjänster till kreditvärderingsinstitutets förfogande eller som står under dess kontroll och som direkt medverkar i kreditvärderingsverksamheten och deras närstående enligt förteckningen i artikel 1.2 i direktiv 2004/72/EG⁽¹⁾ får inte köpa eller sälja eller inleda någon annan transaktion med något finansiellt instrument som emitterats, garanterats eller på annat sätt varit föremål för insatser från någon kreditvärderad enhet som hör till dem som dessa personer har primärt analysansvar för med undantag av innehav genom diversifierade fondprogram eller förvaltade medel, inbegripet pensionsfonder och livförsäkring.
2. Ingen person som avses i punkt 1 får delta i eller på annat sätt påverka fastställandet av kreditbetyg för en viss kreditvärderad enhet om denna person
 - a) äger finansiella instrument i den kreditvärderade enheten med undantag av innehav genom diversifierade fondprogram,
 - b) äger finansiella instrument i någon enhet som är anknuten till en kreditvärderad enhet, om detta ägande kan, eller allmänt uppfattas kunna, orsaka en intressekonflikt, med undantag av innehav genom diversifierade fondprogram, eller
 - c) nyligen har varit anställd eller haft någon relation, affärsmässig eller ej, med den kreditvärderade enheten som kan, eller allmänt uppfattas kunna, orsaka en intressekonflikt.
3. Kreditvärderingsinstitut ska säkerställa att personer som avses i punkt 1
 - a) vidtar alla rimliga åtgärder för att skydda egendom och dokumentation i kreditvärderingsinstitutets ägo från bedrägeri, stöld eller missbruk, med beaktande av deras verksamhets art, omfattning och komplexitet och arten och omfattningen av deras kreditvärderingsverksamhet,
 - b) inte utlämnar någon information om kreditbetyg eller möjliga framtida kreditbetyg som utfärdas av institutet utom till den kreditvärderade enheten eller en anknuten tredje part,

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2004/72/EG av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller godtagna marknadspraxis, definition av insiderinformation rörande råvaruderivat, upprättande av förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation, anmälan av transaktioner som utförs av personer i ledande ställning och rapportering av misstänkta transaktioner (EUT L 162, 30.4.2004, s. 70).

- c) inte vidarebefordrar förtrolig information som anförtrotts kreditvärderingsinstitutet till kreditanalytiker och anställda hos någon person med direkt eller indirekt anknytning till det genom kontroll samt någon annan fysisk person vars tjänster ställs till förfogande för någon person som direkt eller indirekt är knuten till det genom kontroll eller som står under dennes kontroll och som direkt medverkar i kreditvärderingsverksamheten, och
 - d) inte använder eller vidarebefordrar förtrolig information i samband med handel med finansiella instrument eller i något annat syfte förutom inom ramen för kreditvärderingsverksamheten.
4. Personer som avses i punkt 1 får inte begära eller ta emot pengar, gåvor eller förmåner från någon som omfattas av kreditvärderingsinstitutets affärsverksamhet.
 5. Om en person som avses i punkt 1 anser att en annan sådan person har begått en handling som han eller hon betraktar som olaglig ska han eller hon omedelbart rapportera detta till personen med ansvar för regelefterlevnad, utan att detta får negativa följder för den rapporterade personen.
 6. Om en kreditanalytiker avslutar sin anställning och börjar en tjänst på en kreditvärderad enhet vars kreditbetyg han eller hon har medverkat i bedömningen av, eller i ett finansiellt företag med vilket han eller hon har haft kontakter inom ramen för sina uppgifter på kreditvärderingsinstitutet, ska kreditvärderingsinstitutet se över det arbete som kreditvärderingsanalytikern utfört med anknytning till enheten i fråga under de två åren innan han eller hon lämnade institutet.
 7. En person som avses i punkt 1 får inte tillträda någon tjänst i den centrala ledningen för en kreditvärderad enhet eller anknuten tredje part förrän sex månader har gått sedan kreditvärderingen.
 8. Vid tillämpning av artikel 7.4 ska kreditvärderingsinstitutet säkerställa att
 - a) ledande kreditvärderingsanalytiker inte deltar i kreditvärderingsverksamhet när det gäller samma kreditvärderade enhet eller dess anknutna tredje parter under längre tid än fyra år,
 - b) kreditvärderingsanalytiker inte deltar i kreditvärderingsverksamhet när det gäller samma kreditvärderade enhet eller dess anknutna tredje parter under längre tid än fem år,
 - c) personer som godkänner kreditbetygen inte deltar i kreditvärderingsverksamhet när det gäller samma kreditvärderade enhet eller dess anknutna tredje parter under längre tid än sju år.

De personer som avses i första stycket leden a, b och c får inte delta i kreditvärderingsverksamhet som berör den kreditvärderade enheten eller de anknutna tredje parter som avses i första stycket inom två år efter slutet på de perioder som anges i dessa led.

Avsnitt D

Regler om presentationen av kreditbetyg

I. Allmänna krav

1. Varje kreditvärderingsinstitut ska säkerställa att det i kreditbetyget tydligt och på framträdande plats anges namn och befattning för den ledande kreditvärderingsanalytikern för den aktuella kreditvärderingen samt namn och befattning för den person som i första hand ansvarar för godkännandet av kreditbetyget.
2. Varje kreditvärderingsinstitut ska minst säkerställa följande:
 - a) Alla materiella källor, inbegripet den kreditvärderade enheten eller, i tillämpliga fall, en anknuten tredje part som använts vid utarbetandet av kreditbetyget anges, tillsammans med en uppgift om huruvida kreditbetyget har meddelats den kreditvärderade enheten eller dess anknutna tredje part och ändrats efter detta meddelande innan det utfärdades.
 - b) Den metod eller version av metod som huvudsakligen har använts för att fastställa kreditbetyget anges tydligt med hänvisning till en fullständig beskrivning av den. Om kreditbetyget bygger på mer än en metod, eller om investerarna skulle kunna förledas att förbise andra viktiga aspekter av kreditbetyget, däribland eventuella väsentliga anpassningar och avvikelser, på grund av att det endast hänvisas till den huvudsakliga metoden ska kreditvärderingsinstitutet förklara detta förhållande i kreditbetyget och ange hur de olika metoderna eller dessa andra aspekter har beaktats i kreditbetyget.

- c) Innebörden av varje betygskategori, definitionen av fallissemang eller återvinning förklaras och eventuella skäliga riskvarningar anges, däribland en känslighetsanalys av de relevanta grundläggande antagandena, såsom matematiska antaganden eller korrelationsantaganden, tillsammans med kreditbetyg för såväl det minst som det mest gynnsamma scenariot.
 - d) Den dag då kreditbetyget först publicerades och dagen för den senaste uppdateringen anges tydligt på framträdande plats.
 - e) Det uppges huruvida kreditbetyget rör nyligen utfärdade finansiella instrument och huruvida kreditvärderingsinstitutet värderar det finansiella instrumentet för första gången.
3. Kreditvärderingsinstitutet ska underrätta den kreditvärderade enheten senast tolv timmar före offentliggörandet av kreditbetyget och de huvudsakliga skäl som ligger till grund för kreditbetyget, så att enheten har möjlighet att uppmärksamma kreditvärderingsinstitutet på eventuella sakfel.
 4. När ett kreditvärderingsinstitut offentliggör ett kreditbetyg ska det tydligt på framträdande plats i kreditbetyget ange eventuella attribut och begränsningar för kreditvärderingen. När ett kreditvärderingsinstitut offentliggör ett kreditbetyg ska det särskilt ange på framträdande plats i varje kreditbetyg om det anser att den tillgängliga informationen om den kreditvärderade enheten har varit av tillfredsställande kvalitet och i vilken utsträckning det har kontrollerat information som har lämnats till det av den kreditvärderade enheten eller en anknuten tredje part. Om ett kreditbetyg berör ett slag av enhet eller finansiellt instrument som det endast finns begränsade historiska uppgifter för, ska kreditvärderingsinstitutet på framträdande plats klargöra vilka begränsningar som gäller för kreditbetyget.

I fall då det råder sådan brist på tillförlitliga uppgifter, då strukturen på ett nytt slag finansiellt instrument är så komplex eller då kvaliteten på den tillgängliga informationen är så otillfredsställande att man allvarligt måste ifrågasätta om kreditvärderingsinstitutet förmår att ta fram ett trovärdigt kreditbetyg ska institutet avstå från att utfärda ett kreditbetyg eller återkalla befintliga kreditbetyg.

5. När ett kreditvärderingsinstitut tillkännager ett nytt kreditbetyg ska det i sina pressmeddelanden eller rapporter förklara vilka faktorer som i första hand legat till grund för kreditbetyget.

Om den information som anges i punkterna 1, 2 och 4 skulle vara oproportionellt omfattande i förhållande till längden på det distribuerade rapporten ska det vara tillräckligt tydligt och på framträdande plats i rapporten hänvisa till en plats där man lätt kan få direkt tillgång till sådan information, t.ex. en direktlänk till informationen på en lämplig webbplats som kreditvärderingsinstitutet disponerar över.

II. Ytterligare krav för kreditbetyg för strukturerade finansiella instrument

1. När ett kreditvärderingsinstitut värderar ett strukturerat finansiellt instrument ska det i kreditbetyget lämna all information om de förlust- och kassaflödesanalyser som det har utfört eller förlitar sig på samt ange eventuella förväntade ändringar av kreditbetyget.
2. Varje kreditvärderingsinstitut ska ange nivån på den bedömning det har genomfört i fråga om de förfaranden för "due diligence" som har genomförts när det gäller underliggande finansiella instrument eller andra tillgångar för strukturerade finansiella instrument. Kreditvärderingsinstitutet ska ange om det har utfört någon bedömning av sådana förfaranden för "due diligence" eller om det har förlitat sig på en tredjepartsbedömning och ange hur resultatet av denna bedömning har påverkat kreditbetyget.
3. När ett kreditvärderingsinstitut utfärdar kreditbetyg för strukturerade finansiella instrument ska det låta redovisningen av metoder, modeller och grundläggande antaganden åtföljas av vägledning som förklarar antaganden, parametrar, begränsningar och osäkerheter kring de modeller och värderingsmetoder som tillämpats för kreditvärderingen, inklusive simuleringar av stressscenarier som instituten låtit göra när de tagit fram kreditbetygen. Sådan vägledning ska vara tydlig och lätt att förstå.
4. Varje kreditvärderingsinstitut ska fortlöpande lämna ut upplysningar om samtliga de strukturerade finansiella produkter som det har mottagit för en första översyn från dess sida eller för ett preliminärt kreditbetyg. Sådana upplysningar ska lämnas ut oavsett om emittenten ingår avtal med kreditvärderingsinstitutet om ett slutgiltigt kreditbetyg eller inte.

Avsnitt E**Upplysningar****I. Allmänna upplysningar**

Varje kreditvärderingsinstitut ska som en allmän regel redovisa att det är registrerat i enlighet med denna förordning samt lämna följande upplysningar:

1. Sådana intressekonflikter, faktiskt förekommande eller möjliga, som avses i punkt 1 i avsnitt B.
2. En förteckning över sina verksamhetsanknutna tjänster.
3. Kreditvärderingsinstitutets riktlinjer i fråga om offentliggörande av kreditbetyg och andra tillhörande meddelanden.
4. Hur dess ersättningssystem ser ut i stora drag.
5. Metoder och beskrivningar av modeller och grundläggande antaganden, såsom matematiska antaganden eller korrelationsantaganden som används i kreditvärderingsverksamheten samt väsentliga förändringar av dessa.
6. Eventuella väsentliga ändringar av kreditvärderingsinstitutets system, resurser eller förfaranden.
7. Kreditvärderingsinstitutets uppförandekod, i förekommande fall.

II. Periodisk information

Kreditvärderingsinstitut ska periodiskt lämna följande upplysningar:

1. Var sjätte månad: uppgifter om historiska fallissemangsandelar inom deras betygskategorier, med särskiljande av emittenternas huvudsakliga geografiska områden och huruvida dessa andelar har ändrats över tiden.
2. Årligen följande information:
 - a) En förteckning över de 20 största kunderna efter de intäkter som de genererar.
 - b) En förteckning över de av kreditvärderingsinstitutets kunder vilkas bidrag till takten i tillväxten av dess intäktsgenerering under föregående räkenskapsår översteg tillväxttakten för kreditvärderingsinstitutets totala intäkter under det året med en faktor som överstiger 1,5. En sådan kund ska endast tas upp i förteckningen om de under året stod för mer än 0,25 % av kreditvärderingsinstitutets totala världsomspännande intäkter.

Vid tillämpningen av denna punkt ska med *kund* avses en enhet och dess dotterenheter samt anknutna enheter i vilka enheten har innehav på minst 20 % och varje annan enhet för vilken det har förhandlat fram en strukturering av en obligationsemission för en kunds räkning, varvid en avgift betalades, direkt eller indirekt, till kreditvärderingsinstitutet för kreditvärdering av obligationsemissionen.

III. Rapport om institutets interna organisation

Kreditvärderingsinstitut ska årligen lämna följande upplysningar:

1. Närmare uppgifter om kreditvärderingsinstitutets rättsliga form och om ägarförhållandet, däribland information om innehav enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ⁽¹⁾.
2. En beskrivning av den mekanism för internkontroll som säkerställer kvaliteten i kreditvärderingsverksamheten.
3. Statistiska uppgifter om personalfördelningen för nya kreditbetyg, översyn av kreditbetyg, bedömning av metoder eller modeller samt för den högsta ledningen.

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

4. En beskrivning av dokumentationspolicyn.
5. Resultatet av den årliga interna översynen av dess funktion för regelefterlevnad när det gäller kravet på oberoende.
6. En beskrivning av riktlinjerna för rotation av lednings- och värderingsanalyssuppgifter.
7. Finansiell information om kreditvärderingsinstitutets intäkter uppdelade efter arvoden för kreditvärderings- respektive icke-kreditvärderingsverksamhet med en omfattande beskrivning av dessa båda slag av verksamheter.
8. En årsberättelse om bolagsstyrningen enligt artikel 46a.1 i rådets direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽¹⁾. I denna årsberättelse ska kreditvärderingsinstitutet lämna den information som avses i artikel 46a.1 d i det direktivet, oavsett om det omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden ⁽²⁾ eller ej.

⁽¹⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 142, 30.4.2004, s. 12.

*BILAGA II***UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS I REGISTRERINGSANSÖKAN**

1. Kreditvärderingsinstitutets fullständiga namn och adress till dess stadgeenliga säte inom gemenskapen.
 2. Namn och kontaktuppgifter till en kontaktperson samt till personen som ansvarar för regelefterlevnad.
 3. Organisationsform.
 4. Den kategori av kreditbetyg för vilken kreditvärderingsinstitutet ansöker om registrering.
 5. Ägarstruktur.
 6. Organisationsstruktur och bolagsstyrning.
 7. Finansiella resurser för att genomföra kreditvärderingsverksamhet.
 8. Kreditvärderingsinstitutets personalstyrka och sakkunskap.
 9. Uppgifter om kreditvärderingsinstitutets dotterföretag.
 10. Beskrivning av de förfaranden och metoder som används för att utfärda och se över kreditbetyg.
 11. Riktlinjer och förfaranden för att påvisa, hantera och rapportera eventuella intressekonflikter.
 12. Information om kreditvärderingsanalytiker.
 13. Ersättningsformer och former för utvärdering av arbetsprestationer.
 14. Andra tjänster än kreditvärderingsverksamhet vilka kreditvärderingsinstitutet avser att erbjuda.
 15. Verksamhetsprogram, inbegripet uppgift om var de viktigaste affärsverksamheterna avses att utföras, filialer som ska grundas, med uppgift om vilket slag av verksamhet som planeras.
 16. Handlingar och detaljerad information som rör den förväntade användningen av godkännande.
 17. Handlingar och detaljerad information som rör förväntade arrangemang för utkontraktering, inbegripet information om enheter som övertagit utkontrakterade funktioner.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 513/2011

av den 11 maj 2011

om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I den slutrapport som offentliggjordes den 25 februari 2009 av en expertgrupp på hög nivå med Jacques de Larosière som ordförande på kommissionens uppdrag drogs slutsatsen att ramarna för tillsynen av den finansiella sektorn i Europeiska unionen behövde stärkas för att minska risken för och mildra effekterna av framtida finanskriser. Den rekommenderade långtgående reformer av tillsynsstrukturen. Expertgruppen fann också att det borde inrättas ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS), som skulle omfatta tre europeiska tillsynsmyndigheter – en för värdepapperssektorn, en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn och en för banksektorn, samt rekommenderade inrättande av ett europeiskt systemriskråd.
- (2) I sitt meddelande av den 4 mars 2009 med titeln "Främja återhämtning i Europa" föreslog kommissionen att förslag till lagstiftning om inrättande av ESFS skulle tas fram, och i dess meddelande av den 27 maj 2009 med titeln "Den finansiella tillsynen i Europa" presenterades

närmare hur strukturen för sådana nya tillsynsramar skulle kunna utformas och den specifika tillsynen av kreditvärderingsinstitut framhävdes.

- (3) I sina slutsatser av den 19 juni 2009 rekommenderade Europeiska rådet inrättandet av ESFS, som skulle bestå av ett nätverk av nationella finansiella tillsynsmyndigheter som verkar gemensamt med tre nya europeiska tillsynsmyndigheter. Syftet med ESFS bör vara att förbättra den nationella tillsynens kvalitet och enhetlighet, att stärka kontrollen av gränsöverskridande företagsgrupper genom att skapa tillsynskollegier och att införa ett enhetligt europeiskt regelverk som ska tillämpas på alla finansmarknadsaktörer på den inre marknaden. Europeiska rådet betonade att en europeisk värdepappers- och marknadsmyndighet bör ha tillsynsbefogenheter över kreditvärderingsinstitut. Vidare bör kommissionen ha fortsatt befogenhet att se till att fördragen följs, särskilt avdelning VII kapitel 1 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUF-fördraget) avseende gemensamma konkurrensregler, i enlighet med tillämpningsföreskrifterna för dessa regler.

- (4) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽⁴⁾ inrättades Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma).

- (5) Esmas behörighetsområde bör klart definieras så att finansmarknadsaktörer kan avgöra vilken myndighet som är behörig på kreditvärderingsinstitutens verksamhetsområde. Esma bör få generell behörighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 ⁽⁵⁾ i frågor som gäller registrering och löpande tillsyn av registrerade kreditvärderingsinstitut.

- (6) Esma bör ges hela ansvaret för registrering och tillsyn av kreditvärderingsinstitut i unionen. I de fall där Esma delegerar specifika uppgifter till behöriga myndigheter bör det juridiska ansvaret fortsätta att ligga hos Esma. Chefer och övrig personal vid behöriga myndigheter bör involveras i beslutsprocessen inom Esma i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010 och fungera som ledamöter i dess organ, såsom dess tillsynsstyrelse eller dess interna expertgrupper. Esma bör ha exklusiv behörighet att sluta samarbetsavtal om utbyte av information med tillsynsmyndigheter i tredjeländer. Nationella behöriga myndigheter bör, i den mån de deltar i Esmas beslutsprocess eller när de utför arbetsuppgifter på myndighetens vägar, omfattas av dessa samarbetsavtal.

⁽¹⁾ EUT C 337, 14.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 37.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 december 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 april 2011.

⁽⁴⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁽⁵⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 1.

- (7) Transparent information från emittenten av ett kreditvärderat finansiellt instrument till det kreditvärderingsinstitut som utsetts skulle kunna få stort mervärde för marknadens funktionssätt och skyddet av investerare. Därför bör man överväga hur man på bästa sätt kan öka transparensen av den information som ligger till grund för kreditvärderingen av alla finansiella instrument. För det första skulle konkurrensen mellan kreditvärderingsinstituten sannolikt öka om denna information lämnades till andra registrerade eller certifierade kreditvärderingsinstitut, eftersom detta rent konkret skulle kunna leda till ett ökat antal kreditbetyg som utfärdas på eget initiativ. Utfärdandet av sådana kreditbetyg på eget initiativ bör främja användningen av mer än ett kreditbetyg per finansiellt instrument. Det skulle också sannolikt bidra till att undvika möjliga intressekonflikter, särskilt enligt "issuer-pays"-modellen, och bör höja kvaliteten på kreditbetygen. För det andra skulle ett offentliggörande av denna information till hela marknaden också kunna öka investerarnas förmåga att utveckla sina egna riskanalyser genom att grunda sin due diligence på denna ytterligare information. Ett sådant offentliggörande skulle också kunna minska beroendet av kreditbetyg som utfärdas av kreditvärderingsinstitut. För att uppnå dessa grundläggande mål bör kommissionen göra en fördjupad analys av dessa frågor och överväga en lämplig omfattning av skyldigheten att offentliggöra, med beaktande av effekterna för den lokala värdepapperiseringsmarknaden, ytterligare dialog med berörda parter, övervakning av marknads- och regleringsutvecklingen, samt erfarenheterna från andra jurisdiktioner. Kommissionen bör i ljuset av denna utvärdering lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag. Kommissionens utvärdering och förslag bör göra det möjligt att fastställa nya transparenskrav på ett sätt som bäst tillgodoser allmänintresset och som är mest förenligt med skyddet av investerarna.
- (8) Eftersom kreditbetyg används i hela unionen, är den traditionella skillnaden mellan den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och andra behöriga myndigheter respektive användningen av samordning av tillsynen i kollegier inte den lämpligaste strukturen för tillsyn över kreditvärderingsinstitut. I och med inrättandet av Esma är en dylik struktur inte längre nödvändig. Registreringsförfarandet bör därför rationaliseras och tidsgränserna på motsvarande sätt kortas.
- (9) Esma bör ansvara för registreringen av och den löpande tillsynen över kreditvärderingsinstitut, men bör inte svara för tillsynen av kreditbetygens användare. Behöriga myndigheter som utsetts inom ramen för den relevanta sektorslagstiftningen för tillsyn av kreditinstitut, värdepappersföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag, företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), tjänstepensionsinstitut och alternativa investeringsfonder bör därför ha fortsatt ansvar för tillsynen över dessa finansinstituts och andra enheters användning av kreditbetyg, som övervakas på nationell nivå i samband med och för tillämpningen av andra direktiv om finansiella tjänster och avseende användningen av kreditbetyg i prospekt.
- (10) Ett effektivt verktyg behövs för att skapa harmoniserade tekniska standarder för tillsyn som underlättar den löpande tillämpningen av förordning (EG) nr 1060/2009 och säkerställer likvärdiga förutsättningar och ett tillfredsställande skydd av investerare och konsumenter i hela unionen. Det är ändamålsenligt och lämpligt att ålägga Esma att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn, eftersom det är ett organ med mycket specialiserad sakkunskap.
- (11) För kreditvärderingsinstituten bör Esma för kommissionen lägga fram förslag till tekniska standarder för tillsyn beträffande den information som ett kreditvärderingsinstitut ska tillhandahålla i registreringsansökan, vilken information som ett kreditvärderingsinstitut ska tillhandahålla i certifieringsansökan och för en bedömning av om det är systemviktigt för den finansiella stabiliteten eller integriteten på finansmarknaderna, presentationen av informationen, inklusive struktur, format, metod och rapporteringsperiod, som ett kreditvärderingsinstitut ska lämna beträffande bedömningen av om kreditvärderingsmetoderna uppfyller kraven i förordning (EG) nr 1060/2009 och vilka kreditbetygsuppgifter som periodiskt ska begäras in, och i vilket format, från ett kreditvärderingsinstitut inom ramen för Esmas löpande tillsyn. Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn bör i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010 godkännas av kommissionen för att få bindande rättsverkan. När Esma utfärdar förslag till tekniska standarder för tillsyn bör den beakta och, om det är lämpligt och nödvändigt, uppdatera de riktlinjer som redan utfärdats av Europeiska värdepapperstillsynskommittén avseende innehållet i förordning (EG) nr 1060/2009.
- (12) På områden som inte omfattas av tekniska standarder för tillsyn bör Esma ha befogenhet att utfärda och uppdatera icke-bindande riktlinjer i frågor med anknytning till tillämpningen av förordning (EG) nr 1060/2009.
- (13) För att Esma ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt bör myndigheten ha möjlighet att genom en enkel begäran eller genom ett beslut begära in alla nödvändiga uppgifter från kreditvärderingsinstitut, personer som medverkar i kreditvärderingsverksamhet, kreditvärderade enheter och anknutna tredje parter, de tredje parter på vilka kreditvärderingsinstituten lägger ut operativa funktioner och andra personer som på ett annat, nära och väsentligt sätt har ett samband med eller är knutna till kreditvärderingsinstitut eller kreditvärderingsverksamhet. Den senare gruppen personer bör omfatta till exempel personal vid ett kreditvärderingsinstitut som inte är

direkt involverad i värderingsverksamhet, men som genom sin funktion vid kreditvärderingsinstitutet kan ha tillgång till viktiga uppgifter om ett specifikt fall. Även företag som har varit tjänsteleverantörer till kreditvärderingsinstitutet kan ingå i denna kategori. De företag som använder sig av kreditbetygen bör inte ingå i denna kategori. Om Esma begär in sådana uppgifter genom en enkel begäran är den person som tillfrågas inte skyldig att tillhandahålla uppgifterna, men de uppgifter som lämnas frivilligt som svar på en begäran bör inte vara felaktiga eller vilseledande. Sådana uppgifter bör tillhandahållas utan dröjsmål.

- (14) För att effektivt kunna utöva sina tillsynsbefogenheter bör Esma ha möjlighet att genomföra utredningar och kontroller på plats.
- (15) Behöriga myndigheter bör meddela alla uppgifter som krävs enligt förordning (EG) nr 1060/2009 och bistå och samarbeta med Esma. Esma och de behöriga myndigheterna bör även ha ett nära samarbete med de sektorsmyndigheter som ansvarar för tillsynen av de företag som avses i artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1060/2009. Esma bör kunna delegera särskilda tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat, exempelvis när en tillsynsuppgift kräver kunskap och kännedom om lokala förhållanden, vilket är lättare att tillgå på nationell nivå. Till de typer av uppgifter som skulle kunna delegeras hör genomförande av särskilda uppgifter i en utredning och kontroller på plats. Esma bör innan uppgifter delegeras rådfråga den berörda behöriga myndigheten om de närmare villkoren för detta delegerande av uppgifter, bland annat om omfattningen av den uppgift som ska delegeras, tidsschemat för utförande av uppgiften och översändandet av nödvändig information från och till Esma. Esma bör ersätta de behöriga myndigheterna för utförandet av en delegerad uppgift i enlighet med en förordning om avgifter som kommissionen ska anta genom en delegerad akt. Esma bör inte kunna delegera befogenhet att anta beslut om registrering.
- (16) Det måste säkerställas att behöriga myndigheter kan begära att Esma undersöker om villkoren uppfyllts för att återkalla ett kreditvärderingsinstituts registrering, och att begära att Esma upphäver användningen av kreditbetyg i de fall där ett kreditvärderingsinstitut anses bryta mot förordning (EG) nr 1060/2009 på ett allvarligt och varaktigt sätt. Esma bör ta ställning till sådana begäranden och vidta adekvata åtgärder.
- (17) Esma bör kunna besluta om att ålägga vite för att tvinga kreditvärderingsinstitut att se till att en överträdelse upphör, lämna fullständig information som Esma begärt eller underkasta sig en utredning eller kontroll på plats.
- (18) Esma bör även kunna ålägga kreditvärderingsinstitut böter när den konstaterar att de har gjort sig skyldiga, uppsåtligen eller av oaktsamhet, till en överträdelse av förordning (EG) nr 1060/2009. Böterna bör stå i proportion till hur allvarliga överträdelserna är. Överträdelserna bör delas upp i olika grupper för vilka specifika böter bör bestämmas. För att beräkna böterna för en viss överträdelse bör Esma utnyttja en tvåstegs metod där man först fastställer ett basbelopp och sedan vid behov justerar detta basbelopp med vissa koefficienter. Basbeloppet bör fastställas med beaktande av det berörda kreditvärderingsinstitutets årliga omsättning och justeringarna bör göras genom att öka eller minska basbeloppet med hjälp av tillämpning av relevanta koefficienter i enlighet med denna förordning.
- (19) Genom denna förordning fastställs koefficienter för försvårande och förmildrande omständigheter för att ge Esma de nödvändiga verktygen för att besluta om böter som står i proportion till hur allvarlig en överträdelse är som ett kreditvärderingsinstitut begått, med beaktande av omständigheterna vid överträdelserna.
- (20) Esma bör innan beslut fattas om böter eller vite ge de personer som förfarandet gäller tillfälle att höras så att deras rätt till försvar iakttas.
- (21) Medlemsstaterna bör ha fortsatt behörighet att fastställa och tillämpa regler för sanktioner för finansinstituts och andra enheters överträdelser av sin skyldighet att i rättsligt reglerade sammanhang bara använda kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitut som registrerats i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009.
- (22) Denna förordning får inte skapa ett prejudikat för de europeiska tillsynsmyndigheternas åläggande av finansiella eller andra sanktioner mot finansmarknadsaktörer eller andra företag med avseende på andra typer av verksamhet.
- (23) Esma bör avhålla sig från att ålägga böter eller vite i de fall där en tidigare frikännande eller fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen identiska sakförhållanden har vunnit laga kraft efter straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

- (24) Beslut av Esma att ålägga böter och viten bör vara verkställbara och verkställigheten bör följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den stat inom vars territorium den sker. Civilprocessrättsliga regler bör inte innefatta straffrättsliga procedurregler men skulle kunna innefatta förvaltningsrättsliga procedurregler.
- (25) Om ett kreditvärderingsinstitut begär en överträdelse bör Esma ha befogenhet att vidta en rad tillsynsåtgärder, bland annat att begära att kreditvärderingsinstitutet upphör med överträdelsen, upphäva användningen av kreditbetyg i rättsligt reglerade sammanhang, tillfälligt förbjuda ett kreditvärderingsinstitut att utfärda kreditbetyg och som en sista utväg återkalla registreringen när kreditvärderingsinstitutet allvarligt eller upprepade gånger har överträtt bestämmelserna i förordning (EG) nr 1060/2009. Tillsynsåtgärderna bör tillämpas av Esma med beaktande av överträdelsens natur och allvar och bör vara förenliga med proportionalitetsprincipen. Innan Esma fattar beslut om tillsynsåtgärder bör den ge de personer som förfarandet gäller tillfälle att höras så att deras rätt till försvar iakttas.
- (26) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i medlemsstaternas konstitutionella traditioner. Följaktligen bör denna förordning tolkas och tillämpas i enlighet med de rättigheterna och principerna, inklusive de som avser tryckfrihet och yttrandefrihet i medierna, och rätten till tolkning och översättning för dem som inte talar eller förstår rättegångsspråket som en del av den allmänna rätten till en rättvis rättegång.
- (27) Av rättsäkerhetsskäl bör det fastställas klara övergångsregler för hur de behöriga myndigheterna ska lämna akter och arbetsdokument till Esma.
- (28) En registrering av ett kreditvärderingsinstitut som beviljats av en behörig myndighet bör fortsätta att gälla i hela unionen efter överföringen av tillsynsbefogenheterna från de behöriga myndigheterna till Esma.
- (29) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att, med hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna, närmare ange eller ändra kriterierna för om tredjelands rättsliga och tillsynsmässiga ramar ska bedömas likvärdiga, för att anta en förordning om avgifter och närmare bestämmelser om böter och vite och för ändring av bilagorna till förordning (EG) nr 1060/2009. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.
- (30) Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att översändandet av information och relevanta handlingar till Europaparlamentet och rådet sker kontinuerligt och i god tid.
- (31) Europaparlamentet eller rådet bör kunna invända mot den delegerade akten inom en period på tre månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ bör denna frist kunna förlängas med tre månader när det gäller väsentliga problemområden. Europaparlamentet och rådet bör också kunna underrätta de övriga institutionerna om sina avsikter att inte invända. Ett sådant tidigt godkännande av delegerade akter är särskilt lämpligt om en tidsfrist måste respekteras, till exempel när det finns tidsplaner fastställda i den grundläggande akten för när kommissionen ska anta delegerade akter.
- (32) I förklaringen om artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, noterade konferensen kommissionens avsikt att i enlighet med sin etablerade praxis även i fortsättningen samråda med experter som utsetts av medlemsstaterna vid utarbetandet av kommissionens utkast till delegerade akter inom området för finansiella tjänster.
- (33) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ gäller då personuppgifter behandlas vid tillämpningen av förordning (EG) nr 1060/2009.
- (34) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾ ska tillämpas fullt ut på behandlingen av personuppgifter vid tillämpningen av förordning (EG) nr 1060/2009.

(1) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(2) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (35) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att skapa ett effektivt och ändamålsenligt tillsynssystem för kreditvärderingsinstitut genom att låta en enda tillsynsmyndighet utöva tillsyn av kreditvärderingsverksamheten inom unionen, vilket ger kreditvärderingsinstituten en enda kontaktpunkt och tryggar en konsekvent tillämpning av reglerna för kreditvärderingsinstitut, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av att den kreditvärderingsverksamhet som ska övervakas har alleuropeisk struktur och verkan, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (36) Förordning (EG) nr 1060/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Ändringar

Förordning (EG) nr 1060/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.1 ska följande led läggas till:

- "p) *behöriga myndigheter*: de myndigheter som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 22,
- q) *sektorslagstiftning*: de unionsrättsakter som anges i artikel 4.1 första stycket,
- r) *behöriga sektorsmyndigheter*: de nationella behöriga myndigheter som utsetts enligt den relevanta sektorslagstiftningen för tillsyn över kreditinstitut, värdepappersföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag, företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), tjänstepensionsinstitut och alternativa investeringsfonder."

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket i punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Kreditinstitut enligt definitionen i direktiv 2006/48/EG, värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2004/39/EG, försäkringsföretag som omfattas av rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar

angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (*), livförsäkringsföretag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (**), återförsäkringsföretag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring (***), fondföretag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (****), tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i direktiv 2003/41/EG och alternativa investeringsfonder får i rättsligt reglerade sammanhang endast använda kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är etablerade inom unionen och registrerade i enlighet med denna förordning.

(*) EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

(**) EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

(***) EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

(****) EUT L 302, 17.11.2009, s. 32."

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Leden b, c och d ska ersättas med följande:

"b) Kreditvärderingsinstitutet har kontrollerat och kan fortlöpande visa för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*) (Esma), att den kreditvärderingsverksamhet som utförs av kreditvärderingsinstitutet i tredjeland och som leder till utfärdande av de kreditbetyg som ska godkännas uppfyller krav som är minst lika stränga som de krav som anges i artiklarna 6–12.

c) Esmas förmåga att bedöma och övervaka om kreditvärderingsinstitutet etablerat i tredjeland följer de krav som anges i led b är inte begränsad.

d) Kreditvärderingsinstitutet ska på begäran göra all den information tillgänglig för Esma som denna behöver för att regelbundet övervaka efterlevnaden av kraven i denna förordning.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84."

ii) Led h ska ersättas med följande:

”h) Det finns lämpliga samarbetsarrangemang mellan Esma och den berörda tillsynsmyndigheten för kreditvärderingsinstitutet etablerat i tredjeland. Esma ska se till att ett sådant samarbetsarrangemang minst fastställer

i) mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och den berörda tillsynsmyndigheten för kreditvärderingsinstitutet etablerat i tredjeland, och

ii) förfarandena för samordning av tillsynsverksamheten för att göra det möjligt för Esma att fortlöpande övervaka den kreditvärderingsverksamhet som leder till utfärdandet av ett godkänt kreditbetyg.”

3. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Det kreditvärderingsinstitut som avses i punkt 1 får ansöka om certifiering. Ansökan ska lämnas in till Esma, i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i artikel 15.”

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. Esma ska granska och besluta om ansökan om certifiering, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 16. Beslutet om certifiering ska baseras på de kriterier som anges i punkt 1 a–d i den här artikeln.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Det kreditvärderingsinstitut som avses i punkt 1 får även ansöka om att undantas

a) från fall till fall från skyldigheten att uppfylla några eller samtliga krav i bilaga I avdelning A och artikel 7.4, om det kan visa att kraven inte är proportionella, mot bakgrund av dess verksamhets art, storlek och komplexitet, och arten och omfattningen av dess utfärdande av kreditbetyg,

b) från kravet på fysisk närvaro inom unionen, när ett sådant krav skulle vara alltför betungande och oproportionellt mot bakgrund av dess verksamhets art, storlek och komplexitet, och arten och omfattningen av dess utfärdande av kreditbetyg.

En ansökan om ett undantag enligt led a eller b i första stycket ska kreditvärderingsinstitutet lämna in tillsammans med ansökan om certifiering. Vid bedömningen av en sådan ansökan ska Esma ta hänsyn till såväl storleken på det kreditvärderingsinstitut som avses i punkt 1, med beaktande av dess verksamhets art, omfattning och komplexitet samt arten och omfattningen av dess utfärdande av kreditbetyg, som inverkan av kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitutet på finansmarknadernas finansiella stabilitet eller integritet i en eller flera medlemsstater. På grundval av dessa överväganden får Esma medge ett sådant undantag till det kreditvärderingsinstitut som avses i punkt 1.”

d) Punkt 5 ska utgå.

e) I punkt 6 ska tredje stycket ersättas med följande:

”För att ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna ska kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 38a och med förbehåll för villkoren i artiklarna 38b och 38c anta åtgärder som närmare anger eller ändrar de kriterier som anges i andra stycket leden a, b och c i denna punkt.”

f) Punkterna 7 och 8 ska ersättas med följande:

”7. Esma ska upprätta samarbetsavtal med de berörda tillsynsmyndigheterna i tredjeland vars rättsliga och tillsynsmässiga ramar har bedömts vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 6. I sådana arrangemang ska minst anges

(a) mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och de berörda tillsynsmyndigheterna i de berörda tredjeländerna, och

(b) förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet.

8. Artiklarna 20 och 24 ska i tillämpliga delar gälla certifierade kreditvärderingsinstitut och kreditbetyg som dessa utfärdat.”

4. Artikel 6.3 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”3. På begäran av ett kreditvärderingsinstitut får Esma undanta ett kreditvärderingsinstitut från skyldigheten att uppfylla kraven i bilaga I avsnitt A punkterna 2, 5 och 6 samt i artikel 7.4, om kreditvärderingsinstitutet kan visa att kraven inte är proportionella mot bakgrund av dess verksamhets art, omfattning och komplexitet, och av arten och omfattningen av utfärdandet av kreditbetyg och att”

b) Andra stycket ska ersättas med följande:

”När det gäller en grupp av kreditvärderingsinstitut ska Esma säkerställa att minst ett av kreditvärderingsinstituten i gruppen inte är undantaget från att uppfylla kraven i bilaga I avsnitt A punkterna 2, 5 och 6 samt i artikel 7.4.”

5. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Utkontraktering

Utkontraktering av viktiga operativa funktioner får inte ske på ett sätt som väsentligt försämrar kvaliteten på kreditvärderingsinstitutets interna kontroll och Esmas möjligheter att övervaka att kreditvärderingsinstitutet fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning.”

6. I artikel 10 ska punkt 6 ersättas med följande:

”6. Ett kreditvärderingsinstitut får inte använda Esmas namn eller en behörig myndighets namn på ett sätt som anger eller antyder att Esma eller någon behörig myndighet skulle stödja eller godkänna kreditvärderingsinstitutets kreditbetyg eller kreditvärderingsverksamhet.”

7. I artikel 11 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. I ett centralt arkiv som ska upprättas av Esma ska ett kreditvärderingsinstitut tillhandahålla information om sina historiska resultat, inbegripet hur ofta kreditbetygen ändrats och information om tidigare utfärdade kreditbetyg och ändringar av dessa. Kreditvärderingsinstituten ska lämna information till detta arkiv i en standardiserad form som föreskrivs av Esma. Esma ska göra denna information tillgänglig för allmänheten och offentliggöra sammanfattande information om de huvudsakliga utvecklingstendenser som observerats på årlig basis.

3. Till Esma ska varje kreditvärderingsinstitut årligen, senast den 31 mars, tillhandahålla information om de förhållanden som anges i bilaga I avsnitt E del II punkt 2.”

8. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Registreringen ska få verkan inom hela unionen, så snart beslutet att registrera ett kreditvärderingsinstitut som har antagits av Esma och som avses i artikel 16.3 eller artikel 17.3 har fått verkan.”

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kreditvärderingsinstitutet ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om varje materiell ändring av villkoren för den ursprungliga registreringen, inklusive varje etablering eller avveckling av en filial inom unionen.”

c) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16 eller 17, ska Esma registrera kreditvärderingsinstitutet om det efter bedömningen av ansökan finner att kreditvärderingsinstitutet uppfyller de villkor för utfärdande av kreditbetyg som anges i denna förordning, med beaktande av artiklarna 4 och 6.

5. Esma får inte införa några ytterligare krav för registrering än de som föreskrivs i denna förordning.”

9. Artiklarna 15–21 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Registreringsansökan

1. Kreditvärderingsinstitutet ska lämna en registreringsansökan till Esma. Ansökan ska innehålla uppgifter om de förhållanden som anges i bilaga II.

2. Om en grupp av kreditvärderingsinstitut ansöker om registrering ska instituten i gruppen inom sig utse ett institut som ska lämna alla ansökningar till Esma på gruppens vägnar. Det utsedda kreditvärderingsinstitutet ska för samtliga institut inom gruppen lämna in uppgifter om de förhållanden som anges i bilaga II.

3. Ett kreditvärderingsinstitut ska lämna in sin ansökan på något av unionsinstitutionernas officiella språk. Bestämmelserna i förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (*) ska i tillämpliga delar gälla all annan kommunikation mellan Esma och kreditvärderingsinstituten och deras personal.

4. Inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska Esma bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig, ska Esma ange en tidsfrist inom vilken kreditvärderingsinstitutet ska lämna ytterligare information.

När Esma har försäkrat sig om att ansökan är fullständig, ska den anmäla detta till kreditvärderingsinstitutet.

Artikel 16

Esma s granskning av ett kreditvärderingsinstituts registreringsansökan

1. Esma ska inom 45 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.4 andra stycket granska ett kreditvärderingsinstituts registreringsansökan, med avseende på om kreditvärderingsinstitutet uppfyller villkoren i denna förordning.
2. Esma får förlänga granskningsperioden med 15 arbetsdagar, särskilt om kreditvärderingsinstitutet
 - a) avser att godkänna kreditbetyg i enlighet med artikel 4.3,
 - b) avser att använda sig av utkontrakterade tjänster, eller
 - c) begär undantag från krav på efterlevnad i enlighet med artikel 6.3.
3. Inom 45 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.4 andra stycket, eller inom 60 arbetsdagar när punkt 2 i den här artikeln är tillämplig, ska Esma anta ett fullständigt motiverat beslut om att godkänna eller avslå registrering.
4. Esmas beslut enligt punkt 3 får verkan fem arbetsdagar efter att beslutet antagits.

Artikel 17

Esma s granskning av ansökningar om registrering från en grupp av kreditvärderingsinstitut

1. Esma ska inom 55 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.4 andra stycket granska ansökningar om registrering av en grupp av kreditvärderingsinstitut, med avseende på om dessa kreditvärderingsinstitut uppfyller villkoren i denna förordning.
2. Esma får förlänga granskningsperioden med 15 arbetsdagar, särskilt om något av kreditvärderingsinstituterna i gruppen:
 - a) avser att godkänna kreditbetyg i enlighet med i artikel 4.3,
 - b) avser att använda sig av utkontrakterade tjänster, eller
 - c) begär undantag från krav på efterlevnad i enlighet med artikel 6.3.
3. Inom 55 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.4 andra stycket, eller inom 70 arbetsdagar när punkt 2 i den här artikeln är tillämplig, ska Esma anta ett

fullständigt motiverat individuellt beslut om att godkänna eller avslå registrering för vart och ett av kreditvärderingsinstituterna i gruppen.

4. Esmas beslut enligt punkt 3 får verkan fem arbetsdagar efter att beslutet antagits.

Artikel 18

Meddelande om ett beslut om registrering, avslag på registreringsansökan eller återkallande av registrering, samt om offentliggörande av förteckningen över registrerade kreditvärderingsinstitut

1. Esma ska underrätta det berörda kreditvärderingsinstitutet om sitt beslut inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett beslut enligt artikel 16, 17 eller 20. Om Esma vägrar att registrera kreditvärderingsinstitutet eller återkallar registreringen av kreditvärderingsinstitutet ska den i beslutet lämna en fullständig motivering till detta.
2. Esma ska underrätta kommissionen, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (**), (EBA), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (***) (Eiopa), samt behöriga myndigheter och sektorsmyndigheter, alla beslut enligt artikel 16, 17 eller 20.
3. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över kreditvärderingsinstitut som registrerats i enlighet med denna förordning. Denna förteckning ska uppdateras inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett beslut enligt artikel 16, 17 eller 20. Kommissionen ska inom 30 dagar efter uppdateringen offentliggöra den uppdaterade förteckningen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 19

Registrerings- och tillsynsavgifter

1. Esma ska i enlighet med denna förordning och den förordning om avgifter som avses i punkt 2 ta ut avgifter av kreditvärderingsinstituterna. Avgifterna ska helt täcka Esma s nödvändiga kostnader som är hänförliga till registreringen och tillsynen av kreditvärderingsinstitut och för att ersätta varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 30.
2. Kommissionen ska anta en förordning om avgifter. I den förordningen ska särskilt fastställas typerna av avgifter och i vilka fall avgifter ska betalas, avgiftsbeloppens storlek, hur de ska betalas och hur Esma ska ersätta de behöriga myndigheterna för varje kostnad som de kan ådra sig när de utför uppgifter enligt den här förordningen, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 30.

Den avgift som tas ut av ett kreditvärderingsinstitut ska täcka alla administrativa kostnader och stå i proportion till det berörda kreditvärderingsinstitutets omsättning.

Kommissionen ska anta den förordning om avgifter som avses i första stycket genom en delegerad akt i enlighet med artikel 38a och med förbehåll för villkoren i artiklarna 38b och 38c.

Artikel 20

Återkallande av registrering

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24 ska Esma återkalla ett kreditvärderingsinstituts registrering, om kreditvärderingsinstitutet

- a) uttryckligen avstår från registreringen eller inte har utfärdat några kreditbetyg under de senaste sex månaderna,
- b) beviljats registrering efter att ha lämnat falska uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder, eller
- c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för registreringen.

2. Om en behörig myndighet i en medlemsstat där kreditbetyg utfärdade av det berörda kreditvärderingsinstitutet används anser att något av villkoren i punkt 1 har uppfyllts får den begära att Esma ska granska om villkoren för återkallande av det berörda kreditvärderingsinstitutets registrering är uppfyllda. Om Esma beslutar att inte återkalla det berörda kreditvärderingsinstitutets registrering, ska myndigheten lämna en fullständig motivering till detta.

3. Beslutet om återkallande av registreringen ska få verkan omedelbart inom hela unionen, med förbehåll för den övergångsperiod för användningen av kreditbetyg som avses i artikel 24.4.

KAPITEL II

TILLSYN SOM UTÖVAS AV ESMA

Artikel 21

Esma

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25a ska Esma se till att denna förordning följs.

2. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma utfärda och uppdatera riktlinjer för samarbetet mellan Esma, de behöriga myndigheterna och sektorsmyndigheterna vid tillämpningen av denna förordning och vid tillämpningen av den relevanta sektorslagstiftningen, inbegripet förfaranden och närmare villkor för delegeringen av uppgifter.

3. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010, ska Esma, i samarbete med EBA och Eiopa, utfärda och uppdatera riktlinjer för tillämpning av systemet för godkännande enligt artikel 4.3 i den här förordningen senast den 7 juni 2011.

4. Senast den 2 januari 2012 ska Esma överlämna förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen för godkännande i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1095/2010 avseende:

- a) Information som kreditvärderingsinstitutet ska lämna i registreringsansökan enligt bilaga II.
- b) Information som kreditvärderingsinstitutet ska tillhandahålla för ansökan om certifiering och för den bedömning av dess systemvikt för finansmarknadernas finansiella stabilitet eller integritet som avses i artikel 5.
- c) Presentationen av den information, inklusive struktur, format, metod och rapporteringsperiod, som kreditvärderingsinstitutet ska offentliggöra enligt artikel 11.2 och bilaga I avsnitt E del II punkt 1.
- d) Bedömningen av huruvida kreditvärderingsmetoderna uppfyller kraven i artikel 8.3.
- e) Innehållet i och formatet för den regelbundna rapportering av kreditbetygsuppgifter som ska begäras av kreditvärderingsinstitutet inom ramen för Esmas löpande tillsyn.

5. Esma ska årligen och första gången den 1 januari 2012 offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning. Rapporten ska särskilt innehålla en bedömning av hur bilaga I har genomförts av de kreditvärderingsinstitut som registrerats enligt denna förordning.

6. Esma ska årligen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de tillsynsåtgärder som vidtagits och de sanktioner som ålagts av Esma enligt denna förordning, inklusive böter och viten.

7. Esma ska samarbeta med EBA och Eiopa vid utövandet av sitt uppdrag och ska samråda med dessa myndigheter innan den utfärdar och uppdaterar riktlinjer och överlämnar förslag till tekniska standarder för tillsyn enligt punkterna 2, 3 och 4.

(*) EGT L 17, 6.10.1958, s. 385.

(**) EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

(***) EUT L 331, 15.12.2010, s. 48."

10. Följande artikel ska införas:

”Artikel 22a

Granskning av i vilken utsträckning skyldigheten att genomföra utfallstest uppfylls

1. Vid sin löpande tillsyn av kreditvärderingsinstitut som registrerats enligt denna förordning ska Esma regelbundet granska efterlevnaden av artikel 8.3.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23 ska Esma inom ramen för den granskning som avses i punkt 1 även

- a) kontrollera att kreditvärderingsinstituten utför utfallstest,
- b) analysera resultaten av utfallstesten, och
- c) kontrollera att kreditvärderingsinstituten har förfaranden på plats för att beakta resultaten av utfallstesten i sina värderingsmetoder.”

11. Artiklarna 23-27 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Ingen påverkan på kreditbetygs eller metoders innehåll

När de fullgör sina uppgifter enligt denna förordning, får varken Esma, kommissionen eller andra offentliga myndigheter i medlemsstaterna ingripa när det gäller innehållet i kreditbetygen eller kreditvärderingsmetoderna.

Artikel 23a

Utövande av de befogenheter som avses i artiklarna 23b–23d

De befogenheter som enligt artiklarna 23b-23d utövas av Esma eller dess tjänstemän eller någon annan person som bemyndigats av Esma får inte användas för att kräva röjande av information eller handlingar som omfattas av rättsliga privilegier.

Artikel 23b

Begäran om upplysningar

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut ålägga kreditvärderingsinstitut, personer som medverkar i kreditvärderingsverksamhet, kreditvärderade enheter och anknutna tredje parter, de tredje parter till vilka kreditvärderingsinstituten ger i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller operativ verksamhet och andra personer som på annat sätt har samband med eller är knutna till kreditvärderingsinstitut eller kreditvärderingsverksamhet på ett nära och väsentligt sätt att lämna alla upplysningar som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. När Esma skickar en enkel begäran om information enligt punkt 1 ska den

- a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,
- b) ange syftet med begäran,
- c) specificera de uppgifter som krävs,
- d) fastställa den tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
- e) underrätta den person av vilken uppgifterna begärs om att han inte är skyldig att lämna uppgifterna men att det svar som lämnas på begäran inte får vara oriktigt eller vilseledande,
- f) ange de böter som föreskrivs i artikel 36a, jämförd med bilaga III avsnitt II punkt 7, om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär information enligt punkt 1 ska den

- a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,
- b) ange syftet med begäran,
- c) specificera de uppgifter som krävs,
- d) fastställa den tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
- e) ange de viten som föreskrivs i artikel 36b när den begärda informationen är ofullständig,
- f) ange de böter som föreskrivs i artikel 36a, jämförd med bilaga III avsnitt II punkt 7, om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande, och
- g) informera om rätten att överklaga beslutet inför överklagandenämnden och få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol i enlighet med artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, när det gäller juridiska personer eller föreningar som inte har status som juridiska personer, de personer som är utsedda att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de uppgifter som begärs. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna den begärda informationen på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir fullt ansvariga om de uppgifter som lämnas är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

5. Esma ska utan dröjsmål sända en kopia av den enkla begäran eller av beslutet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de personer som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om information är bosatta eller etablerade.

Artikel 23c

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 23b.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat ha befogenhet att

- a) granska alla handlingar, uppgifter, förfaranden och annat material som är relevant för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,
- b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, förfaranden och annat material,
- c) kalla till sig personer som avses i artikel 23b.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller handlingar som rör föremålet för och syftet med utredningen samt nedteckna svaren,
- d) höra varje fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in uppgifter som rör föremålet för en utredning,
- e) begära in uppgifter över tele- och datatrafik.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra utredningar enligt punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisade av ett skriftligt tillstånd, där utredningens föremål och syfte ska anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 36b när handlingar, uppgifter, förfaranden och övrigt material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 23b.1 inte lämnas eller är ofullständiga, och de böter som föreskrivs i artikel 36a, jämförd med bilaga III avsnitt II punkt 8, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 23b.1 är oriktiga eller vilseledande.

3. De personer som avses i artikel 23b.1 ska underkasta sig utredningar som Esma har beslutat om. Beslutet ska

ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 36b, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol.

4. Esma ska i god tid före utredningen underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten ska, på begäran av Esma, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.

5. Om den begäran om uppgifter över tele- eller data- trafik enligt i punkt 1 e kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt nationella bestämmelser, ska det ansökas om sådant tillstånd. Ett sådant tillstånd får också ansökas i förebyggande syfte.

6. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 5 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera Esmas besluts äkthet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för utredningarna. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framförallt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten ska dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till informationen i Esmas handlingar i ärendet. Prövning av lagenligheten av Esmas beslut är förbehållen Europeiska unionens domstol, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 23d

Kontroller på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 23b.1. När kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet så kräver får Esma genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler och mark som tillhör de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och de ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 23c.1. De ska även ha befogenhet att försegla samtliga företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för kontrollen.

3. Esmas tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisade av ett skriftligt tillstånd, där kontrollens föremål och syfte ska anges liksom de viten som föreskrivs i artikel 36b, om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen. I god tid före kontrollen ska Esma anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den ska genomföras.

4. De personer som avses i artikel 23b.1 ska underkasta sig kontroller på plats som beordrats genom ett beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 36b, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol. Esma ska fatta sådana beslut efter samråd med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras.

5. På begäran av Esma ska tjänstemän som är anställda vid, bemyndigade eller utsedda av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras aktivt bistå Esmas tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat. De ska för detta ändamål ha de befogenheter som anges i punkt 2. Tjänstemän hos den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten får också på begäran närvara vid kontrollerna på plats.

6. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 23c.1. För detta syfte ska behöriga myndigheter ha samma befogenheter som Esma och som föreskrivs i denna artikel och artikel 23c.1.

7. Om Esmas tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och vid behov begära handräckning av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet, för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

8. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller den handräckning som föreskrivs i punkt 7 enligt nationella bestämmelser kräver tillstånd från en rättslig myndighet, ska det ansökas om sådant tillstånd. Ett sådant tillstånd får också ansökas om i förebyggande syfte.

9. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 8 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera Esmas besluts äkthet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till före-

målet för kontrollen. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framförallt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten ska dock inte ompröva behovet av kontrollen eller begära att få tillgång till informationen i Esmas handlingar i ärendet. Prövning av lagenligheten av Esmas beslut är förbehållen Europeiska unionens domstol, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 23e

Processuella regler för att vidta tillsynsåtgärder och ålägga böter

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att eventuellt föreligger sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i bilaga III ska Esma utnämna en oberoende utredare inom Esma för att utreda saken. Utredaren får inte vara eller ha varit involverad i direkt eller indirekt tillsyn eller registrering av det berörda kreditvärderingsinstitutet och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esmas tillsynsstyrelse.

2. Utredaren ska utreda de påstådda överträdelserna, och därvid ta hänsyn till varje kommentar som lämnas av de personer som är föremål för utredning samt lämna in en fullständig dossier med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse.

För att utföra sina uppgifter får utredaren utöva befogenheten att begära information enligt artikel 23b och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 23c och 23d. När utredaren utövar dessa befogenheter ska denne rätta sig efter artikel 23a.

När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

3. När utredningen är avslutad och innan utredaren lämnar in dossiern med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ska utredaren ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på fakta som de personer som är föremål för utredning har fått tillfälle att yttra sig över.

Rätten till försvar för de berörda personerna ska iaktas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

4. När utredaren lämnar dossiern med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ska han eller hon underrätta de personer som är föremål för utredningarna om detta faktum. De personer som är föremål för utredning ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiell information som påverkar tredje parterns intressen.

5. På grundval av dossiern med de resultat utredaren kommit fram till och om de berörda personerna begär det, efter att ha hört de personer som är föremål för utredningar enligt artiklarna 25 och 36c, ska Esmas tillsynsstyrelse avgöra om en eller flera av de överträdelse som förtecknas i bilaga III har begåtts av de personer som varit föremål för utredning och ska i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd i enlighet med artikel 24 och ålägga böter i enlighet med artikel 36a.

6. Utredaren ska inte delta i Esmas tillsynsstyrelsens överläggningar eller på något annat sätt ingripa i tillsynsstyrelsens beslutsfattande.

7. Kommissionen ska anta ytterligare förfaranderegler för utövande av befogenheten att ålägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister, och för indrivande av böter eller viten, och ska anta detaljerade regler om preskriptionstiden när det gäller åläggande och verkställighet av sanktioner.

De bestämmelser som avses i första stycket ska antas genom delegerade akter i enlighet med artikel 38a och med förbehåll för villkoren i artiklarna 38b och 38c.

8. Esma ska överlämna ärenden till de berörda nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det eventuellt föreligger sakförhållanden som kan utgöra brott. Dessutom ska Esma inte ålägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 24

Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esmas tillsynsstyrelse i enlighet med artikel 23e.5 finner att ett kreditvärderingsinstitut har begått någon av de överträdelse som förtecknas i bilaga III ska den fatta ett eller flera av följande beslut:

- a) Återkalla kreditvärderingsinstitutets registrering.
- b) Med verkan i hela unionen tillfälligt förbjuda kreditvärderingsinstitutet att utfärda kreditbetyg, tills överträdelsen har upphört.
- c) Med verkan i hela unionen upphäva användningen, i rättsligt reglerade sammanhang, av kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitutet, tills överträdelsen har upphört.
- d) Kräva att kreditvärderingsinstitutet upphör med överträdelsen.
- e) Utfärda offentliga underrättelser.

2. När Esmas tillsynsstyrelse fattar beslut enligt punkt 1, ska den beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

- a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.
- b) Huruvida överträdelsen har visat på allvarliga brister eller systembrister i företagets förfaranden, ledningssystem eller interna kontroller.
- c) Huruvida överträdelsen har främjat, orsakat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.
- d) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet.

3. Innan Esmas tillsynsstyrelse fattar beslut enligt punkt 1 a, b och c ska den underrätta EBA och Eiopa om detta.

4. Efter det att beslut enligt punkt 1 a och c har fattats får kreditbetyg även fortsättningsvis användas i rättsligt reglerade sammanhang, under en tidsperiod som inte överstiger

- a) tio arbetsdagar från dagen för offentliggörandet av Esmas beslut enligt punkt 5 om det finns kreditbetyg för samma finansiella instrument eller enhet som utfärdats av andra kreditvärderingsinstitut som är registrerade i enlighet med denna förordning, eller
- b) tre månader från dagen för offentliggörandet av Esmas beslut enligt punkt 5 om det inte finns några kreditbetyg för samma finansiella instrument eller enhet som utfärdats av andra kreditvärderingsinstitut som är registrerade i enlighet med denna förordning.

Esma's tillsynsstyrelse får, inbegripet på begäran av EBA eller Eiopa, i undantagsfall förlänga den period som föreskrivs i första stycket led b med tre månader om det finns risk för marknadsstörningar eller finansiell instabilitet.

5. Esma's tillsynsstyrelse ska utan onödigt dröjsmål underrätta det berörda kreditvärderingsinstitutet om varje beslut som antas enligt punkt 1 och ska överlämna varje sådant beslut till de behöriga myndigheterna och sektorsmyndigheterna samt till kommissionen, EBA och Eiopa. Den ska offentliggöra varje sådant beslut på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för antagandet.

När Esma's tillsynsstyrelse offentliggör sitt beslut enligt första stycket ska den också offentliggöra att det berörda kreditvärderingsinstitutet har rätt att överklaga beslutet och, i förekommande fall, att ett sådant överklagande har lämnats in, med angivande av att överklagandet inte har suspensiv verkan, samt att överklagandenämnden har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 25

Hörande av berörda personer

1. Innan Esma's tillsynsstyrelse fattar beslut enligt artikel 24.1 ska den ge de personer som är föremål för förfarandena möjlighet att höras om de omständigheter Esma har påtalat. Esma's tillsynsstyrelse ska endast grunda sina beslut på omständigheter som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

Det första stycket är inte tillämpligt om skyndsamma åtgärder krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada. Esma's tillsynsstyrelse får i sådana fall anta ett interimistiskt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

2. Rätten till försvar för de personer som är föremål för förfarandena ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esma's handlingar i ärendet, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till handlingarna ska inte omfatta konfidentiell information.

Artikel 25a

Behöriga sektorsmyndigheter med ansvar för tillsynen över och tillämpningen av artikel 4.1 (användningen av kreditbetyg)

De behöriga sektorsmyndigheterna ska ansvara för tillsynen över och tillämpningen av artikel 4.1 i enlighet med den relevanta sektorslagstiftningen.

KAPITEL III

SAMARBETE MELLAN ESMA, BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH BEHÖRIGA SEKTORSMYNDIGHETER

Artikel 26

Skyldighet att samarbeta

Esma, EBA, Eiopa, de behöriga myndigheterna och de behöriga sektorsmyndigheterna ska samarbeta när så krävs för tillämpningen av denna förordning och av den relevanta sektorslagstiftningen.

Artikel 27

Utbyte av information

1. Esma, de behöriga myndigheterna och de behöriga sektorsmyndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning och den relevanta sektorslagstiftningen.

2. Esma får till centralbankerna, Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, i deras egenskap av monetära myndigheter, Europeiska systemrisknämnden och, när så är lämpligt, till andra offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem överlämna konfidentiell information som är avsedd att användas för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Dessa myndigheter eller organ ska inte heller hindras från att till Esma lämna uppgifter den kan behöva för att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning."

12. Artiklarna 28 och 29 ska utgå.

13. Artiklarna 30, 31 och 32 ska ersättas med följande:

"Artikel 30

Esma's delegering av uppgifter till behöriga myndigheter

1. När det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras på korrekt sätt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma utfärdar enligt artikel 21.2. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan särskilt innefatta befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 23b och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artikel 23d.6.

2. Esma ska innan uppgifter delegeras samråda med den berörda behöriga myndigheten. Sådana samråd ska gälla

a) den delegerade uppgiftens omfattning,

b) tidsfristen för utförandet av den uppgift som ska delegeras, och

c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.

3. I enlighet med den förordning om avgifter som kommissionen ska anta enligt artikel 19.2 ska Esma ersätta en behörig myndighet för de kostnader som uppkommit till följd av utförandet av de delegerade uppgifterna.

4. Esma ska med lämpliga intervall se över den delegering som avses i punkt 1. En delegering av uppgifter får återkallas när som helst.

En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar och ska inte begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka den delegerade verksamheten. Tillsynsuppgifter enligt denna förordning, bland annat registreringsbeslut, slutbedömningar och uppföljningsbeslut avseende överträdelser, får inte delegeras.

Artikel 31

Behöriga myndigheters anmälningar och begäran om upphävande

1. Om en behörig myndighet i en medlemsstat finner att överträdelser av denna förordning begås eller har begåtts på dess eget eller på en annan medlemsstats territorium, ska den så specifikt som möjligt anmäla detta till Esma. Om den behöriga myndigheten anser att det är lämpligt från utredningssynpunkt får den också föreslå att Esma ska bedöma om det är nödvändigt att använda befogenheterna enligt artiklarna 23b och 23c med avseende på det kreditvärderingsinstitut som är involverat i dessa överträdelser.

Esma ska vidta lämpliga åtgärder. Den ska underrätta den anmälände behöriga myndigheten om resultatet och i möjligaste mån också om alla viktiga händelser under ärendets gång.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av anmälningsplikten enligt punkt 1, får den anmälände behöriga myndigheten i en medlemsstat, om den anser att ett registrerat kreditvärderingsinstitut, vars kreditbetyg används på den medlemsstatens territorium, underlåter att uppfylla skyldigheterna enligt denna förordning och att överträdelserna är så allvarliga och varaktiga att de väsentligen påverkar skyddet av investerarna eller det finansiella systemets stabilitet i den medlemsstaten, begära att Esma för de finansinstitut och andra enheter som avses i artikel 4.1 tillfälligt upphäver användningen, i rättsligt reglerade sammanhang, av kreditbetyg som utfärdats av det berörda kreditvärderingsinstitu-

tet. Den anmälände behöriga myndigheten ska till Esma lämna en fullständig motivering till sin begäran.

Om Esma anser att begäran inte är motiverad, ska den skriftligen underrätta den anmälände behöriga myndigheten och ange skälen till detta. Om Esma anser att begäran är motiverad, ska den vidta lämpliga åtgärder för att lösa frågan.

Artikel 32

Tystnadsplikt

1. Tystnadsplikt ska gälla för Esma, de behöriga myndigheterna och alla personer som arbetar eller har arbetat för Esma, för de behöriga myndigheterna eller för andra personer till vilka Esma har delegerat uppgifter, inklusive av Esma anlitade revisorer och sakkunniga. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till annan person eller myndighet, utom när så krävs i samband med rättsliga åtgärder.

2. All information som enligt denna förordning erhålls av eller utbyts mellan Esma, de behöriga myndigheterna, de behöriga sektorsmyndigheterna eller andra myndigheter och organ som avses i artikel 27.2 ska anses omfattas av tystnadsplikt, utom då Esma, de behöriga myndigheterna eller de andra berörda myndigheterna och organen när informationen lämnas anger att den får lämnas ut, eller när så krävs i samband med rättsliga åtgärder."

14. Artikel 33 ska utgå.

15. Artiklarna 34 och 35 ska ersättas med följande:

"Artikel 34

Avtal om informationsutbyte

Esma får endast ingå samarbetsavtal om utbyte av information med tillsynsmyndigheterna i tredjeland, om den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som föreskrivs i artikel 32.

Sådant informationsutbyte ska vara avsett för fullgörandet av Esmas eller dessa tillsynsmyndigheters uppgifter.

När det gäller överföring av personuppgifter till ett tredjeland ska Esma tillämpa Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (*).

Artikel 35

Utlämnande av information från tredjeländer

Esma får lämna ut information som den mottagit från tillsynsmyndigheter i tredjeländer endast om Esma eller en behörig myndighet har fått uttryckligt medgivande till detta av den tillsynsmyndighet som överlämnade informationen och, i tillämpliga fall, om informationen endast lämnas ut för de syften för vilka tillsynsmyndigheten gav sitt medgivande, eller när sådant utlämnande krävs i samband med rättsliga åtgärder.

(*) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.”

16. Rubriken på kapitel I i avdelning IV ”Sanktioner, kommittéförfarande och rapporter” ska ersättas med ”Sanktioner, böter, vite, kommittéförfarande, delegering och rapporter”.

17. Artikel 36 första och andra styckena ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av artikel 4.1 och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska se till att den behöriga sektorsmyndigheten offentliggör alla sanktioner som har beslutats för överträdelse av artikel 4.1, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionellt stor skada.”

18. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 36a

Böter

1. Om Esmas tillsynsstyrelse, i enlighet med artikel 23e.5, finner att ett kreditvärderingsinstitut uppsåtligt eller av oaktsamhet begått en av de överträdelse som förtecknas i bilaga III, ska den fatta beslut om att ålägga böter i enlighet med punkt 2.

Ett kreditvärderingsinstitut ska anses ha begått en uppsåtlig överträdelse om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att kreditvärderingsinstitutet eller dess företagsledning har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Basbeloppet för de böter som avses i punkt 1 ska tillämpas inom nedanstående gränser:

a) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 1–5, 11–15, 19, 20, 23, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50 och 51 i bilaga III avsnitt I ska böterna uppgå till minst 500 000 EUR och ska inte överstiga 750 000 EUR.

b) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 6–8, 16–18, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37–40, 42, 45–47, 48, 49, 52 och 54 i bilaga III avsnitt I ska böterna uppgå till minst 300 000 EUR och ska inte överstiga 450 000 EUR.

c) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 9, 10, 26, 36, 44 och 53 i bilaga III avsnitt I ska böterna uppgå till minst 100 000 EUR och ska inte överstiga 200 000 EUR.

d) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 1, 6, 7 och 8 i bilaga III avsnitt II ska böterna uppgå till minst 50 000 EUR och ska inte överstiga 150 000 EUR.

e) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 2, 4 och 5 i bilaga III avsnitt II ska böterna uppgå till minst 25 000 EUR och ska inte överstiga 75 000 EUR.

f) När det gäller de överträdelse som avses i punkt 3 i bilaga III avsnitt II ska böterna uppgå till minst 10 000 EUR och ska inte överstiga 50 000 EUR.

g) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 1–3 och 11 i bilaga III avsnitt III ska böterna uppgå till minst 150 000 EUR och ska inte överstiga 300 000 EUR.

h) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 4, 6, 8 och 10 i bilaga III avsnitt III ska böterna uppgå till minst 90 000 EUR och ska inte överstiga 200 000 EUR.

i) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 5, 7 och 9 i bilaga III avsnitt III ska böterna uppgå till minst 40 000 EUR och ska inte överstiga 100 000 EUR.

Vid bestämmande av huruvida basbeloppet för böterna ska fastställas till skalans undre, mittersta eller övre del av de gränsvärden som anges i första stycket ska Esma beakta årsomsättningen för det berörda kreditvärderingsinstitutets närmast föregående verksamhetsår. Basbeloppet ska fastställas till den undre delen av skalan för gränsvärden för kreditvärderingsinstitut vars årsomsättning understiger 10 miljoner EUR, den mittersta delen för kreditvärderingsinstitut vars årsomsättning ligger mellan 10 och 50 miljoner EUR och den övre delen för kreditvärderingsinstitut vars årsomsättning överstiger 50 miljoner EUR.

3. Basbeloppen som bestäms inom ramen för de begränsningar som fastställs i punkt 2 ska vid behov justeras med hänsyn till försvårande respektive förmildrande faktorer på grundval av de relevanta koefficienter som anges i bilaga IV.

De relevanta försvårande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en försvårande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och beloppet som följer av tillämpningen av varje enskild försvårande koefficient adderas till basbeloppet.

De relevanta förmildrande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en förmildrande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och beloppet som följer av tillämpningen av varje enskild förmildrande koefficient dras ifrån basbeloppet.

4. Utan hinder av punkterna 2 och 3 får böterna inte uppgå till mer än 20 % av det berörda kreditvärderingsinstitutets årliga omsättning under närmast föregående verksamhetsår, och i de fall kreditvärderingsinstitutet direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar genom överträdelsen ska bötesbeloppet minst motsvara dessa ekonomiska fördelar.

Om en handling eller underlåtenhet som ett kreditvärderingsinstitut har gjort sig skyldig till utgör mer än en av de överträdelser som förtecknas i bilaga III, ska endast det högre bötesbelopp som beräknats enligt punkterna 2 och 3 och som är hänförligt till en av överträdelserna tillämpas.

Artikel 36b

Viten

1. Esmas tillsynsstyrelse ska fatta beslut om att vite ska åläggas, för att tvinga

- a) ett kreditvärderingsinstitut att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut enligt artikel 24.1 d,
- b) en person som avses i artikel 23b.1 att lämna fullständig information som har begärts genom ett beslut i enlighet med artikel 23b,
- c) en person som avses i artikel 23b.1 att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, rutiner och annat nödvändigt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom beslut enligt artikel 23c,
- d) en person som avses i artikel 23b.1 att underkasta sig kontroller på plats som begärts genom beslut enligt artikel 23d.

2. Vitet ska vara effektivt och proportionellt. Vitet ska åläggas per dag fram till dess att kreditvärderingsinstitutet eller den berörda personen följer det beslut som avses i punkt 1.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under föregående verksamhetsår eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under föregående kalenderår. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som föreskrivs i beslutet om åläggande av vite.

4. Vite kan åläggas för en period av upp till sex månader från och med att Esma meddelat sitt beslut.

Artikel 36c

Hörande av personer som är föremål för förfarandena

1. Innan beslut fattas om böter och/eller vite enligt artikel 36a eller artikel 36b.1 a–d, ska Esmas tillsynsstyrelse ge de personer som är föremål för förfarandena möjlighet att höras om de omständigheter som Esma har påtalat. Esmas tillsynsstyrelse ska endast grunda sina beslut på omständigheter som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iaktas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas handlingar i ärendet, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till akten ska inte omfatta konfidentiell information eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 36d

Offentliggörande, art, verkställighet och vem böter och viten ska tillfalla

1. Esma ska offentliggöra alla böter och viten som har ålagts enligt artiklarna 36a och 36b utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionellt stor skada.
2. Böter och viten som har ålagts i enlighet med artiklarna 36a och 36b ska vara av administrativ karaktär.
3. Böter och viten som har ålagts i enlighet med artiklarna 36a och 36b ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den stat inom vars territorium den sker. Beslutet om att verkställighet ska ske ska bifogas avgörandet utan andra formaliteter än kontroll av avgörandets äkthet genom den nationella myndighet som varje medlemsstats regering ska utse för detta ändamål samt meddela Esmå och Europeiska unionens domstol.

När dessa formaliteter uppfyllts på begäran av den berörda parten, får denne fullfölja verkställigheten enligt den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till det behöriga organet.

Verkställigheten får skjutas upp endast genom avgörande av Europeiska unionens domstol. Domstolarna i de berörda staterna ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på ett regelrätt sätt.

4. De belopp som ålagts i form av böter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 36e

Europeiska unionens domstols prövning

Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esmå har ålagt böter eller viten. Domstolen får undanröja, sänka eller höja böter eller viten som har beslutats.”

19. Artikel 37 ska ersättas med följande:

”Artikel 37

Ändringar av bilagorna

Kommissionen får ändra bilagorna – med undantag för bilaga III – genom delegerade akter i enlighet med artikel 38a och med förbehåll för villkoren i artiklarna 38b och 38c, för att ta hänsyn till utvecklingen, även internationellt, på finansmarknaderna och särskilt när det gäller nya finansiella instrument.”

20. I artikel 38 ska punkt 2 utgå.

21. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 38a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 5.6 tredje stycket, 19.2, 23e.7 och 37 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från den 1 juni 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fyra år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska auto-

matiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 38b.

2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

3. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 38b och 38c.

Artikel 38b

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.6 tredje stycket, 19.2, 23e.7 och 37 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida delegering av befogenhet ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 38c

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på tre månader från delgivningsdagen.

På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten, ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft innan denna period löper ut, förutsatt att både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de inte har för avsikt att göra några invändningar.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska den institution som invänder mot den delegerade akten ange skälen för detta.”

22. Artikel 39 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska utgå.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Senast den 1 juli 2011 ska kommissionen, mot bakgrund av utvecklingen på reglerings- och tillsynsområdet för kreditvärderingsinstitut i tredjeländer, överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om följderna av denna utveckling och av de övergångsbestämmelser som avses i artikel 40 för finansmarknadernas stabilitet inom unionen.”

23. Följande artikel ska införas:

”Artikel 39a

Rapport från Esma

Senast den 31 december 2011 ska Esma bedöma personal- och resursbehoven till följd av de befogenheter och uppgifter den tilldelas enligt denna förordning, och överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.”

24. I artikel 40 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Befintliga kreditvärderingsinstitut får fortsätta att utfärda kreditbetyg som får användas i rättsligt reglerade sammanhang av de finansinstitut och andra enheter som anges i artikel 4.1, såvida inte registreringen avslås. Om registreringen avslås, ska artikel 24.4 och 24.5 tillämpas.”

25. Följande artikel ska införas:

”Artikel 40a

Övergångsbestämmelser avseende Esma

1. Alla de befogenheter och uppgifter som rör tillsyn och tillämpning på området kreditvärderingsinstitut och som tilldelats de behöriga myndigheterna, oberoende av om de är behöriga myndigheter i hemmedlemsstaten eller inte, samt tillsynskollegierna (*kollegierna*) när sådana inrättats, ska upphöra den 1 juli 2011.

En registreringsansökan som de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten eller relevant kollegium har tagit emot senast den 7 september 2010 ska emellertid inte överlämnas till Esma, och beslut om att godkänna eller avslå registrering ska fattas av dessa myndigheter och det relevanta kollegiet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 andra stycket ska alla akter och arbetsdokument som rör tillsyn och tillämpning på området kreditvärderingsinstitut, inbegripet pågående utredningar och tillämpningsåtgärder eller bestyrkta kopior av dessa, övertas av Esma vid den tidpunkt som avses i punkt 1.

3. De behöriga myndigheter och kollegier som avses i punkt 1 ska se till att alla befintliga handlingar och arbetsdokument eller bestyrkta kopior av dessa tillställs Esma så snart som möjligt och senast den 1 juli 2011. Dessa behöriga myndigheter och kollegier ska även bistå Esma med all nödvändig hjälp och rådgivning, så att tillsyn och tillämpning på området kreditvärderingsinstitut smidigt och effektivt kan överflyttas och övergå till denna myndighet.

4. Esma ska i rättsligt hänseende träda istället för de behöriga myndigheter och kollegier som avses i punkt 1 i sådana administrativa eller rättsliga förfaranden som följer av tillsyn och tillämpning som dessa behöriga myndigheter och kollegier utövar i ärenden som faller inom tillämpningsområdet för denna förordning.

5. Varje registrering av ett kreditvärderingsinstitut i enlighet med avdelning III kapitel I som gjorts av en behörig myndighet som avses i punkt 1 i denna artikel ska fortsätta att gälla efter det att befogenheterna har överförts till Esma.

6. Senast den 1 juli 2014 och inom ramen för sin löpande tillsyn ska Esma göra åtminstone en kontroll av samtliga kreditvärderingsinstitut som faller under dess tillsynsbefogenheter.”

26. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till den här förordningen.

27. Bilagorna i bilaga II till den här förordningen ska läggas till.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg 11 maj 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar

GYÓRI E.
Ordförande

BILAGA I

Bilaga I till förordning (EG) nr 1060/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I avsnitt A ska det sista stycket i punkt 2 ersättas med följande:

”Yttranden från de oberoende ledamöterna i styrelsen i de frågor som avses i leden a–d ska regelbundet läggas fram för styrelsen och på begäran göras tillgängliga för Esma.”

2. I avsnitt B ska punkt 8 första stycket ersättas med följande:

”8. Dokumentation och verifieringskedjor som avses i punkt 7 ska förvaras i det registrerade kreditvärderingsinstitutets lokaler under minst fem år och på begäran göras tillgängliga för Esma.”

3. I avsnitt E del II ska punkt 2 första stycket ersättas med följande:

”2. Årligen följande information:

- a) En förteckning över de 20 största kunderna efter de intäkter som de genererar.
- b) En förteckning över de av kreditvärderingsinstitutets kunder vilkas bidrag till takten i tillväxten av dess intäkts-generering under föregående räkenskapsår översteg tillväxttakten för kreditvärderingsinstitutets totala intäkter under det året med en faktor som överstiger 1,5. En sådan kund ska endast tas upp i förteckningen om den under året stod för mer än 0,25 % av kreditvärderingsinstitutets totala världsomspännande intäkter.
- c) En förteckning över kreditbetyg som utfärdats under året av vilken det ska framgå hur stor andel av kreditbetygen som utfärdats på eget initiativ.”

BILAGA II

Följande bilagor ska läggas till förordning (EG) nr 1060/2009:

"BILAGA III

Förteckning över överträdelser som avses i artikel 24.1 och artikel 36a.1I. *Överträdelser som gäller intressekonflikter, organisatoriska eller operativa krav*

1. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 4.3 om det godkänner ett kreditbetyg som utfärdats i tredjeland utan att de villkor som anges i den punkten är uppfyllda, såvida orsaken till denna överträdelse inte ligger utanför kreditvärderingsinstitutets vetskap eller kontroll.
2. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 4.4 andra stycket om det använder ett godkännande av ett kreditbetyg som utfärdats i tredjeland i syfte att kringgå kraven i denna förordning.
3. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 1, om det underlåter att upprätta en styrelse.
4. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 första stycket, om det underlåter att säkerställa att dess affärsmässiga intressen inte äventyrar oberoendet eller noggrannheten i kreditvärderingsverksamheten.
5. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 andra stycket, om det utser en företagsledning som inte har gott anseende, besitter tillfredsställande kunnande eller erfarenheter, eller som inte kan säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av kreditvärderingsinstitutet.
6. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 tredje stycket, om det inte utser det antal oberoende ledamöter av styrelsen som krävs.
7. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 fjärde stycket, om det inrättar ett ersättningsystem för oberoende ledamöter i styrelsen som är kopplat till kreditvärderingsinstitutets affärsresultat eller som inte har en sådan konstruktion att det säkerställer att deras bedömningar är oberoende, eller fastställer ett längre förordnande än fem år för oberoende ledamöter i styrelsen eller ett förordnande som är förnybart, eller avsätter de oberoende ledamöterna i styrelsen i andra fall än på grund av tjänstefel eller otillräcklighet i tjänsten.
8. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 femte stycket, om det utser ledamöter av styrelsen som inte har tillräckligt kunnande om finansiella tjänster, eller, om kreditinstitutet utfärdar kreditbetyg för strukturerade finansiella instrument, om det inte utser minst en oberoende ledamot och en annan ledamot i styrelsen som har djupgående kunskaper och erfarenhet på företagsledningsnivå av marknaderna för strukturerade finansiella instrument.
9. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 sjätte stycket, om det underlåter att säkerställa att de oberoende ledamöterna i styrelsen utför uppgifterna för övervakning av någon av de frågor som avses i sjätte stycket i den punkten.
10. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 sjunde stycket, om det underlåter att säkerställa att de oberoende ledamöterna i styrelsen regelbundet lägger fram sina yttranden om de frågor som avses i sjätte stycket i den punkten för styrelsen eller på begäran gör dessa yttranden tillgängliga för Esma.
11. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 3, om det inte fastställer lämpliga riktlinjer eller rutiner som säkerställer att det uppfyller sina skyldigheter enligt denna förordning.
12. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 4, om det inte tillämpar sunda förfaranden för förvaltning eller redovisning eller inte har mekanismer för internkontroll eller effektiva riskbedömningsmetoder samt effektiva kontroll- eller skyddssystem för sina informationsbehandlingssystem, eller om det inte tillämpar eller upprätthåller beslutsförfaranden och organisationsstrukturer enligt vad som krävs i den punkten.

13. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 5, om det inte inför eller upprätthåller en permanent och effektiv funktion för regelefterlevnad som arbetar oberoende.
14. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 6 första stycket, om det inte säkerställer att villkoren uppfylls för att funktionen för regelefterlevnad ska kunna fullgöra sina uppgifter korrekt och på ett oberoende sätt, i enlighet med första stycket i den punkten.
15. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 7, om det underlåter att införa lämpliga och effektiva organisatoriska eller administrativa arrangemang för att förebygga, upptäcka, undanröja eller hantera och rapportera eventuella intressekonflikter enligt bilaga I avsnitt B punkt 1 eller underlåter att se till att det finns dokumentation över alla väsentliga hot mot kreditvärderingsverksamhetens oberoende, inklusive hot mot de bestämmelser om kreditvärderingsanalytiker som avses i bilaga I avsnitt C, samt över de skyddsåtgärder som tillämpats för att mildra hoten.
16. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 8, om det inte använder lämpliga system, resurser eller förfaranden för att säkerställa kontinuitet och regelbundenhet i utförandet av sin kreditvärderingsverksamhet.
17. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 9, om det inte upprättar en översynsfunktion som
 - a) ansvarar för att periodiskt se över dess metoder, modeller och grundläggande antaganden eller eventuella väsentliga ändringar av dem eller dessa metoders, modellens och grundläggande antagandens lämplighet om de används eller är avsedda att användas för bedömningen av nya finansiella instrument,
 - b) är oberoende i förhållande till de företagsavdelningar som ansvarar för kreditvärderingsverksamheten, eller
 - c) rapporterar till ledamöterna i styrelsen.
18. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 10, om det underlåter att övervaka eller utvärdera lämpligheten och effektiviteten i sina system, interna kontrollmekanismer och övriga rutiner som upprättats i enlighet med denna förordning eller att vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister.
19. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 1, om det underlåter att tydligt påvisa och undanröja eller på ett tillfredsställande sätt hantera samt på framträdande plats rapportera om eventuella faktiskt förekommande eller möjliga intressekonflikter som kan påverka de analyser eller bedömningar som görs av dess kreditanalytiker och anställda samt av alla andra fysiska personer vars tjänster står till kreditvärderingsinstitutets förfogande eller under dess kontroll och som direkt medverkar i utfärdandet av kreditbetyg eller personer som godkänner kreditbetyg.
20. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 3 första stycket, om det utfärdar ett kreditbetyg under någon av de omständigheter som anges i första stycket i den punkten eller, när det gäller ett befintligt kreditbetyg, om det inte omedelbart redovisar att detta kreditbetyg eventuellt kan påverkas av dessa omständigheter.
21. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 3 andra stycket, om det inte omedelbart gör en bedömning av huruvida det finns skäl att ompröva eller dra tillbaka ett befintligt kreditbetyg.
22. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 4 första stycket, om det tillhandahåller konsult- eller rådgivningstjänster till den kreditvärderade enheten eller en anknuten tredje part i fråga om dennas företagsstruktur, juridiska struktur, tillgångar, skulder eller verksamheter.
23. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 4 första delen av det tredje stycket, om det inte säkerställer att tillhandahållandet av verksamhetsanknutna tjänster inte medför intressekonflikter med dess kreditvärderingsverksamhet.
24. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 5, om det underlåter att säkerställa att kreditvärderingsanalytiker eller personer som godkänner kreditbetyg inte ger förslag eller rekommendationer om utformningen av strukturerade finansiella instrument för vilka institutet förväntas utfärda kreditbetyg.

25. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 6, om det underlåter att utforma sina rapporterings- eller kommunikationsvägar så att de säkerställer att de personer som avses i avsnitt B punkt 1 är oberoende av kreditvärderingsinstitutets övriga verksamhet som sker på affärsmässig basis.
26. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 8 andra stycket, om det inte bevarar dokumentationen under en period på minst tre år efter det att dess registrering återkallas.
27. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.1 om det underlåter att se till att kreditvärderingsanalytiker, dess anställda eller andra fysiska personer vars tjänster ställts till förfogande för kreditvärderingsinstitutet eller som står under dess kontroll och som direkt medverkar i kreditvärderingsverksamheten har tillfredsställande kunskaper och erfarenhet för de uppgifter de tilldelas.
28. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.2 om det underlåter att se till att en person som avses i artikel 7.1 inte tillåts inleda eller delta i förhandlingar om avgifter eller betalningar med någon kreditvärderad enhet, dess anknutna tredje part eller personer som direkt eller indirekt är knutna till den kreditvärderade enheten genom kontroll.
29. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 3 a, om det underlåter att se till att en person som avses i punkt 1 i det avsnittet vidtar alla rimliga åtgärder för att skydda egendom eller dokumentation i kreditvärderingsinstitutets ägo från bedrägeri, stöld eller missbruk, med beaktande av dess verksamhets art, omfattning och komplexitet och arten och omfattningen av dess kreditvärderingsverksamhet.
30. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 5, om det åsamkar en person som avses i punkt 1 i det avsnittet negativa följder när denna person rapporterar uppgifter till personen med ansvar för regel efterlevnad om att en annan person som avses i punkt 1 i det avsnittet har begått en handling som han eller hon betraktar som olaglig.
31. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 6, om det inte ser över det arbete som en kreditvärderingsanalytiker utfört med anknytning till enheten i fråga under de två åren innan han eller hon lämnade institutet, om kreditanalytikern avslutar sin anställning och börjar en tjänst på en kreditvärderad enhet vars kreditbetyg han eller hon har medverkat i bedömningen av, eller i ett finansiellt företag med vilket han eller hon har haft kontakter inom ramen för sina uppgifter på kreditvärderingsinstitutet.
32. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 1, om det underlåter att se till att en person som avses i den punkten inte köper, säljer eller inleder en annan transaktion med något finansiellt instrument som avses i den punkten.
33. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 2, om det underlåter att se till att en person som avses i punkt 1 i det avsnittet inte deltar i eller på annat sätt påverkar fastställandet av ett kreditbetyg i enlighet med punkt 2 i det avsnittet.
34. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 3 b, 3 c och 3 d, om det underlåter att se till att en person som avses i punkt 1 i det avsnittet inte utlämnar, använder eller vidarebefordrar information, i enlighet med dessa punkter.
35. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 4, om det underlåter att se till att en person som avses i punkt 1 i det avsnittet inte begär eller tar emot pengar, gåvor eller förmåner från någon som omfattas av kreditvärderingsinstitutets affärsverksamhet.
36. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 7, om det underlåter att se till att en person som avses i punkt 1 i det avsnittet inte tillträder någon tjänst i den centrala ledningen för en kreditvärderad enhet eller anknuten tredje part förrän sex månader har gått sedan kreditvärderingen.
37. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.4, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 8 första stycket led a, om det underlåter att se till att ledande kreditvärderingsanalytiker inte deltar i kreditvärderingsverksamhet när det gäller samma kreditvärderade enhet eller dess anknutna tredje parter under längre tid än fyra år.
38. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.4, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 8 första stycket led b, om det underlåter att se till att en kreditvärderingsanalytiker inte deltar i kreditvärderingsverksamhet när det gäller samma kreditvärderade enhet eller dess anknutna tredje parter under längre tid än fem år.

39. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.4, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 8 första stycket led c, om det underlåter att se till att en person som godkänner kreditbetyg inte deltar i kreditvärderingsverksamhet när det gäller samma kreditvärderade enhet eller dess anknutna tredje parter under längre tid än sju år.
40. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.4, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 8 andra stycket, om det underlåter att se till att en person som anges i leden a, b och c i första stycket i den punkten inte deltar i kreditvärderingsverksamhet som berör den kreditvärderade enheten eller de anknutna tredje parter som avses i dessa led inom två år efter det att de perioder som anges i de leden löpt ut.
41. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.5 om det inför system för bedömning av prestationer eller ersättningsnivåer som är beroende av de intäkter som kreditvärderingsinstitutet får från kreditvärderade enheter eller anknutna tredje parter.
42. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.2 om det underlåter att anta, genomföra eller tillämpa lämpliga åtgärder för att se till att de kreditbetyg det utfärdar bygger på en genomgripande analys av all den information som är tillgänglig för institutet och som är relevant för dess analys enligt dess värderingsmetoder.
43. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.3 om det underlåter att använda värderingsmetoder som är rigorösa, systematiska, konsekventa och som valideras på grundval av historiska erfarenheter, inklusive utfallstest.
44. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.4 första stycket om det vägrar att utfärda ett kreditbetyg för en enhet eller ett finansiellt instrument med hänvisning till att en del av enheten eller det finansiella instrumentet tidigare har värderats av ett annat kreditvärderingsinstitut.
45. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.4 andra stycket om det underlåter att dokumentera alla tillfällen då det under sin kreditvärderingsprocess avviker från befintliga kreditbetyg som utarbetats av ett annat kreditvärderingsinstitut i fråga om underliggande tillgångar eller strukturerade finansiella instrument och om det underlåter att ange motiven till denna avvikande bedömning.
46. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.5 första meningen om det inte bevakar sina kreditbetyg eller inte ser över dem eller sina värderingsmetoder fortlöpande och minst en gång om året.
47. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.5 andra meningen om det underlåter att upprätta interna rutiner för att bevaka hur kreditbetygen påverkas av ändrade makroekonomiska förhållanden eller av ändrade förhållanden på de finansiella marknaderna.
48. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.6 b när de metoder, modeller eller grundläggande antaganden som används för kreditvärderingsverksamhet ändras, om det inte ser över de berörda kreditbetygen i enlighet med den punkten, eller inte under tiden håller dessa kreditbetyg under observation.
49. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.6 c om det underlåter att ompröva ett kreditbetyg som bygger på metoder, modeller eller grundläggande antaganden som ändras om den samlade effekten av dessa ändringar påverkar kreditbetyget.
50. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 9 om det lägger ut viktiga operativa funktioner på entreprenad på så sätt att det väsentligt försämrar kvaliteten på kreditvärderingsinstitutets interna kontroll eller Esmas möjligheter att övervaka att kreditvärderingsinstitutet fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning.
51. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.2, jämförd med bilaga I avsnitt D del I punkt 4 andra stycket, om det utfärdar ett kreditbetyg eller inte återkallar befintliga kreditbetyg i fall då det råder sådan brist på tillförlitliga uppgifter, då strukturen på ett nytt slags finansiella instrument är så komplex eller då kvaliteten på den tillgängliga informationen är så otillfredsställande att man allvarligt måste ifrågasätta om kreditvärderingsinstitutet förmår att ta fram ett trovärdigt kreditbetyg.
52. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.6 om det använder Esmas namn eller någon behörig myndighets namn på ett sätt som anger eller antyder att Esma eller en behörig myndighet stöder eller godkänner kreditvärderingsinstitutets kreditbetyg eller kreditvärderingsverksamhet.
53. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 13 om det tar ut en avgift för information som lämnas i enlighet med artiklarna 8–12.

54. När ett kreditvärderingsinstitut är en juridisk person som är etablerad inom unionen, bryter det mot artikel 14.1 om det underlåter att ansöka om den registrering som avses i artikel 2.1.

II. Överträdelser i samband med hinder för tillsynsverksamheten

1. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 7, om det inte ser till att det finns tillfredsställande dokumentation eller verifieringskedjor för dess kreditvärderingsverksamhet i enlighet med dessa bestämmelser.
2. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 8 första stycket, om det inte förvarar dokumentation och verifieringskedjor enligt punkt 7 i det avsnittet i dess lokaler under minst fem år eller om det inte gör dem tillgängliga för Esma på begäran.
3. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 9, om det inte bevarar dokumentation som anger de respektive rättigheterna och skyldigheterna enligt avtal om tillhandahållande av kreditvärderingstjänster för kreditvärderingsinstitutet eller den kreditvärderade enheten eller dess anknutna tredje parter under den tid som relationen med den enheten eller dess anknutna tredje parter varar.
4. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 11.2 om det inte gör den information som krävs tillgänglig eller inte lämnar denna information i den form som krävs i enlighet med den punkten.
5. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 11.3, jämförd med bilaga I avsnitt E del I punkt 2, om det inte tillhandahåller Esma en förteckning över sina verksamhetsanknutna tjänster.
6. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 14.3 andra stycket om det inte underrättar Esma om alla väsentliga ändringar av villkoren för den ursprungliga registreringen i enlighet med det stycket.
7. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 23b.1 om det lämnar oriktig eller vilseledande information som svar på en enkel begäran om information enligt artikel 23b.2 eller som svar på ett beslut om begäran om information enligt artikel 23b.3.
8. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 23c.1 c om det lämnar oriktiga eller vilseledande svar på frågor som ställs enligt artikel 23c.1 c.

III. Överträdelser i samband med bestämmelserna om offentliggörande

1. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 2, om det inte offentliggör namnen på de kreditvärderade enheter eller anknutna tredje parter från vilka det erhåller mer än 5 % av sin årsinkomst.
2. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 4 andra delen av det tredje stycket, om det i den slutgiltiga kreditvärderingsrapporten inte redovisar de verksamhetsanknutna tjänster som tillhandahållits den kreditvärderade enheten eller någon anknuten tredje part.
3. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.1 om det underlåter att offentliggöra de metoder, modeller eller grundläggande antaganden som det använder i sin kreditvärderingsverksamhet såsom anges i bilaga I avsnitt E del I punkt 5.
4. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.6 a, när de metoder, modeller eller grundläggande antaganden som används för kreditvärderingsverksamhet ändras, om det inte omedelbart upplyser, eller om det upplyser men inte med samma kommunikationsmedel som användes för distributionen av de berörda kreditbetygen, om i vilken utsträckning kreditbetygen sannolikt påverkas.
5. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.1 om det underlåter att utan dröjsmål eller inskränkningar av offentligheten offentliggöra ett beslut om att avbryta en kreditvärdering inklusive fullständiga skäl för beslutet.
6. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.2, jämförd med bilaga I avsnitt D del I punkt 1 eller 2, punkt 4 första stycket eller punkt 5, eller bilaga I avsnitt D del II, om det inte lämnar den information som krävs i enlighet med dessa bestämmelser när det utfärdar ett kreditbetyg.
7. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.2, jämförd med bilaga I avsnitt D del I punkt 3, om det inte underrättar den kreditvärderade enheten senast tolv timmar före offentliggörandet av kreditbetyget.

8. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.3 om det underlåter att se till att de betygs kategorier som tilldelas strukturerade finansiella instrument hålls klart åtskilda genom ytterligare symboler som särskiljer dem från betygs kategorier som används för andra kreditvärderade enheter, finansiella instrument eller finansiella förpliktelser.
9. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.4 om det inte informerar om sina riktlinjer eller sina förfaranden när det gäller kreditbetyg som det utfärdar på eget initiativ.
10. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.5 om det inte lämnar den information som krävs enligt den punkten när det utfärdar ett kreditbetyg på eget initiativ eller om det inte anger vilka kreditbetyg som utfärdas på institutets eget initiativ.
11. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 11.1 om det inte ger fullständig information eller omedelbart uppdaterar information om de förhållanden som anges i bilaga I avsnitt E del I.

BILAGA IV

Förteckning över koefficienter kopplade till försvårande och förmildrande faktorer vid tillämpning av artikel 36a.3

Följande koefficienter ska vara kumulativt tillämpliga på de basbelopp som avses i artikel 36a.2 och grunda sig på följande enskilda försvårande respektive förmildrande faktorer:

I. Justeringskoefficienter kopplade till försvårande faktorer

1. Om överträdelsen har begåtts upprepade gånger ska en koefficient på 1,1 tillämpas för varje gång den upprepat.
2. Om överträdelsen har begåtts i mer än sex månader ska en koefficient på 1,5 tillämpas.
3. Om överträdelsen har visat på systembrister i kreditvärderingsinstitutets organisation, särskilt i dess förfaranden, ledningssystem eller interna kontroller, ska en koefficient på 2,2 tillämpas.
4. Om överträdelsen har haft en negativ inverkan på kvaliteten på de kreditbetyg som utfärdats av det berörda kreditvärderingsinstitutet ska en koefficient på 1,5 tillämpas.
5. Om överträdelsen har begåtts uppsåtligen ska en koefficient på 2 tillämpas.
6. Om inga korrigerande åtgärder har vidtagits sedan överträdelsen konstaterades ska en koefficient på 1,7 tillämpas.
7. Om kreditvärderingsinstitutets företagsledning inte har samarbetat med Esma i samband med myndighetens utredningar ska en koefficient på 1,5 tillämpas.

II. Justeringskoefficienter kopplade till förmildrande faktorer

1. Om överträdelsen avser en överträdelse som förtecknas i bilaga III avsnitt II eller III och har begåtts i mindre än tio arbetsdagar ska en koefficient på 0,9 tillämpas.
 2. Om kreditvärderingsinstitutets företagsledning kan visa att den har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att förhindra överträdelsen ska en koefficient på 0,7 tillämpas.
 3. Om kreditvärderingsinstitutet skyndsamt uppmärksammat Esma på överträdelsen på ett ändamålsenligt och fullständigt sätt ska en koefficient på 0,4 tillämpas.
 4. Om kreditvärderingsinstitutet har vidtagit frivilliga åtgärder för att se till att dylika överträdelser inte kan begås på nytt ska en koefficient på 0,6 tillämpas."
-

Bilaga 3 Sammanfattning av promemorian Ändrad tillsyn över kreditvärderingsinstitut

Den 2 juni 2010 lade Europeiska kommissionen fram ett förslag till förordning om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut¹⁸. Förslaget har förhandlats i rådet och med Europaparlamentet. Ett antagande förväntas ske under våren.¹⁹

Förordningen innebär i huvudsak att tillsynen över kreditvärderingsinstituten flyttas över från de nationella behöriga myndigheterna till en europeisk tillsynsmyndighet, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Esma (European Securities and Markets Authority). De behöriga myndigheternas befogenheter och uppgifter som rör tillsynen över kreditvärderingsinstitut ska enligt förslaget upphöra den 1 juli 2011.

I promemorian föreslås ändringar av lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut för att anpassa lagen till de föreslagna ändringarna av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 augusti 2011.

¹⁸ KOM(2010) 289 slutlig (Celex 52010PC0289).

¹⁹ Lydelsen av den ändringsförordning som förväntas antas framgår av PE-CONS 70/10.

Bilaga 4 Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut,

dels att 3–16 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 3, 4, 8, 15 och 16 §§ ska utgå,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 3 och 4 §§, samt närmast före 3 och 4 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Handräckning

3 § Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att en kontroll på plats, enligt artikel 23d i förordning (EG) nr 1060/2009, ska kunna genomföras.

Vid handräckning gäller bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet eller avhysning. Kronofogdemyndigheten ska dock inte underrätta den hos vilken kontrollen ska genomföras innan verkställighet sker.

Äkthetskontroll

4 § Kronofogdemyndigheten är ansvarig myndighet för äkthetskontroll av beslut enligt artikel 36d i förordning (EG) nr 1060/2009.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2011.

Bilaga 5 Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden över promemorian Ändrad tillsyn över kreditvärderingsinstitut inkommit från Justitiekanslern – JK, Svea hovrätt, Kammarrätten i Stockholm, Stockholms tingsrätt, Ekobrottsmyndigheten, Kommerskollegium, Finansinspektionen, Kronofogdemyndigheten, Riksgäldskontoret, Konkurrensverket, Post- och telestyrelsen, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Finansbolagens förening, Svenska Journalistförbundet och Svenska Tidningsutgivareföreningen.

Sveriges riksbank, Riksdagens ombudsmän – JO, Sveriges Advokatsamfund, Sveriges Försäkringsförbund, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska Bankföreningen, Fondbolagens förening och Regelrådet har beretts tillfälle att yttra sig men avstått.

Svenskt Näringsliv, NASDAQ OMX Stockholm AB, Nordic Growth Market NGM AB, Euroclear Sweden AB, Foreign Bankers Association och Standard & Poor's Credit Market Services Europe Limited UK har inte inkommit med några synpunkter.